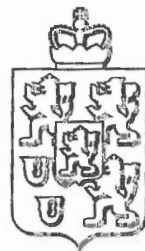

STELLER

Provincie
Limburg

Ons kenmerk
Bijlage(n)

03/2306
diverse

Maastricht

2 december 2003

Besluit van Gedeputeerde Staten van Limburg

De aanvraag

Op 15 januari 2003 is een aanvraag binnengekomen namens Hacalls Biomassa BV te Sittard van SCM Milieu BV te Roermond, gedateerd 13 januari 2003, om een oprichtingsvergunning als bedoeld in artikel 8.1, lid 1 onder a en c van de Wet milieubeheer voor het oprichten en in werking hebben van een inrichting voor het bewerken van groenafval enerzijds en het winnen van energie uit dat groenafval middels thermische bewerkingen t.b.v. de levering van warmte en elektriciteit anderzijds. De inrichting is gelegen aan de Oude Rijksweg Noord ongenummerd te Sittard, kadastraal bekend als gemeente Sittard-Geleen, sectie K, perceelnummers 490, 491, 492, 493 en 494. De aanvraag is geregistreerd onder nummer 03/2306.

Het inrichtingsterrein is, zoals gezegd, gelegen aan de Oude Rijksweg Noord, grenzend aan het Industriepark Noord te Sittard. De inrichting wordt aan de oostelijke zijde begrensd door de spoorlijn Roermond-Sittard en vice-versa. Tussen de spoorlijn en de inrichtingsgrens is gedeeltelijk een sloot aanwezig, voorzien met begroeiing bestaande uit bomen en struiken. Ten zuidoosten van de inrichting is de Dr. Nolenslaan gelegen. Op deze weg zijn nagenoeg enkel bedrijven gelegen. Ten zuidwesten van de inrichting is de 'nieuwe' woonwijk 't Hoogveld gelegen. Tussen woonwijk en inrichting is een begroeide geluidswal aanwezig. Ten westen van de inrichting zijn respectievelijk de Oude Rijksweg Noord en de Rijksweg N295 (Hasseltsebaan) gelegen gescheiden door een groenstrook. Ten noorden van de inrichting bevinden zich landbouwgronden en weilanden. De dichtstbijzijnde woningen bevinden zich op ca. 60 meter van de dichtstbijzijnde inrichtingsgrens. De inrichting ligt niet in een stilte-, bodembeschermings-, waterwin-, freatisch of niet freatisch grondwaterbeschermings- of overig kwetsbaar gebied gelegen. De inrichting is wel in een boringvrije zone gelegen, zodat niet zondermeer grondwater mag worden onttrokken uit de bodem.

Aanvraagster heeft de vergunningaanvraag op 4 februari 2003 aangevuld. Het betrof een aangepast akoestisch onderzoek, dat geregistreerd is onder 03/2306. Tenslotte is de aanvraag op 7 april 2003 aangevuld met gegevens van het in de bodem te lozen afvalwater. De gegevens zijn geregistreerd onder 03/2306.

030730-0267

De volgende bedrijfsactiviteiten worden aangevraagd voor de duur van 10 jaren:

- ♦ Op- en overslag en be- en verwerking van onbehandeld houtafval met als doel opwekking van energie daaruit;
- ♦ Op- en overslag en be- en verwerking van integraal groenafval met als doel het geschikt maken van dat groenafval voor nuttige toepassing daarvan (houtfractie) binnen de inrichting en elders daarbuiten.

De activiteiten binnen de inrichting vallen onder de categorieën 1.1 (vermogen motoren/installaties groter dan 130 kW), 5.1 (opslag brandbare vloeistoffen), 20.1 (omzetting thermische in elektrische energie), 28.1 (opslaan meer dan 5 m³ aan bedrijfsafvalstoffen), 28.4, a.6 (opslag meer dan 50 m³ aan afvalstoffen van buiten de inrichting afkomstig), 28.4, b.1 (overslaan van meer dan 1000 m³ aan afvalstoffen van buiten de inrichting afkomstig), 28.4, c.1 en c.2 (fysisch en thermisch bewerken van afvalstoffen van buiten de inrichting afkomstig) van het Inrichtingen- en Vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb), waardoor wij ingevolge van de subcategorieën onder 28.4 het bevoegde gezag zijn ten aanzien van de vergunningverlening.

Coördinatie met Wvo

Op 12 februari 2003, geregistreerd onder 03/2306, hebben wij van de waterkwaliteitsbeheerder, het Zuiveringschap Limburg te Roermond, een advies ingevolge artikel 8.30 Wm ontvangen inzake de door ons aan haar toegekomen Wet milieubeheer-vergunningsaanvraag van Hacalls Biomassa BV. Het advies luidt dat voor de aangevraagde activiteiten, geen aanvraag om een vergunning ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo) hoeft te worden ingediend. Dit bleek overigens al uit de bij de aanvraag gevoegde brief van het ZL (bijlage 16). Dit impliceert dat er geen gecoördineerde behandeling van aanvragen om vergunning ingevolge de Wvo en de Wm hoeft plaats te vinden en dat derhalve met desbetreffende wetsartikelen uit de Wm en Wvo geen rekening hoeft te worden gehouden.

Milieueffectrapportage

Voorafgaande aan het indienen van onderhavige aanvraag heeft aanvraagster samen met ons onderzocht of voor de aangevraagde activiteiten een eventuele Milieueffectrapportage (Mer) vervaardigd moest worden, dan wel de activiteit Mer-beoordelingsplichtig is op basis van het Besluit milieu-effectrapportage 1994 juncto hoofdstuk 7 van de Wet milieubeheer.

De aangevraagde activiteiten zouden mogelijk te scharen zijn onder de volgende activiteiten van bijlage 2, onderdeel D van het Mer-besluit 1994:

- ♦ Activiteit onder 18.1, de oprichting van een inrichting voor de verbranding van niet-gevaarlijke afvalstoffen, indien het 50 ton per dag of meer betreft. Aangezien er binnen de twee aangevraagde houtverbrandingsinstallaties (de houtvergassingsinstallatie wordt buiten beschouwing gelaten, aangezien dit geen verbranding is) maximaal 37,2 ton/dag (bij het volcontinue in werking zijn) verwerkt kan worden, is de aangevraagde activiteit op basis hiervan niet Mer(beoordelings)-plichtig;

¹ Het begrip 'verbranden' in het Mer-besluit 1994 heeft overigens enkel betrekking op het verwijderen van afvalstoffen. Het nuttig toepassen van afvalstoffen in de vorm van energiedrager/brandstof, zoals in onderhavige vergunning, is uitgesloten onder het begrip 'verbranden' en dus uitgezonderd van enige Mer(beoordelings)plicht.

- ♦ Activiteit onder 22.1, de oprichting, wijziging of uitbreiding van een inrichting bestemd voor de productie van elektriciteit, stoom en warmte, met uitzondering van kernenergiecentrales. Het Mer-besluit 1994 is in eerste instantie van toepassing indien het vermogen 200 megawatt (thermisch) of meer per jaar bedraagt. Aangezien het totale thermische vermogen van de aangevraagde installaties maximaal 4,69 megawatt bedraagt, wordt ook aan deze drempel bij lange na niet voldaan, zodat ook hier evenmin van enige Mer(boordelings)-plicht gesproken kan worden.

Adviezen

Naar aanleiding van de ingediende vergunningsaanvraag zijn geen adviezen ingekomen.

Beoordeling

1. Overwegingen ten aanzien van doelmatigheid

Op grond van artikel 8.8, eerste lid, onder b, juncto artikel 1.1, tweede lid, onder a van de Wet milieubeheer (Wm), dient bij de beoordeling van de gevolgen voor het milieu, die de inrichting kan veroorzaken, de doelmatigheid van de verwijdering van afvalstoffen te worden betrokken. Deze beoordeling vindt onder meer plaats op basis van het beleid, dat is neergelegd in het Provinciaal Milieubeleidsplan 1995-1998 (MBP). Het milieubeleidsplan is vastgesteld door Provinciale Staten op 17 februari 1995 en gewijzigd op 23 mei 1997. Bij besluit van 11 december 1998 hebben Provinciale Staten de werking van het MBP verlengd tot 2001.

Inmiddels is op 29 juni 2001 het Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL) vastgesteld en per 23 november 2001 in werking getreden. Voor wat betreft het beleid inzake op- en overslag en be- en verwerking van afvalstoffen wordt in het POL verwezen naar het Landelijk Afvalstoffen beheersplan (LAP). Door de nieuwe Wet milieubeheer, die per 8 mei 2002 van kracht is geworden, moet de Minister (Staatssecretaris) van VROM eenmaal in de vier jaar een Landelijk afvalbeheerplan (LAP) opstellen. Inmiddels is, in goed overleg met overheden, bedrijfsleven en maatschappelijke organisaties, het eerste LAP opgesteld. Dit eerste LAP bevat het beleid voor het beheer van afvalstoffen tot 2006, met een doorkijk tot 2012. Het LAP vervangt onder meer het tienjarenprogramma Afval 1995-2005 en het Meerjarenplan Gevaarlijke Afvalstoffen II die hierdoor niet meer maatgevend zullen zijn voor het rijksbeleid op het gebied van afvalstoffen. In het LAP is het beleid voor de gevaarlijke en niet-gevaarlijke afvalstoffen geïntegreerd. Het LAP bevat onder meer een nieuwe beleidslijn voor het thermisch verwerken van brandbaar afval en de minimumstandaarden voor de verwerking van afvalstoffen.

De Staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer heeft inmiddels op 27 januari 2003 het Landelijk Afvalbeheerplan 2002-2012 (LAP) formeel vastgesteld. Dit besluit is op 3 februari 2003 gepubliceerd in de Staatscourant. Het LAP geldt met ingang van de dag waarop vier weken zijn verstreken na de dag waarop dit besluit bekend is gemaakt in de Staatscourant. Dit tijdstip is dus 4 maart 2003.

De onderhavige aanvraag heeft betrekking op navolgende activiteiten inzake het beheer van afvalstoffen in de zin van art. 1.1 Wm:

- ♦ Het op- en overslaan, be- en verwerken van 5.000 ton houtafval (onbehandeld) per jaar;

- ♦ Het op- en overslaan, be- en verwerken van 30.000 ton groenafval per jaar.

Beide activiteiten dienen conform artikel 8.8 van de Wm op doelmatigheid getoetst te worden. Zoals hierboven reeds is aangegeven, vindt deze toets plaats op basis van het LAP.

Minimumstandaarden:

Als uitwerking van de beleidskaders in het LAP zijn voor diverse afvalstromen sectorplannen opgesteld in deel II van het LAP.

Om een zo hoogwaardig mogelijk afvalbeheer te bereiken, zijn in de sectorplannen van het LAP minimumstandaarden opgenomen. De minimumstandaard geeft de minimale hoogwaardigheid aan van de be-/verwerking van een bepaalde afvalstof of categorie van afvalstoffen en is bedoeld om te voorkomen dat afvalstoffen laagwaardiger worden be- en of bewerkt dan wenselijk is. Vergunningen worden in principe alleen verleend als de aangevraagde activiteit minstens even hoogwaardig is als de minimumstandaard, dat wil zeggen als de activiteit een milieudruk veroorzaakt die gelijk is aan of minder is dan die van de minimumstandaard.

De sectorplannen in het LAP worden overigens voorafgegaan door een algemene toelichting, waarin bepalingen zijn opgenomen die algemeen geldend zijn, tenzij in de sectorplannen anders is aangegeven. De vergunningverlener is gehouden om de bepalingen op te volgen.

Onderstaand zijn de beoordelingen weergegeven ten aanzien van de van toepassing zijnde sectorplannen.

Het opslaan van afvalstoffen

Voor wat betreft het zelfstandig opslaan van de te accepteren afvalstoffen binnen onderhavige inrichting wordt in het LAP overwogen dat hiervoor in beginsel een Wm-vergunning verleend wordt. Voor de vergunningverlening van het zelfstandig bewaren kent het LAP enkele algemene bepalingen.

Zo kan het bevoegd gezag op basis van het Besluit financiële zekerheid financiële eisen stellen aan de houder van een Wm-vergunning voor het zelfstandig opslaan van afvalstoffen. Tevens dient de Wm-vergunning voorzien te zijn van een voorschrift voor de maximale tijdsduur van het opslaan en de maximale hoeveelheid die tijdelijk bewaard mag worden. De termijn van opslaan voorafgaand aan verwijdering van afvalstoffen is maximaal 1 jaar, de termijn van opslaan voorafgaand aan nuttige toepassing van afvalstoffen is maximaal 3 jaren. Na deze termijn is sprake van storten. In casu wordt het hout- en groenafval binnen de inrichting geschikt gemaakt voor toepassing aldaar, dan wel wordt het afval dat na bewerking overblijft en niet binnen de inrichting voor verwerking in aanmerking komt afgevoerd naar verwerkers van dit afval elders. Groenafval dat wordt afgevoerd naar verwerkers elders is reeds binnen de inrichting voor nuttige toepassing geschikt gemaakt. Vanwege in potentie optredende geuremissies wordt het niet bruikbare niet houtachtig groenafval binnen 72 uur na binnenkomst afgevoerd. Bruikbaar houtachtig groenafval wordt binnen de inrichting verwerkt.

Gezien de bovenstaande overwegingen is de tijdelijke opslag voorafgaande aan be-/verwerking tot nuttig toepasbare grondstoffen elders of binnen de inrichting (materiaalgebruik/energiewinning) in overeenstemming met sectorplannen 9 en 13 en de algemene bepalingen omtrent vergunningverlening (voor het zelfstandig opslaan van afvalstoffen) in het LAP.

Een voorschrift tot beperking van opslagduur van afvalstoffen, achten wij, gezien de aangevraagde werkzaamheden dan ook overbodig.

Be- en verwerking groenafval

Aanvraagster accepteert binnen haar inrichting plantsoenafval, blad, bermgras/-maaisels, snoeiafval, snoeihout, stammen en stobben, afkomstig van overheidsinstellingen, hoveniersbedrijven en recyclingbedrijven. Het kan homogene of gemengde vrachten betreffen. Gemengde stromen worden uitgesorteerd in twee fracties: houtachtig groenafval, hetgeen na verkleining geschikt is voor thermische verwerking binnen de inrichting en niet houtachtig groenafval, hetgeen afgevoerd wordt naar een daartoe geëigende vergunninghouder. Houtachtig groenafval wordt vervolgens opgeslagen totdat een voldoende hoeveelheid aanwezig is voor verkleining tot houtchips. Het verkleinde materiaal wordt afgezeefd totdat enkel de bruikbare houtchips overblijven voor thermische verwerking in één van beide verbrandingsinstallaties (houtkachels) of vergassingsinstallatie met als doel thermische en/of elektrische energiewinning. Afgezeefd materiaal zoals zand en grond wordt vervolgens conform het Bouwstoffenbesluit bemonsterd en getoetst aan het Bouwstoffenbesluit voor de nuttige toepassing ervan elders te bepalen. Niet bruikbaar groenafval wordt d.m.v. zeven en verkleinen eveneens geschikt gemaakt voor nuttige toepassing in de vorm van compostering en/of energiewinning elders. Verkleining zorgt bovendien voor effectiever en efficiënter transport.

De activiteiten van aanvraagster zijn in overeenstemming met de bepalingen uit sectorplan 9 'Organisch afval' uit het LAP, hetgeen als minimum standaard voor (gescheiden) ingezameld groenafval nuttig toepassen in de vorm van materiaalhergebruik kent en nuttige toepassing van de houtfractie uit groenafval met hoofdgebruik als brandstof eveneens toestaat. Het LAP stelt zelfs dat thermische verwerking in alle weegvormen significant beter is dan composteren.

Be- en verwerking houtafval

Binnen de inrichting wordt naast houtachtig groenafval eveneens onbehandeld houtafval (A-hout) en vergelijkbare houtachtige materialen geaccepteerd ter be- en verwerking binnen de inrichting. De houtafvalstoffen zijn afkomstig van de houtindustrie, bouw- en sloopafval, bouw- en renovatie activiteiten en inzamelbedrijven.

Het geaccepteerde hout wordt na controle (en eventueel verwijdering van fysische verontreinigingen) verkleind tot houtchips. In de 'chipper' worden o.a. metaaldeeltjes afgescheiden. Vervolgens wordt het materiaal gezeefd. Zand, grond en overig vuil wordt zo verwijderd. De overblijvende houtchips worden vervolgens of thermisch verwerkt in één van beide verbrandingsinstallaties (houtkachels) of vergassingsinstallatie met als doel winning van thermische of elektrische energie. Deze activiteiten voldoen aan de minimumstandaard uit sectorplan 13 'Bouw- en sloopafval en vergelijkbare afvalstoffen' en in het bijzonder paragraaf 4.5.2 van desbetreffend sectorplan voor houtafval. De minimumstandaard betreft namelijk het nuttig toepassen (als materiaal of brandstof) voor wat betreft onbehandeld hout.

2. Overwegingen ten aanzien van acceptatie

De Europese afvalstoffenlijst (Eural) dient op 1 januari 2002 in alle Europese lidstaten te zijn geïmplementeerd. Hiertoe is de Regeling Europese afvalstoffenlijst opgesteld die het Besluit Aanwijzing Gevaarlijke Afvalstoffen (BAGA) en de Nederlandse

afvalstoffencodelijst zal vervangen. Verder zijn ook de Regeling Aanwijzing Gevaarlijke Afvalstoffen (RAGA) en de Regeling Aanvulling Aanwijzing Gevaarlijke Afvalstoffen (RAAGA) komen te vervallen. In Nederland is de Regeling Eural per 8 mei 2002 onder de gelijktijdige intrekking van het BAGA, RAGA en RAAGA in werking getreden. De Eural kent een indeling in twintig hoofdstukken met hierin onderverdeeld subhoofdstukken waarin de verschillende soorten afvalstoffen worden ingedeeld en benoemd middels een code van zes cijfers.

De eerste twee cijfers verwijzen naar een proces zoals dit per hoofdstuk is aangegeven. De volgende cijfers betreffen de te onderscheiden afvalstoffen. Per afvalstof wordt (met een *) aangegeven of de stof als gevaarlijk of niet-gevaarlijk is ingedeeld.

De afvalstoffen behorende tot afvalstoffencodes met een * zijn per definitie gevaarlijk. De "c" (complementair) in de afvalstoffencode impliceert dat de afvalstof eerst op gevaarlijke stoffen onderzocht dient te worden, alvorens het predikaat gevaarlijk of niet-gevaarlijk op de afvalstof kan worden geplakt. De Regeling Europese afvalstoffenlijst bepaalt de methodiek daartoe. Hacalls Biomassa BV vraagt echter geen gevaarlijk afval in de zin van de Eural aan, maar enkel schone stromen zoals onbehandeld hout. Dit betekent concreet dat de hieronder genoemde complementaire categorieën te accepteren afvalstoffen derhalve niet gevaarlijk mogen zijn.

Op basis van de Eural dienen de binnen de inrichting te accepteren afvalstoffen als volgt te worden benoemd (Indeling overeenkomstig de hoofdstukken van de Eural):

Houtafval (onbehandeld hout en resthout):

03 01 01	<i>schors- en kurkafval;</i>
03 01 05 c	<i>niet onder 03 01 04 vallend zaagsel, schaafsel, spaanders, hout, spaanplaat en fineer;</i>
15 01 03	<i>houten verpakking;</i>
17 02 01	<i>hout;</i>
19 12 07 c	<i>niet onder 19 12 06 vallend hout;</i>
20 01 38 c	<i>niet onder 20 01 37 vallend hout;</i>

Groenafval

02 01 07	<i>afval van de bosbouw;</i>
20 02 01	<i>biologisch afbreekbaar afval (voor zover het groenafvalstoffen betreffen, als bedoeld in de vergunningsaanvraag (pagina 27 en bijlage 5) en sectorplan 9 van het LAP).</i>

Acceptatie- en verwerkingsbeleid:

De uitgangspunten voor afgifte, ontvangst en verwerking van afvalstoffen zijn vastgelegd in hoofdstuk 10 van de Wm alsmede in het Landelijk Afvalbeheersplan (LAP). Voor wat betreft de acceptatie en verwerking geldt het aan het LAP verbonden eindrapport "De verwerking verantwoord" van de Commissie Hoogland en Inspectieonderzoek (februari 2002) en de in bijlage VIII van dit eindrapport opgenomen "Richtlijn basis acceptatie en verwerkingsbeleid" als toetsingskader.

Het acceptatie- en verwerkingsbeleid van de inrichting is door ons getoetst aan de "Richtlijn basis acceptatie en verwerkingsbeleid". Het door het bedrijf gehanteerde

acceptatie- en verwerkingsbeleid (bijlage 5 van de aanvraag) is volledig conform de richtlijn opgesteld en voldoet hier aan.

Administratieve organisatie en interne controle

Ten aanzien van de administratie en interne controle heeft aanvraagster in bijlage 5 van haar aanvraag de door haar te bezigen procedures met betrekking tot haar administratieve organisatie en interne controle opgenomen. Deze procedures zijn gebaseerd op de uitgangspunten van de "Richtlijn opstellen administratie organisatie en interne controle" uit bijlage IX van het eindrapport "De verwerking verantwoord" van de Commissie Hoogland en Inspectieonderzoek (februari 2002). Het stellen van aanvullende voorschriften in deze achten wij dan ook niet noodzakelijk.

3. Overwegingen ten aanzien van het milieu

Ingevolge artikel 8.11, 3e lid van de Wet milieubeheer worden aan een vergunning de voorschriften verbonden, die nodig zijn ter bescherming van het milieu.

Voor zover door het verbinden van voorschriften aan een vergunning de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, niet kunnen worden voorkomen, worden aan de vergunning de voorschriften verbonden die de grootst mogelijke bescherming bieden tegen die gevolgen, tenzij dat redelijkerwijs niet kan worden gevergd.

Voor onderhavige inrichting zijn als relevante milieuaspecten aan te merken: bodem, lucht, geluid, energie, afvalwater, visuele hinder, ongedierte, externe veiligheid en afvalstoffen.

Bodem

Onderzoek nulsituatie van de bodem

Het is gebruikelijk om in een Wet milieubeheervergunning op te nemen dat de vergunninghoudster de kwaliteit van de bodem van de inrichting dient vast te (laten) leggen. Artikel 5.5 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb) biedt enerzijds de mogelijkheid om bij een vergunningsaanvraag een bodemonderzoek te verlangen, indien deze gegevens noodzakelijk zijn ter beoordeling van de aanvraag. De Nota van Toelichting van het Ivb noemt als voorbeelden hiervan: als er een vermoeden is van bodemverontreiniging en door oprichting of uitbreiding van de inrichting deze mogelijke verontreiniging onbereikbaar dreigt te worden of verspreid kan worden, en indien het nodig is de kwaliteit van de bodem te kennen om de juiste voorschriften aan de vergunning te verbinden. Zo kunnen bijvoorbeeld bepaalde voorzieningen door de kwaliteit van de bodem worden aangetast. Anderzijds wordt door het bepalen van de zogenaamde nulsituatie de aansprakelijkheid voor eventuele toekomstige bodemverontreiniging, veroorzaakt door de activiteiten van de inrichting vastgelegd. Het vastleggen van de zogenaamde nul-situatie dient dan ook om te kunnen vaststellen of als gevolg van het in werking zijn van de inrichting bodemverontreiniging optreedt². De door ons verlangde nulsituatie mag dan logischerwijs enkel betrekking hebben op die plaatsen waar bodembedreigende

² ABRvS 21 augustus 2002, 200102079/2

activiteiten gaan plaats vinden en zal ook zodanig in de voorschriften verankerd worden.

De nulsituatie van de bodem ter plaatse van de inrichting is nog niet vastgelegd, daar de overgang van de grond nog niet is afgerond, wordt bij de koop c.q. overdracht van de grond van de verkopende partij een bodemnulsituatie-onderzoek verlangd. De onderzoeksopzet zal allereerst naar ons worden toegezonden ter goedkeuring, zo volgt uit de vergunningsaanvraag, alvorens het bodemonderzoek uitgevoerd zal worden. Dit is inmiddels door toezending van een offerte met een onderzoeksopzet voor het uit te voeren nulsituatieonderzoek al gebeurd op 27 mei 2003.

Voor zover uit de beschikbare stukken en overige feiten en omstandigheden is gebleken, is inzicht in de bodemsituatie niet direct vereist om de aangevraagde vergunning te kunnen verlenen en doet zich geen situatie voor zoals in de Memorie van Toelichting bij artikel 5.5 Ivb is aangegeven. Voor het kunnen vaststellen of bodemverontreinigingen optreden door of vanwege (bodembedreigende)activiteiten van de inrichting, zullen wij in de voorschriften de verplichting tot het vastleggen van deze nulsituatie wel verankeren. Aangezien de inrichting in verband met de te nog verlenen bouwvergunning feitelijk niet opgericht kan worden voordat er een bodemnulsituatie-onderzoek aanwezig is, hoeft voor verontreiniging van de bodem door activiteiten van de inrichting voordat er een bodemnulsituatie vastligt niet gevreesd te worden.

Herhalingsonderzoek bodem

De Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB) is van toepassing op potentieel bodembedreigende bedrijfsmatige activiteiten binnen inrichtingen als bedoeld in de Wet milieubeheer. Deze NRB beschrijft het beleid met betrekking tot maatregelen en voorzieningen gebaseerd op de stand der wetenschap en techniek waarbij als uitgangspunt wordt gehanteerd dat door een doelmatige combinatie van maatregelen en vloeistofdichte voorzieningen een verwaarloosbaar risico wordt gerealiseerd. Hiervoor is in de NRB een aantal bedrijfsactiviteiten beschreven. Afhankelijk van de aanwezige bodembeschermende voorzieningen dient de betreffende bedrijfsactiviteit in een bodemrisicocategorie te worden ondergebracht.

De in potentie bodembedreigende, aangevraagde activiteiten zijn getoetst aan de systematiek van de NRB. Rekening houdende met de in de aanvraag beschreven bodembeschermende voorzieningen, zoals:

- ♦ Op- en overslag van gemengd groenafval en af te voeren groenafval op een vloeistofdichte voorziening;
- ♦ Opslag van dieselolie in KIWA-gekeurde tank met elektrische afleverinstallatie voor brandstoffen, gesitueerd op vloeistofdichte verharding en conform CPR 9-6³;
- ♦ De elektrische afleverinstallatie voldoet aan CPR 9-1;
- ♦ De vloeistofdichte verharding c.q. tankplaats watert af naar een straatkolk, welke is aangesloten op de vloeistofdichte uitgevoerde terreinriolering;
- ♦ Opslag van overige oliën, smeermiddelen en overige gevaarlijke vloeistoffen vindt in pandig plaats in of op een lekbak, welke vloeistofdicht uitgevoerd is en opgesteld is op een vloeistofdichte verharding en conform CPR 15-1.

³ Vloeibare aardolieprodukten, opslag tot 150 m³ van brandbare vloeistoffen met een vlampunt van 55 tot 100 graden Celcius in bovengrondse tanks

Gezien deze voorzieningen en de in de voorschriften opgenomen bodembeschermende voorzieningen, alsmede de inspectievoorschriften, is, met uitzondering in geval van calamiteiten⁴, sprake van een verwaarloosbaar risico voor bodemverontreiniging, zoals de NRB dat kent.

Periodiek herhalingsonderzoek wordt, met uitzondering van een bodemonderzoek bij beëindiging van de bedrijfsactiviteiten, niet zinvol geacht.

Beëindiging bedrijfsactiviteiten

Na beëindiging van de activiteiten in de inrichting dient binnen 4 maanden de bodem van de inrichting te worden onderzocht om mogelijk bodemverontreiniging te kunnen verwijderen. Daarom blijven de voorschriften E.3 en E.4 gelden totdat een mogelijke sanering, indien deze noodzakelijk wordt geacht, is voltooid.

Lucht

Stof

Uitgaande van de stofgevoeligheid van een stof en de mogelijkheid om verstuiwing al dan niet door bevochtiging tegen te gaan wordt in de Nederlandse Emissierichtlijnen (NeR) voor niet giftige en/of reactieve stoffen een stuifklasse-indeling gehanteerd. Deze indeling loopt van S1 (sterk stuifgevoelig) tot en met S5 (nauwelijks of niet stuifgevoelig), waarbij een verschil wordt gemaakt in stoffen die wel of niet bevochtigbaar zijn.

Het laden en lossen alsmede het verwerken van de in deze aanvraag genoemde afvalstoffen en materialen kunnen, afhankelijk van de weersomstandigheden, stofoverlast veroorzaken. Volgens de NeR dienen de binnen de inrichting te accepteren en te be- en verwerken afvalstoffen ingedeeld te worden in stuifklassen S2 (sterk stuifgevoelig, wel bevochtigbaar), zoals vlieg- en ovenassen, S4 (licht stuifgevoelig, wel bevochtigbaar), zoals plantsoenafval, bladeren, maaaisels, snoeiafval e.d., afgezeefde grond, zand, grof groenafval, houtfracties (verkleinde stobben, stammen, snoeihout en sloophout), grof zand/grond en S5 (nauwelijks of niet stuifgevoelig), zoals afgescheiden ferro- en non-ferrometalen en onverkleind houtafval. De vlieg- en ovenassen, afgezeefde grond, zand, ferro- en non-ferrometalen komen overigens pas binnen de inrichting vrij en dienen daarna afgevoerd te worden naar een vergunninghouder. Als algemeen uitgangspunt van de NeR geldt dat geen visueel waarneembare stofverspreiding mag optreden.

Binnen de inrichting worden met betrekking tot het transport, lossen, laden en de opslag van stuifgevoelige materialen en bij het verkleinen van hout maatregelen getroffen om stofverspreiding binnen en buiten de inrichting te voorkomen. Stuifgevoelige materialen worden zoveel mogelijk gelost, geladen en overgeslagen bij weersomstandigheden die deze activiteiten toelaten. Opgeslagen stuifgevoelige

⁴ Tijdens olie lekkages (springen leiding), brand etc, kunnen de gevolgen voor het compartiment bodem afwijken van het normale. Desondanks zijn de gevolgen binnen de inrichting op diverse plaatsen nagenoeg nihil, aangezien ter plaatse van activiteiten overal vloeistofdichte voorzieningen aanwezig zijn, onder afschot naar de vloeistofdichte terreinriolering. Verontreinigd water doorloopt bovendien een olie-/slibafscheider. Er worden eveneens maatregelen genomen (strooien absorptiekorrels en voorkomen van afstroming) om de gevolgen voor de bodem te beperken.

materialen worden, indien nodig besproeid, met een mobiele sproei-installatie om stofverspreiding te voorkomen. Het intern transport en de opslag van vlieg- en ovenassen vinden plaats middels een stofdicht uitgevoerd transportsysteem via transportbanden welke uitmonden in een overdekte dichte opslagcontainer.

Andere maatregelen om stofverspreiding te voorkomen zijn:

- ♦ Verplaatsbare keerwanden (minimaal 1 meter hoog);
- ♦ Sloot met begroeiing (5/6 meter hoog) tussen spoorlijn en de inrichting;
- ♦ Aan te leggen begroeiing/beplanting rondom de inrichting;
- ♦ Besproeien opslagen, alsmede rijpaden in droge periodes (met opvangen schoon terreinwater uit bufferbassin);
- ♦ Vegen van rijpaden en overige terreindelen bij visuele aanwezigheid van stof;
- ♦ Vlieg- en ovenassen (uit thermische procesinstallatie) worden in pandig en overdekt opgeslagen (container);

Tenslotte worden, indien er bij bepaalde meteorologische omstandigheden (wind) alsnog binnen de inrichting waarneembare stofverspreiding ontstaat, welke zich tot buiten de inrichting kan verspreiden, de werkzaamheden binnen de inrichting gestaakt. Personeel binnen de inrichting is hierover geïnstrueerd.

Dit betekent concreet voor de onderhavige inrichting dat conform paragraaf 3.8.1⁵ van de NeR dat bij de volgende situaties de werkzaamheden moeten worden gestaakt:

- ♦ Klasse S2: 8m/s; windkracht 4; matige wind;
- ♦ Klasse S4: 20 m/s; windkracht 8; stormachtige wind;
- ♦ Klasse S5: 20 m/s; windkracht 8; stormachtige wind.

Bij het verkleinen (chippen) en (af)zeven van hout- en groenafval kunnen eveneens stofemissies optreden. Hiertoe worden door aanvraagster de volgende maatregelen genomen:

- ♦ De mobiele installaties, machines en apparaten worden zoveel mogelijk stofdicht afgesloten;
- ♦ De materialen worden, indien noodzakelijk, vóór en tijdens de be-/verwerking bevochtigd.

In paragraaf 3.8.1 van de NeR worden richtlijnen aangegeven in de vorm van maatregelen ter beperking van diffuse stofemissies ten gevolge van handelingen met stuifgevoelige stoffen, aansluitend bij de verschillende stuifklassen.

De maatregelen die aanvraagster middels haar aanvraag treft sluiten aan bij de voorgestelde maatregelen uit paragraaf 3.8.1 van de NeR voor wat betreft het opwerken, bereiden, opslaan, transport, laden en lossen van stuifgevoelige (S2 - S5) materialen. Er dient geconcludeerd te worden dat stofverspreiding binnen de inrichting en hinder door stofverspreiding buiten de inrichting in ruim voldoende mate wordt voorkomen door de in de aanvraag beschreven te treffen maatregelen. Aanvullende voorschriften of maatregelen zijn derhalve niet noodzakelijk.

Geur

Medio juli 1996 is de nota Provinciaal Geurhinderbeleid voor de doelgroep bedrijven vastgesteld, waarin een praktische beleidslijn is uitgewerkt om te komen tot een meer uniforme- en doelmatige beoordeling van het aspect geur in vergunnings-, handhavings- en andere procedures. Daarbij heeft de provincie ervoor gekozen om klachten als belangrijkste indicator voor het signaleren van geurhindersituaties te

⁵ Stofemissie bij verwerking, bereiding, transport, laden en lossen alsmede opslag van stuifgevoelige stoffen

hanteren. Uit oogpunt van controleerbaarheid, het kunnen hanteren van doelvoorschriften en de mogelijkheid tot het uitvoeren van een ruimtelijke toetsing bleek toch een numerieke hindermaat noodzakelijk.

Gezien het feit dat bij de tot dan toe gebruikelijke normering geen rekening werd gehouden met het feit dat de hindergrens voor de verschillende bedrijfsspecifieke geuren niet bij dezelfde geurconcentratie hoeft te liggen, is de Maximaal Toelaatbare Geurhinderconcentratie (MTGC) geïntroduceerd. De MTGC is een "gewogen" hindernorm die als toetsingskader in te onderscheiden specifieke situaties kan worden vastgesteld.

In deze nota is voor de diverse bedrijfstakken een getalsmatige invulling gegeven aan de MTGC-waarden nabij geurgevoelige objecten geformuleerd als 98 percentiel.

Voor op-, overslag en bewerking van groenafval/hout en thermische verwerking van onbehandeld hout is echter geen getalsmatige invulling gegeven aan MTGC-waarden. Ook in de bijzondere regeling 3.3 F7 van de NeR voor installaties voor de verbranding van schoon resthout zijn geen geurkentallen genoemd, noch is geur een aspect dat behandeling krijgt in dat hoofdstuk van de NeR.

Aanvraagster geeft aan dat alle activiteiten welke binnen haar inrichting worden uitgevoerd, zodanig plaats vinden dat geurhinder wordt voorkomen.

De activiteiten binnen de inrichting welke in potentie geur kunnen veroorzaken zijn:

1. Op-/overslag (van zowel niet-bewerkt alsmede bewerkt groenafval en hout) en bewerking van groenafval en onbehandeld hout;
2. Thermische verwerking middels vergassingsinstallatie;
3. Thermische verwerking middels houtverbrandingsinstallatie(s);

Ad 1

Op-, overslag en bewerking van groenafval is in potentie een geurbron. De bijzondere regeling G2 (Compostering van groenafval) kent voor verschillende methoden van groencompostering in de open lucht bijbehorende hinderniveaus. In casu is geen sprake van compostering aangezien binnen de inrichting het composteringsproces niet kan intreden. Het uitgesorteerde en aangeleverde groenafval dat niet voor thermische verwerking in aanmerking komt - dus het niet-houtachtige materiaal - wordt uiterlijk binnen 3 maal 24 uur uit de inrichting afgevoerd. Het anaërobe omzettingsproces, welk geuremissies tot gevolg heeft, kan dus nauwelijks optreden. Sterk geurend groenafval, zoals (natte) berm- en slootmaaisels, agrarische afvalstoffen en bladafval, wordt bovendien niet als zodanig geaccepteerd, dan wel mag dit voor minder dan 5 volume-% aanwezig zijn in te accepteren gemengd groenafval. Compostering van dit afval is daarmee uitgesloten.

Het houtafval, al dan niet verkleind, dat binnen de inrichting thermisch wordt verwerkt zal geen noemenswaardige geur produceren. De houtcomponent uit groenafval is namelijk in de eerder genoemde bijzondere regeling G2 bewust uitgezonderd van het opzetten daarvan in hopen binnen 3 maal 24 uur na binnenkomst. Voor geuroverlast ten gevolge van het opslaan en bewerken (chippen) van het houtafval hoeft dan ook niet gevreesd te worden.

De dichtstbijzijnde geurgevoelige objecten liggen tot slot op 350 meter van de opslagen groenafval/houtafval verwijderd. Op deze afstand zou volgens de bijzondere regeling G2 van de NeR, ervan uitgaande dat er sprake zou zijn van compostering volgens composteermethode C, waarbij de composthopen niet worden omgezet tijdens het proces, geen hindersituatie kunnen optreden.

Ad 2

Bekend is dat in het verleden geur(overlast) werd veroorzaakt bij houtvergassingsinstallaties. Oorzaak hiervan is de aanwezigheid van teer (PAK's) in het geëmitteerde afgas. In casu wordt geuroverlast niet verwacht omdat de nageschakelde technieken intussen verbeterd en uitgebreid zijn, zodat het aanwezige teer in het te verbranden gas in de gasmotor nagenoeg verwaarloosbaar zal zijn. Het gas wordt alvorens het de gasmotor ingaat als volgt behandeld na uittreding van de gasreactor:

- ♦ Verneveling met water in de leiding waar het afgas door wordt afgevoerd zodat de vaste resten uit het gas al verwijderd worden;
- ♦ Vervolgens wordt het gas door een gaswasser gevoerd, waardoor de aanwezig koolwaterstoffen worden verwijderd;
- ♦ Tenslotte wordt het gas door een nat elektrofilter gevoerd, waardoor de laatste vaste stof(delen) worden verwijderd.

Uit een Oostenrijks emissie- en immissieonderzoek (als bijlage 10 a in de vergunningsaanvraag gevoegd), uitgevoerd door de NÖ Umweltschutzanstalt en de Prüfanstalt für Luftreinhaltung bij een houtvergassingsinstallatie (5 MW thermisch vermogen) in Wiener Neustadt is gebleken dat de uit te stoten fenol in een concentratie van 5 mg/m^3 in het rookgas aanwezig is. Emissies van Fenol kunnen in potentie geur(overlast) veroorzaken. In het onderzoek m.b.t. de installatie in Wiener Neustadt is de uit de literatuur strengst mogelijke geurhinderdrempel van 10 microgram/m^3 en daarmee overeenkomend een geurvracht van $0,94 \times 10^6$ geureenheden/uur als uitgangspunt genomen om te bepalen of vanwege de Fenol-emissie van 5 mg/m^3 geuroverlast kan ontstaan. Geconstateerd wordt dat de geur, welke als mogelijk hinderlijk ervaren zou kunnen worden (die Geruchsfahne), niet verder reikt dan 75-100 meter van het emissiepunt, afhankelijk van de windsnelheid. In casu liggen de dichtstbijzijnde geurgevoelige objecten op minimaal 350 meter verwijderd, gerekend van de emissiepunten van de installatie(s). Geuroverlast vanwege Fenol-emissies liggen dan ook, op basis van het hierboven overwogene, geenszins in de rede.

Uit andere bijlagen behorend tot de onderhavig vergunningsaanvraag (10 b, 10 c en 10 d) inzake een nog te bouwen houtvergassingscentrale van REMU NV in Vathorst blijkt dat in de Milieu Effect Rapportage (MER)-startnotitie, het advies van de commissie MER en het bestuurlijk advies van de gemeente Amersfoort wordt enerzijds overwogen dat geurhinder vanwege het in werking zijn van de installatie niet is te verwachten, anderzijds krijgt het geuraspect in de documenten in het geheel geen aandacht. Ook in enkele bijzondere regelingen (E11 en G1) van de NeR wordt aan het geuraspect bij het verbranden van gassen in gasmotoren geen aandacht besteed.

Uit navraag van aanvraagster bij de afdeling Energiesystemen van TNO-MEP is gebleken dat bij vergassing van biomassa geen geurvorming/geurhinder te verwachten is.

Resumerend kunnen we dan ook niet anders dan concluderen dat geuroverlast vanwege de vergassingsinstallatie buiten de inrichting geen aspect is waarmee rekening dient te worden gehouden.

Ad 3

Bij verbranding van hout(chips) kan geur in principe vrijkomen door de aanwezigheid van PAK's in de te emitteren lucht. Aangezien de biobrandstof enkel bestaat uit schoon/onbehandeld hout, zullen PAK's niet voorkomen in het afgas. Overige potentiële geurende componenten worden eveneens verbrand in de installatie,

aangezien aanvraagster volledige verbranding garandeert. De kans op geurverspreiding wordt dan ook geminimaliseerd.

In bijlage 10 f van onderhavige aanvraag is een gedeelte van de door GS van Noord-Brabant verleende Wm-vergunning voor een Bio-energiecentrale te Cuijk (houtverbrandingsinstallatie tot max. 250.000 ton houtchips/jaar) gevoegd. Noch in de vergunningsaanvraag noch in de vergunning wordt enige aandacht besteed aan het aspect geur. Dat dit terecht was wordt o.a. bewezen door het milieuklachtenoverzicht t.a.v. bovengenoemde inrichting. Er blijken namelijk geen geur- of andere klachten te zijn binnengekomen bij GS van Noord-Brabant vanwege het inwerking zijn van de Biomassa-centrale. Ook in een verleende Wm-vergunning aan NV Nuon Energieonderneming voor een houtverbrandingsinstallatie in Lelystad (bijlage 10 e van de vergunningsaanvraag) is het geuraspect vanwege het verbranden van hout niet beschouwd. Uit navraag blijken ook hier geen (geur)klachten bekend te zijn. Ook in de bijzondere regeling F7 van de NeR (installaties voor de verbranding van schoon resthout) wordt geen aandacht besteed aan het aspect geur. Bij het voldoen aan de daar gestelde emissies voor o.a. koolwaterstoffen (de fabrikant van de aangevraagde installatie garandeert een emissie van koolwaterstoffen welke 7 maal lager is) hoeven geen aanvullende eisen gesteld te worden ter beperking van PAK-emissies. Geuremissies kunnen dan ook niet optreden.

Tenslotte is de Afdeling Energiesystemen van TNO-MEP eveneens niet bekend met geurvorming/geurhinder vanwege de verbranding van biomassa.

Resumerend, kan gesteld worden dat vanwege het in werking zijn van de houtverbrandingsinstallaties niet zodanige geuremissies te verwachten zijn dat bij geurgevoelige objecten in de omgeving van de inrichting enige overlast wordt ondervonden.

Alles in ogenschouw nemende is in alle redelijkheid geuroverlast vanwege het in werking zijn van onderhavige inrichting, mede gezien de afstand waarop geurgevoelige objecten gelokaliseerd zijn, niet te verwachten. Desondanks wordt aan dit besluit een voorschrift verbonden dat bij de aanwezigheid van een gevalideerd geurklachtenpatroon (conform ons geurhinderbeleid) aanvraagster verplicht tot het uitvoeren van een door ons vooraf goedgekeurd geuronderzoek. Als uit dat geuronderzoek mocht blijken dat er geuroverlast aanwezig is en dat maatregelen noodzakelijk zijn om de geuroverlast tot een aanvaardbaar niveau te beperken, zullen deze maatregelen getroffen moeten worden.

Emissies uit reguliere schoorstenen

Binnen de inrichting zijn twee reguliere emissiepunten aanwezig. De eerste betreft de gezamenlijke schoorsteen van de beide identieke houtverbrandingsinstallaties (houtkachels) met een gezamenlijk maximaal thermisch vermogen van 4,8 MWth. Het tweede emissiepunt betreft de schoorsteen van de gasmotor (maximaal elektrisch en thermisch vermogen van 1,5 MWth) waarin het ontstane "zwakgas" van de vergassingsinstallatie wordt verbrand.

Daarnaast is een fakkelinstallatie aanwezig waarin incidenteel, bijvoorbeeld bij een storing van de vergassingsinstallatie of de gasmotor, uit veiligheidsoverwegingen zwakgas wordt verbrand.

Het toetsingskader voor de emissies naar de lucht bestaat uit de volgende wet- en regelgeving:

- ♦ De circulaire "Emissiebeleid voor energiewinning uit biomassa en afval, kenmerk KVI2002023389, van 11 april 2002" en de daarbij behorende infoMIL-knelpunteninventarisatie (L36) met betrekking tot de circulaire;
- ♦ De Bijzondere Regeling F7 "Installaties voor de verbranding van schoon resthout" van de Nederlandse Emissierichtlijnen (NeR);
- ♦ De Besluiten emissie-eisen stookinstallaties milieubeheer A en B (BEES A, BEES B);

In de circulaire "Emissiebeleid voor energiewinning uit biomassa en afval" uit april 2002 wordt het nieuwe emissiebeleid voor energiewinning uit biomassa en afval uiteengezet met als doel vergunningverleners en andere belanghebbenden daarover te informeren.

Het in de circulaire beschreven emissiebeleid is niet per direct bindend omdat de juridische grondslag daartoe (nog) ontbreekt en een en ander éérs in regelgeving, in casu een aangepast BEES A, respectievelijk een aangepast BEES B en het aankomende Besluit verbranden afvalstoffen (BVA) zal moeten worden verankerd.

Tot die tijd kan de circulaire als richtsnoer dienen voor initiatieven waarop de eerdergenoemde huidige besluiten (nog) niet van toepassing zijn.

Daarnaast beïnvloedt de circulaire de toepassing van de huidige bijzondere regelingen voor de verbranding en/of thermische verwerking van biomassa in de NeR. In de circulaire is tevens aangegeven dat voor zover de toekomstige nieuwe regelgeving de huidige NeR zal overlappen, die desbetreffende onderdelen uit de NeR zullen komen te vervallen zodra het BEES B daarop is aangepast.

Het ministerie van Volkshuisvesting Ruimtelijke Ordening en Milieu (VROM) heeft echter erkend dat de circulaire in de praktijk nog de nodige vragen oproept en heeft niet alleen infoMil een Knelpunteninventarisatie, waarin een aantal standpunten van VROM zijn opgenomen, laten opstellen maar heeft tevens 10 december 2002 een bijeenkomst georganiseerd voor overheid en bedrijfsleven. Aan de hand daarvan heeft VROM besloten in ieder geval de rendementsberekening in de circulaire en het aankomende BVA aan te passen, in casu te versoepelen.

De circulaire als richtsnoer gebruikend zijn de onderhavige installaties aan te merken als stand-alone installaties voor de toepassing van schone stromen als alternatieve brandstof.

Houtverbrandingsinstallaties

Voor de gezamenlijke schoorsteen van de beide identieke houtverbrandingsinstallaties (houtkachels) betekent dit dat de emissiegrenswaarden voor NO_x, SO₂ en stof van tabel 2 van de circulaire moeten worden toegepast. Daar deze emissiegrenswaarden veel strenger zijn dan de huidige bijzondere regeling van de NeR (F7) is een overgangsrecht opgenomen van 5 jaar (na april 2002) om daar aan te voldoen. Het standpunt van VROM is dat deze overgangstermijn niet alleen gebruikt mag worden voor bestaande installaties maar ook voor nieuwe installaties zoals in de onderhavige situatie. Daarnaast heeft VROM aangegeven dat het nog maar de vraag is, gezien de herijking van de regelgeving, of het BEES B überhaupt zal worden aangepast en deze strenge emissiegrenswaarden uiteindelijk gaan gelden.

Vandaar dat in onderhavig besluit voor de normering is aangesloten bij de bijzondere regeling van de NeR (F7). Dit betekent dat voldaan moet worden aan onderstaande emissiegrenswaarden (bij 11% zuurstof):

NOx:	400 mg/m ₀₃
CO:	250 mg/m ₀₃
CxHy	50 mg/m ₀₃
Stof:	25 mg/m ₀₃

Indien VROM de circulaire uiteindelijk toch omzet in wetgeving, dan wel de bijzondere regeling van de NeR misschien aanpast zal de installatie in april 2007 moeten gaan voldoen aan de strengere normering zoals aanvraagster zelf ook al heeft aangegeven in haar aanvraag. Gegeven de onzekerheid van de aanscherping worden bovenstaande emissiegrenswaarden vooralsnog voor de gehele looptijd van de vergunning verleend. Indien er wetgeving, zoals hierboven genoemd, zal komen welke op onderstaande inrichting van toepassing zal zijn, zal deze rechtstreekse werken hebben en dus boven dit besluit gaan, zonder dat dit besluit daartoe aanpassing behoeft. Mocht de NeR, in de zin van de circulaire, in de toekomst aangepast worden dan zullen wij, vooralsnog, binnen 5 jaar na het in werking treden van dit besluit, de emissie-eisen zelf gaan aanpassen, indien uit emissiegegevens mocht blijken dat de installaties niet zouden voldoen aan die nieuwe eisen. Hiertoe zullen wij dan legitiem gebruik maken van onze actualiseringsplicht op basis van artikel 8.22 van de Wm.

Gasmotor van de vergassingsinstallatie

Gegeven het feit dat het hier o.a. een categorie 28.4 onder e inrichting in de zin van bijlage I van het Ivb betreft met een capaciteit van 1500 kg/uur is het BEES A in principe van toepassing. Het BEES A is rechtstreeks werkend hetgeen betekent dat geen eisen in onderhavige beschikking mogen worden opgenomen.

Het huidige BEES A voorziet op dit moment echter nog niet in normeringen voor stookinstallaties die afvalstoffen verstoken, ook als zij schoon zijn (waaronder biomassa) en primair bedoeld zijn voor energieopwekking.

In het najaar (van 2003) wordt een ontwerpbesluit voor een wijziging van het BEES A, met het oog op de implementatie van richtlijn 2001/80/EG van het Europese Parlement en de Europese Raad van 23 oktober 2001 inzake de beperking van de emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht door grote stookinstallaties (PbEG L309) verwacht. Men heeft gekozen voor een minimale implementatie van de EG-richtlijn, hetgeen betekent dat geen verdergaande emissie-eisen zullen worden opgenomen dan de richtlijn voorschrijft. Dit betekent dat voor stookinstallaties kleiner dan 50 MWth geen aanscherpingen zullen plaatsvinden in het BEES A, ook al zijn deze aangekondigd in de eerder genoemde circulaire. Van belang is eveneens dat een definitie voor biomassa zal worden opgenomen waardoor de onderhavige installatie, voor het verstoken schone biomassa, rechtstreeks onder het BEES A zal komen te vallen.

Dat betekent dat straks voor de gasmotor, conform artikel 23 van BEES A, een emissie-eis zal gaan gelden van 140 g/GJ, vermenigvuldigd met ééndertigste van het motorrendement. Dit betekent in onderhavig geval, rekeninghoudend met het maximale motorendement van 38,1 procent dat na inwerkingtreding van het gewijzigde BEES A een (rechtstreeks werkende) eis zal gaan gelden van 184 g/GJ.

Omdat ten tijde van dit besluit de normering nog niet (rechtstreeks) geldt is bij deze normering aangesloten en niet bij de strengere emissiegrenswaarden uit de circulaire. Dit is verbijzonderd in een voorschrift.

Indien VROM bij een eventuele daaropvolgende wijziging van het BEES A de strengere emissiegrenswaarden uit de circulaire wel overneemt zal de gasmotor daar zonder aanvullende maatregelen, zoals ureuminjectie, niet aan kunnen voldoen. Gegeven het feit dat nu het BEES A wordt gewijzigd, de circulaire met de strengere eisen reeds een jaar bestaat en men er desondanks voor heeft gekozen de strengere eisen niet nu met de wijziging over te nemen is het maar de vraag of VROM de strengere eisen wel ooit zal gaan opnemen in een gewijzigd BEES (A). Op dit moment ziet het daar nog niet naar uit en ligt het in de rede bovengenoemde normering vooralsnog voor de gehele looptijd van de vergunning op te nemen.

Fakkel

Indien een storing optreedt bij de vergassingsinstallatie, de gasreiniging of de gasmotor wordt uit veiligheidsoverwegingen, het gevormde zwakgas afgevoerd naar een fakkelininstallatie, waar het zwakgas gecontroleerd (99,99 procent rendement) wordt verbrand.

Daarnaast zal de fakkelininstallatie worden aangesproken indien er klein onderhoud (eenmaal per 2.500 bedrijfsuren, gedurende 2 á 3 dagen) gepleegd wordt aan de gasmotor.

Indien de installatie voor bijvoorbeeld groot onderhoud buiten gebruik moet worden genomen, dan wordt het vergassingsproces afgebouwd. Tijdens het afbouwen en opbouwen van het proces wordt het zwakgas automatisch afgevoerd naar de fakkelininstallatie, daar de kwaliteit van het zwakgas niet toereikend zal zijn om in de gasmotor te worden verbrand.

Om te garanderen dat de emissie van de fakkelininstallatie, met een rendement van 99,99 procent voor de aanwezige oxideerbare bestanddelen, minimaal zijn en blijven wordt de fakkelininstallatie bedreven op een afgastemperatuur van ten minste 900 graden Celsius en een verblijftijd van 0,3 seconden. Deze randvoorwaarden zijn vastgelegd in een voorschrift.

Geluid (incl. indirecte hinder)

Normstelling

Als toetsingskader voor wat betreft geluidvoorschriften is momenteel de regelgeving geformuleerd in de "Handreiking industrielawaai en vergunningverlening" d.d. oktober 1998 (Hi&v) van toepassing, met inachtneming van de vergunde rechten. Aangezien de gemeente Sittard nog geen beleidsnota industrielawaai heeft opgesteld, noch op een andere wijze beleidskaders betreffende industrielawaai heeft vastgesteld waaraan onderhavige vergunningsaanvraag kan worden getoetst, geldt de overgangssituatie zoals die in §1.5 van de Hi&v is opgenomen. De normstelling zal wat betreft het $L_{Ar,LT}$ voornamelijk gebaseerd zijn op hoofdstuk 4 van de Hi&v waarin een overgangssystematiek is geformuleerd die in grote lijnen overeenkomt met hetgeen in de door de Hi&v vervangen "Circulaire Industrielawaai" uit 1979 was vastgelegd. Deze systematiek gaat uit van het volgende afwegingstraject:

- ♦ Richtwaarden gerelateerd aan de woonomgeving.

- ♦ Overschrijding van de richtwaarde is mogelijk op grond van een bestuurlijk afwegingsproces, waarbij het referentieniveau van het omgevingsgeluid een belangrijke rol speelt.
- ♦ Als maximum niveau geldt voor nieuwe inrichtingen een etmaalwaarde van 50 dB(A) op de gevel van de dichtstbijzijnde – niet bij de inrichting behorende – woning of het referentieniveau van het omgevingsgeluid. Voor bestaande inrichtingen geldt een maximum van 55 dB(A).

In hoofdstuk 4 van de Hi&v worden 3 woonomgevingen gekarakteriseerd:

1. Landelijke woonomgeving ($L_{Ar,LT} = 40$ dB(A) etmaalwaarde).
2. Rustige woonwijk, weinig verkeer ($L_{Ar,LT} = 45$ dB(A) etmaalwaarde).
3. Woonwijk in de stad ($L_{Ar,LT} = 50$ dB(A) etmaalwaarde).

De woonomgeving van Hacalls Biomassa BV is – mede gezien de ligging nabij industrieterrein "Industriepark Noord" - het beste te karakteriseren als "woonwijk in de stad", met een richtwaarde van 50 dB(A) etmaalwaarde.

Voor het piekgeluidniveau L_{Amax} zijn in hoofdstuk 4 van de Hi&v geen normen opgenomen. In het kader van de overgangssystematiek wordt door ons college vooralsnog de normen uit de "Circulaire Industrielawaai" uit 1979 gehanteerd. Als streefwaarde bij woningen geldt het $L_{Ar,LT} + 10$ dB(A). Maximaal zijn 70 dB(A) in de dag-, 65 dB(A) in de avond- en 60 dB(A) in de nachtperiode vergunbaar.

Bestaande rechten

Het betreft hier een oprichtingsvergunning, waardoor van bestaand recht nog geen sprake is.

Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau $L_{Ar,LT}$

In het akoestisch rapport 2001.2406-3 d.d. 31 januari 2003 van Cauberg-Huygen wordt een akoestisch model van de inrichting gepresenteerd.

De geluidemissie van de inrichting wordt hoofdzakelijk veroorzaakt door vrachtauto's, een shovel, lichte bedrijfsauto's, een houtverkleiner, een zeefinstallatie, een veegmachine en personenauto's.

Voor de representatieve bedrijfssituatie wordt onderscheid gemaakt tussen 3 regelmatig voorkomende situaties:

1. verkleinen en afzeven van snoeihout/sloophout;
2. verkleinen en afzeven stobben en stammen;
3. verkleinen en afzeven af te voeren groenafval.

De milieuvergunning wordt aangevraagd voor de maatgevende van deze drie situaties (per toetspunt).

De hoogst berekende geluidbelasting bedraagt 47 dB(A) in de dagperiode, en 32 dB(A) voor de avond- en nachtperiode ter plaatse van de dichtstbijgelegen geluidgevoelige bestemmingen. Bij de berekeningen van de geluidbelastingen is enkel het invallend geluidniveau meegenomen. Reflectie van het geluid in de achterliggende gevels is buiten beschouwing gelaten.

De richtwaarde van 50 dB(A) etmaalwaarde wordt in geen enkel beoordelingspunt overschreden.

De meest maatgevende geluidbronnen zijn de verkleiner, shovel en zeefmachine.

Maximaal A-gewogen geluidniveau L_{Amax}

Uit de berekeningen blijkt dat het maximaal A-gewogen geluidniveau L_{Amax} ten hoogste 53 dB(A) bedraagt in de dagperiode. In de avond- en nachtperiode zijn geen geluidbronnen in gebruik die redelijkerwijs piekgeluiden kunnen veroorzaken. De voorkeursgrenswaarde $L_{A\tau,LT} + 10$ dB(A) wordt slechts in een enkel beoordelingspunt overschreden. De maximaal te vergunnen waarde van 70 dB(A) wordt ruimschoots gerespecteerd. De maatgevende geluidbron is de verkleiner.

Indirecte geluidhinder tengevolge van het inrichtingsgebonden verkeer op de openbare weg

Als toetsingskader voor het beoordelen van de geluidbelasting van woningen tengevolge van het inrichtingsgebonden verkeer op de openbare weg geldt de circulaire "Geluidhinder veroorzaakt door het wegverkeer van en naar de inrichting; beoordeling in het kader van de vergunningverlening op basis van de Wet milieubeheer", d.d. 29 februari 1996. Hierin is de voorkeursgrenswaarde voor de geluidbelasting van de gevels van woningen of andere geluidgevoelige bestemmingen opgenomen van 50 dB(A) etmaalwaarde en een maximale waarde van 65 dB(A) etmaalwaarde. Overschrijding van de voorkeursgrenswaarde is toelaatbaar mits een binnenniveau van 35 dB(A) gegarandeerd wordt.

Uit de berekeningen blijkt dat de geluidbelasting tengevolge van het inrichtingsgebonden verkeer op de openbare weg maximaal 45 dB(A) etmaalwaarde bedraagt ter plaatse van woningen van derden. Hiermee wordt de voorkeursgrenswaarde van 50 dB(A) etmaalwaarde ruimschoots gerespecteerd.

ALARA

De geluidemiterende geluidbronnen voldoen gezien het geluidvermoggenniveau aan de huidige stand der techniek. Het bedrijfsterrein wordt aan een zijde afgeschermd door een spoordijk, welke 3 meter boven het maaiveld ligt. Bovendien worden rondom het grootste gedeelte van het bedrijfsterrein keerwanden met een hoogte van minimaal 2,5 meter geplaatst en liggen er nagenoeg constant houtopslagen welke ook functioneren als geluidafschermende middelen. De betreffende geluidbronnen zijn niet of nauwelijks te isoleren. Voor zover dit toch mogelijk is, zal dit gepaard gaan met onevenredig hoge isolatiekosten. Gezien het feit dat de richtwaarde ruimschoots wordt gerespecteerd, kan verdere geluidreductie redelijkerwijs niet worden verlangd van aanvraagster.

Energie

De inrichting is niet toegetreden tot een meerjarenafspraak (MJA). Volgens de indicatieve gegevens in de aanvraag is het energieverbruik in de inrichting meer dan 25.000 m³ aardgas (of aardgasequivalenten) of 50.000 kWh elektriciteit, als bedoeld in de circulaire 'Energie in de milieuvergunning' uitgegeven door de ministeries van VROM en Economische Zaken d.d. oktober 1999.

Aangezien de inrichting nog opgericht moet worden kan dus slechts een indicatief verbruik van elektriciteit en dieselolie gegeven worden.

Zoals duidelijk moge zijn uit het hieraan voorafgaande wordt binnen de inrichting warmte en elektriciteit opgewekt door middel van één houtvergassingsinstallatie en twee houtverbrandingsinstallaties. Volgens de gegevens van de fabrikant wordt 15 % van de eigen opgewekte energie middels de vergassingsinstallatie gebruikt voor de aandrijving van de elektromotoren en dergelijke t.b.v. de vergassingsinstallatie zelf. Het energieverbruik van beide verbrandingsinstallaties ligt ongeveer even hoog als het energieverbruik van de vergassingsinstallatie. Overig elektriciteitsverbruik is terug te voeren op verwarming van kantoren, verlichting en dergelijke. Tot slot wordt er eveneens brandstof in de vorm van HBO verbruikt t.b.v. materieel binnen de inrichting, zoals de shovel, de verkleiner (chipper) en de zeefinstallatie. Het indicatieve elektriciteitsverbruik wordt geschat op 1.427.800 kWh en is dus nagenoeg geheel terug te voeren naar elektriciteitsverbruik t.b.v. het gaande houden van de verbrandings- en vergassingsprocessen. Het brandstofverbruik wordt indicatief op 50.000 liter HBO, oftewel 57.200 aardgasequivalenten geschat.

Conform de circulaire is afhankelijk van de omvang van het werkelijk energieverbruik (kleiner of groter dan € 45.378,-) een beperkt of standaard energiebesparingsonderzoek voorgeschreven. Jaarlijks zullen de kosten volgens de indicatieve gegevens aanzienlijk hoger zijn dan dit bedrag.

Er is geen energiebesparingsplan aanwezig. Met de branche is eveneens geen convenant afgesloten. Wel heeft aanvraagster een aantal maatregelen getroffen om het energieverbruik zoveel mogelijk te beperken. Zo heeft aanvraagster schemerschakelaars voor de buitenverlichting geïnstalleerd, hanteert ze het 'good housekeeping' principe en wordt er bij de aanschaf van nieuw materieel en/of installaties rekening gehouden met het energieverbruik daarvan.

Gezien het grote energieverbruik en de daarmee gemoeide kosten is in onderhavig besluit conform de aangehaalde circulaire een standaard energiebesparingsonderzoek voorgeschreven aan de hand van een door ons goed te keuren energiebesparingsplan. Hierbij wordt wel rekening gehouden met het feit dat de inrichting nog niet is opgericht en dat er dus op basis daarvan niet direct een energieverbruikanalyse opgesteld kan worden. Pas als daadwerkelijke ervaringsgegevens beschikbaar zijn kan een onderzoek worden opgesteld. Naar aanleiding daarvan zal het energiebesparingsonderzoek dan ook opgesteld moeten worden.

Externe veiligheid

Conform ons beleidsuitgangspunt, artikel 5.4 van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer en bestendige jurisprudentie⁶ om vóór vergunningverlening de inzichten te geven in (brand)risico's en de maatregelen om deze tot een minimum te beperken, heeft aanvraagster een brandveiligheidsrapport opgesteld, hetgeen als onderdeel van de onderhavige aanvraag (bijlage 17) bij ons is ingediend. In overleg met de afdeling Preventie & Pro-actie van het Brandweerbureau Westelijke Mijnstreek is de brandveiligheidsrapportage opgesteld voor de onderhavige inrichting, waarin o.a. de risico-inventarisatie en de te nemen maatregelen nader worden beschouwd. De rapportage, zoals in bijlage 17 van de vergunningsaanvraag weergegeven is dan ook zichtbaar goedgekeurd door Brandweerbureau Westelijke Mijnstreek.

⁶ O.a. ABRvS 11 februari 1998, E03.97.1026/P90 en F03.97.0607

Wij achten de brandveiligheidsrisico's dan ook voldoende omschreven als eveneens de maatregelen om die risico's tot een minimum te beperken dan wel om ontstane brand te bestrijden.

In de aanvraag is tenslotte in bijlage 6d eveneens inzicht gegeven in de beveiligingen/waarborgen welke in het verbrandingsproces zijn ingebouwd, waardoor brandterugslag vanuit de houtketel naar de aanvoer wordt voorkomen en keteldruk, -waterstand en -temperatuur worden bewaakt, alsmede het afgas wordt beveiligd. In dit opzicht achten wij de externe veiligheid eveneens afdoende gewaarborgd.

Afvalstoffen

Afvalpreventie

In hoofdstuk 13 van het LAP is het beleid uitgewerkt voor afvalpreventie, waarbij paragraaf 13.5 specifiek ingaat op de aanpak van afvalpreventie bij bedrijven. Preventie van afval is één van de hoofddoelstellingen van het afvalstoffenbeleid. Afvalpreventie richt zich op het voorkomen dan wel het beperken van het ontstaan van afvalstoffen en emissies (kwantitatieve preventie) of het verminderen van de milieuschadelijkheid van afvalstoffen (kwalitatieve preventie). Bij de integrale benadering aangaande de afvalpreventie bij bedrijven is als hoofddoelstelling geformuleerd het verminderen van de milieubelasting door bedrijfsmatige activiteiten. Als een van de acties is daarbij genoemd het opnemen van preventie in de milieuvergunning.

Op welke wijze invulling kan worden gegeven aan preventie is beschreven in de leidraad "Afval- en emissiepreventie in de milieuvergunning" uitgegeven door Informatiecentrum Milieuvergunningen (infomil) in juli 1996. Deze leidraad is opgesteld door het ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, het ministerie van Verkeer en Waterstaat, het Interprovinciaal Overleg en de Nederlandse Gemeenten.

Bij de toepassing van de leidraad gaat het met name om bedrijven waar sprake is van relevante hoeveelheden afval en emissies. Met behulp van de checklist 'indicatie omvang afval en emissies' is eenvoudig te bepalen wanneer sprake is van relevante hoeveelheden afval en emissies. Bij de toepassing van de checklist wordt voor de aandachtsvelden bedrijfsafval, gevaarlijk afval, emissies naar water en waterverbruik een puntenaantal toegekend, afgeleid van de omvang. Daarbij is in de leidraad aangegeven dat bij het toepassen van de checklist bij afvalverwerkende bedrijven alleen moet worden gelet op de afvalstromen die binnen de inrichting zelf ontstaan.

Voor de inrichting Hacalls Biomassa BV bedraagt de score voor het aandachtsveld bedrijfsafval (niet gevaarlijk) meer dan 2000 punten en is derhalve sprake van de indicatie 'aanzienlijke omvang'. Hierbij dient wel de kanttekening worden gemaakt dat dit aanzienlijke puntenaantal te wijten is aan het jaarlijks vrijkomen van 20.000 ton aan groenafval en 300 ton aan uitgezeefde grond binnen de inrichting dat wordt afgevoerd naar vergunninghouders welke het materiaal nuttig toepassen (composteren), dan wel, voor wat betreft de grond, direct door aanvraagster wordt afgezet als bouwstof. Het geschikt maken van groenafval voor nuttige toepassing elders

en daarmee samenhangend het uitzeven van elders toepasbare grond, is een bewuste aangevraagde activiteit van aanvrager en kan dan ook niet in verband worden gebracht met het onbewust en ongewild laten vrijkomen van afvalstoffen. Het groenafval (met het bruikbare houtgedeelte inbegrepen) wordt namelijk van buiten de inrichting aangevoerd. Derhalve blijft deze groep in casu buiten toepassing voor wat betreft de puntentelling. Daarnaast komt jaarlijks 1000 ton aan assen vrij binnen de inrichting welke te kwalificeren zijn als niet gevaarlijke afvalstoffen (Eural-categorieën 10 01 01 en 10 01 03). Weliswaar is elke afvalstroom een stroom verloren grond- en of hulpstoffen, maar wij achten het in casu echter niet redelijk om in de vergunningvoorschriften een preventieonderzoek op te nemen, aangezien de afvalstromen (assen) welke binnen de inrichting vrijkomen inherent zijn aan de activiteiten, de grootte van het bedrijf en dus als het ware onvermijdelijk zijn. De installaties voldoen bovendien aan de stand der techniek. Het binnen de inrichting nog vrijkomend overig afval zoals 1 ton KCA/jaar (gevaarlijk afval) en 5 ton overig bedrijfsafval/jaar, zoals huishoudelijk afval e.d. is dermate laag, dat wij hiervoor in redelijkheid geen onderzoek ter vermindering van deze stroom, mede gezien de aard en omvang van de inrichting, noodzakelijk achten.

Afvalscheiding

In hoofdstuk 14 van het LAP is het beleid uitgewerkt voor afvalscheiding, waarbij paragraaf 14.4 specifiek ingaat op de afvalscheiding door bedrijven.

Daarbij is aangegeven dat het, dit in tegenstelling tot huishoudelijk afval, voor bedrijfsafval niet goed mogelijk is om een limitatieve opsomming te maken van afvalstoffen die door alle bedrijven gescheiden moeten worden gehouden. Bedrijven verschillen in aard en omvang veel van elkaar en er bestaat een groot aantal bedrijfsspecifieke afvalstoffen.

Uitgangspunt is dat bedrijven verplicht zijn alle afvalstoffen te scheiden, gescheiden te houden en gescheiden af te geven, tenzij dat redelijkerwijs niet van hen kan worden gevergd.

Op welke wijze invulling kan worden gegeven aan afvalscheiding is beschreven in de handreiking "Afvalscheiding bij vergunningplichtige bedrijven" uitgegeven door Informatiecentrum Milieuvergunningen (infomil) in juli 2001.

In hoofdstuk 3 van de handreiking is een stappenplan uitgewerkt, op basis waarvan afvalscheiding bij vergunningplichtige bedrijven daadwerkelijk in de praktijk kan worden gerealiseerd. Bij de beoordeling van de afvalscheidingssituatie wordt allereerst gekeken naar het overzicht van de hoeveelheden herbruikbare afvalstromen in het restafval in de combinatie met de in stap 6 weergegeven verplichtingen c.q. richtlijnen voor afvalscheiding. Daarbij is aangegeven dat ongeacht de bedrijfssituatie de afvalcomponenten gevaarlijk afval en papier en karton altijd gescheiden dienen te worden. Daarnaast zijn voor een aantal overige afvalcomponenten richtlijnen voor afvalscheiding opgenomen (drempelwaarden).

Voor die afvalstromen waarbij de hoeveelheid in het restafval lager is dan de richtlijn dient gekeken te worden of de afvalstroom geconcentreerd vrijkomt en of scheiding eenvoudig realiseerbaar is. In dat geval wordt de afvalstroom op dezelfde manier

behandeld als de afvalstromen waarbij de hoeveelheid in het restafval hoger is dan de richtlijn. Is dat niet het geval (en het bedrijf kan dat desgewenst ook aantonen), dan hoeft voor desbetreffende afvalstromen geen actie ondernomen te worden.

De uit de eigen activiteiten daadwerkelijk onbewust vrijkomende afvalcomponenten zijn procesafval (verbrandings- en vergassingsassen), KCA en de met huishoudelijk afval vergelijkbare overige bedrijfsafvalstoffen. Alle vrijkomende afvalstoffen worden gescheiden opgeslagen en periodiek naar een erkende vergunninghouder afgevoerd. De groep overig bedrijfsafval (huishoudelijke afvalstoffen etc.) bedraagt 5 ton per jaar en is in de aanvraag niet verder gespecificeerd. Gelet op het gestelde in de handreiking is een voorschrift opgenomen dat de verschillende afvalstromen (papier, hout, ijzer, glas, kunststoffen etc.) binnen deze heterogene groep altijd gescheiden binnen de inrichting moeten worden ingezameld en zodanig moeten worden afgevoerd.

Aangezien uit de informatie in de aanvraag niet is op te maken welke hoeveelheden herbruikbare afvalstromen aanwezig zijn in het bedrijfsafval en in hoeverre deze hoeveelheden de in stap 6 van de Handreiking genoemde richtlijnen voor afscheiding onder- of overschrijden, maar wij aan dit besluit een voorschrift verbinden tot gescheiden inzameling en afvoer binnen de inrichting, achten wij een voorschrift tot het opstellen van een interne inzamelstructuur van de diverse vrijkomende afvalstromen niet noodzakelijk. De diverse afvalstromen moeten namelijk volgens dit besluit al gescheiden van elkaar bedrijfsintern ingezameld en opgeslagen worden ter afvoer naar een vergunninghouder.

Afvalwater

Volgens de Instructieregeling lozingsvoorschriften milieubeheer van 15 maart 1996 (nr. MJZ96005089) en volgens bestendige jurisprudentie, zoals ABRS 27 juni 2000, M en R 2001, 18 en AB 2000, 385, dienen in Wm-vergunningen voor inrichtingen die bedrijfsafvalwater op een openbaar riool lozen enkel voorschriften te worden opgenomen ter bescherming van de riolering, hetgeen in het belang van de bescherming van het milieu is, conform art. 8.11, lid 3 Wm.

Binnen de onderhavige inrichting wordt echter niet geloosd op een openbaar rioolstelsel. Er wordt overigens wel hemelwater van de bedrijfsgebouwen geloosd op een oppervlaktewater, namelijk een sloot gelegen naast de Oude Rijksweg Noord te Sittard. Desondanks is een vergunning inzake de Wet verontreiniging oppervlaktewateren niet noodzakelijk. Het Zuiveringschap Limburg heeft dit aanvraagster schriftelijk medegedeeld op 2 mei 2002 (schrijven is als bijlage 16 bij de aanvraag gevoegd). Op 13 februari 2003 is ons dit eveneens schriftelijk bericht. In tegenstelling tot het dakwater (hemelwater van de gebouwen) worden de afvalwaterstromen 'terreinwater van het verharde terreingedeelte' en 'terreinwater van de tankplaats' (in totaal 8.563,5 m³) via de bedrijfsriolering, slibvangput, knijpvoorziening (ter voorkoming van overschrijding van de hydraulische capaciteit van de olie-/waterafscheider van 10 liter/s), olie-/waterafscheider uitgevoerd met coalescentiefilter (10 liter/s) naar het bufferbassin van 400 m³ geleid. Bij overschrijding van de capaciteit van het bassin wordt het overtollige water via een overstort een infiltratiebed ingeleid binnen de inrichting waar het water dus in de bodem infiltreert.

Het hemelwater afkomstig van het onverharde terreindeel (3.150 m³/jaar) infiltreert direct in de bodem. Het huishoudelijke afvalwater (60 m³/jaar) wordt tenslotte opgevangen in een septic-/buffertank en wordt per as afgevoerd naar een vergunninghouder.

Lozingen op de bodem

Aangezien binnen de inrichting een drietal waterstromen in de bodem infiltreren, dient bezien te worden of de bepalingen uit het Lozingenbesluit bodembescherming van 8 december 1997 (verder te noemen: het Besluit) van toepassing zijn.

In het Lozingenbesluit wordt onderscheid gemaakt tussen huishoudelijk afvalwater, koelwater en overige vloeistoffen. Op basis van artikel 2, lid 1 sub v/h Besluit is de werking van het Besluit uitgesloten voor wat betreft *hemelwater of drinkwater, indien daaraan geen verontreinigende stoffen zijn toegevoegd, de concentratie van verontreinigde stoffen niet door een bewerking is toegenomen en daaraan geen warmte is toegevoegd*. Dit impliceert dat voor wat betreft het in de bodem te infiltreren hemelwater van het onverhard terreingedeelte de werking van het Besluit is uitgesloten, aangezien dit hemelwater niet in aanraking kan komen met enige (afval)stoffen welke het water kunnen verontreinigen, dan wel op andere wijze kan worden verontreinigd of verwarmd.

Het hemelwater dat afkomstig is van het verharde (vloeistofdichte) terrein, waar groenafval opgeslagen ligt, en de vloeistofdichte tankplaats kan door aanraking met groenafval, dan wel gemorste dieselolie, in potentie verontreinigd raken.

Weliswaar kan het groenafval niet gaan composteren (binnen 72 uur na binnenkomst wordt het afgevoerd) met alle gevolgen van dien, maar door de aanwezigheid van plantsoenafval, blad, bermgras/maaisels is het ontstaan van percolaatwater niet uitgesloten. Deze afvalwaterstromen dienen volgens het Besluit als 'overige vloeistoffen' te worden gekwalificeerd. Op basis van art. 25, lid 1 van het Besluit is een lozing daarvan in de bodem in principe verboden. Op basis van art. 25a, lid 1 jo. Art. 25, lid 2, onder a en b v/h Besluit kunnen wij van het gestelde verbod een ontheffing voor ten hoogste 4 jaren geven. Voorwaarden hiervoor zijn:

1. een aansluiting op de riolering of een andere wijze van afvoer van de vloeistof is niet mogelijk en;
2. in de overige vloeistoffen komen geen stoffen voor als bedoeld in bijlage III van het Besluit of de stoffen die er in voorkomen hebben wat betreft de stoffen van lijst I van het Besluit een dermate geringe toxiciteit, persistentie en (bio)accumulatie, of wat betreft de stoffen van lijst II van het Besluit een zodanig geringe schadelijke werking dat ook op de lange termijn geen gevaar voor de verontreiniging van de bodem ontstaat.

Aan beide voorwaarden wordt voldaan, aangezien allereerst, bij gebrek aan enige andere afvoermogelijkheid, aansluiting op een gemeentelijk riool (nog) niet mogelijk is. Het dichtstbijzijnde riool ligt op een afstand van 200 meter, zodat aansluiting hierop zowel uit economisch oogpunt als bouwtechnisch (infrastructurele problemen ter hoogte van de Dr. Nolenslaan) gezien niet in de rede ligt. Gebleken is eveneens dat de gemeentelijke bouwverordeing van de gemeente Sittard-Geleen in 2002 zodanig is gewijzigd dat vrijkomende neerslag afkomstig van nieuwbouw(projecten) niet meer rechtstreeks aangesloten mag worden op de gemeentelijke riolering en derhalve naar andere oplossingen gezocht dient te worden, zoals infiltratie in de bodem. Het lozen op open water is eveneens geen optie, aangezien dan geen sprake kan zijn van het benodigde bufferbassin (voor evt. bestrijding van brand en stof), bewust een

infiltratiebassin is aangelegd, hetgeen anderszins onbruikbaar wordt en de waterkwaliteitbeheerder beleidsmatig de voorkeur heeft voor infiltratie in plaats van lozing op open water van nauwelijks verontreinigd afvalwater, mede gezien het gunstige effect daarvan op het grondwaterpeil. Afvoeren per as wordt tenslotte als onevenredig kostbaar beschouwd.

Bovendien wordt het in potentie verontreinigde hemel-/terreinwater alvorens het terecht komt in het 400 m³ grote opvangbassin en bij overschrijding daarvan in het infiltratiebassin in de bodem infiltreert eerst gezuiverd door een olie-/waterafscheider en vervolgens nog eens door het coalescentiefilter gevoerd waardoor vaste verontreinigingen en olieachtige verontreinigingen nagenoeg geheel uit het water verwijderd worden. Overige mogelijke aanwezige organische stikstofverbindingen (percolaatwater van het groenafval) zullen in zeer geringe concentraties aanwezig kunnen zijn in het in de bodem te infiltreren water vanwege het denitrificatieproces⁷ in het infiltratiebassin.

De mogelijk nog aanwezige verontreinigingen zijn dan ook niet van dien aard dat ze op lange termijn enig gevaar voor de bodem opleveren. Desondanks zullen conform artikel 26 van het Besluit o.a. bepaalde onderzoeks- en samenstellingsvoorwaarden, waarvoor wij in de voorschriften met name zullen aansluiten bij de concentraties, zoals in Bijlage 1 van het Infiltratiebesluit bodembescherming van 20 april 1993, Stb. 233 worden genoemd, t.a.v. het te infiltreren afvalwater in dit besluit gesteld worden.

Ongedierte

De activiteiten die binnen de inrichting worden uitgevoerd leiden niet tot enige aantrekking van ongedierte in de vorm van insecten, vogels, muizen, ratten of andere (knaag)dieren. Overlast hierdoor zal dan ook niet op kunnen treden onder normale omstandigheden. Mocht dit toch onverhoopt gebeuren dan zal aanvrager maatregelen treffen waardoor hinder wordt verholpen en in de toekomst wordt voorkomen.

Visuele hinder

De vraag of eventuele visuele hinder kan optreden komt primair aan de orde in het kader van planologische regelingen. In het kader van de wijziging van het geldende bestemmingsplan en de te verlenen bouwvergunningen zullen door de gemeente Sittard-Geleen dan ook de voornaamste eisen ter voorkoming van visuele hinder gesteld worden. Daarnaast blijft in het kader van vergunningverlening krachtens de Wm ruimte voor een aanvullende milieuhygiënische toets. Gezien de afstanden tot woningen de beperkte opslag van afvalstoffen op het buitenterrein, de omliggende keerwanden, taluds en de dichte begroeiing langs de inrichtingsgrenzen zal eventuele visuele hinder niet op kunnen treden.

⁷ Aangezien het water in het bufferbassin onder representatieve omstandigheden gedurende langere tijd stil staat, is het water nagenoeg zuurstofloos, hetgeen impliceert dat het in het water aanwezige mogelijke nitraat (afkomstig van evt. percolaatwater van het groenafval) wordt omgezet in stikstof, water en zuurstof.

Ter inzage legging en bedenkingen

De aanvraag, aanvullingen daarop en overige van belang zijnde stukken hebben ter inzage gelegen van 20 juni 2003 tot en met 17 juli 2003 op de daartoe gebruikelijke plaatsen.

Tot en met 17 juli 2003 kon een ieder schriftelijk gemotiveerde bedenkingen indienen tegen het ontwerpbesluit.

Van deze mogelijkheid hebben een tien-tal (rechts)personen gebruik gemaakt en wel de hierna volgende:

1. Burgemeester en Wethouders van de gemeente Echt-Susteren;
2. De heer A.F.H. Jeurissen, Hommelweg 10 te Susteren;
3. Namens Jeurissen Beheer BV, de heer J.J.I. Jeurissen, Op de baan 11 te Nieuwstadt;
4. Dhr. J.P.M.A. Arts & mw. drs. M.M.J. Arts-Leenders, Oviusstraat 15 te Sittard;
5. Reclamanten sub 5 (Deze hebben verzocht (op basis van art. 3:24, lid 4 v/d Awb) hun persoonlijke gegevens niet bekend te maken);
6. Dhr. T.P. Alves, Romeinse Weg 17 te Sittard;
7. Dhr. R. Salomons, Vergiliusstraat 2 te Sittard;
8. Familie Raven, Vergiliusstraat 1 te Sittard;
9. Dhr. R. Boehlé, Donatusplein 11 te Sittard;
10. Dhr. ing. J.A.V. Reuvers, Randenborgweg 46 te Nieuwstadt;
11. Dhr. Leon Beursgens namens Service Station Beursgens BV, Hasseltsebaan 2 te Sittard.

Ad 1

De bedenkingen van reclamanten sub 1 omvatten een 7-tal bezwaarpunten, welke als volgt kunnen worden weergegeven:

1. De inrichting is niet doelmatig (geschikt maken groenafval voor hergebruik elders, onderbouwing capaciteit installaties, volumeaanbod afvalhout is niet onderbouwd en continuïteit is niet gewaarborgd);
2. De aanvraag is op een aantal punten onduidelijk (omvang van de inrichting, te veel aannames en verwachtingen);
3. De aanvraag is inconsistent (CPR 15-1-opslagplaatsen gedeeltelijk dan wel geheel uitgevoerd, aantal vrachtwagens versus aanvoerbewegingen en acceptatie bladafval);
4. De aanvraag is onjuist (strijd met bestemmingsplan, oprichten schoorsteen is niet toegestaan en er is sprake van één inrichting met het warmtenet);
5. De milieubelasting van de inrichting is op een aantal punten (algemeen, luchtemissie, stofhinder, geurhinder, geluidhinder, verkeersaantrekkende werking, bodemlozing en veiligheid) onduidelijk;
6. Het Alara-principe is onjuist dan wel niet toegepast (stand der techniek is niet toegepast als eveneens het denox-systeem, geen overbruggingsperiode, onjuiste onderbouwing energetische rendementsfactor, alara-toets NO_x-reductie is onvoldoende en vergunde afwijkingen van voorkeursgrenswaarde L_{Amax} onvoldoende gemotiveerd);
7. Afspraken omtrent het 'Bottleneck-gebied' zijn niet in acht genomen.

Voordat overgegaan wordt tot de behandeling van de inhoudelijke bezwaren dienen we allereerst op te merken dat reclamanten in deze procedure niet als betrokken bestuursorganen aangemerkt zijn en ook niet als zodanig aangemerkt hoeften te worden, aangezien de inrichting niet binnen haar grondgebied ligt, op meer dan 200 meter van haar grondgebied is verwijderd en in redelijkheid, gezien de aangevraagde activiteiten en de daarop van toepassing zijnde voorwaarden middels dit besluit, niet is te verwachten dat de invloed van de belasting van het milieu, veroorzaakt door de inrichting, zich in het grondgebied van die gemeente doet gevoelen (art. 7.2, lid 2, sub a en b van het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer). De bepalingen in artikel 8.7 Wm zijn dan ook niet op reclamanten van toepassing. Reclamanten zijn niet op enige wijze geschaad hierdoor, aangezien ze o.a. middels publicatie van het ontwerpbesluit in de regionale nieuwsbladen en de Staatscourant tijdig kennis hebben kunnen nemen van het ontwerpbesluit en aanverwante bedenkingentermijnen. Reclamanten hebben bovendien tijdig bedenkingen ingebracht tegen ons ontwerpbesluit.

Ten aanzien van deze bezwaren van reclamanten sub 1 overwegen wij als volgt:

1. Geheel onduidelijk is hoe reclamanten sub 1 komen tot de conclusie dat de inrichting niet doelmatig zou zijn. In het kader van dit besluit is voor wat betreft de doelmatigheid van de inrichting enkel het doelmatig beheer van afvalstoffen van belang voor de verlening van de vergunning. Hiertoe is het geldende afvalbeheersplan beslissend, dan wel voor de vaststelling hiervan geldende bepalingen, dan wel de voorkeursvolgorde aangegeven in artikel 10.4 van de Wm en de criteria in artikel 10.5, lid 1 van de Wm. In casu heeft toetsing van de aangevraagde activiteiten inzake het beheer van afvalstoffen (groenafval) plaatsgevonden op basis van de algemene bepalingen voor vergunningverlening in het Landelijk Afvalbeheerplan 2002-2012 (LAP) en de desbetreffende sectorplannen.

De minimumstandaard voor de verwerking van groenafval is nuttige toepassing in de vorm van materiaalhergebruik. Nuttige toepassing van de houtfractie uit groenafval met hoofdgebruik als brandstof is eveneens toegestaan. Als vormen van materiaalhergebruik worden compost, bodemverbeteraar en bouwstof genoemd. Voordat compostering kan plaatsvinden, is voorbereiding noodzakelijk, hetgeen binnen onderhavige inrichting gebeurt. Op basis van de algemene bepalingen bij vergunningverlening, pagina 9, van het LAP kunnen afzonderlijke bewerkingsstappen vergund worden, indien de minimumstandaard bestaat uit meerdere be- en verwerkingshandelingen zoals in casu. Wel dienen we dan zodanige sturingsvoorschriften op te nemen dat verzekerd is dat de betreffende afvalstof de noodzakelijke be- of verwerkingshandelingen die tot de minimumstandaard behoren ondergaan. Dit sturingsvoorschrift is verankerd in voorschriften E.6 en B.8 van het bestreden besluit, welke nog nader zijn geconcretiseerd. De aanvraag, o.a. pagina 28, geldt overigens ook als beperking van de vergunning in de zin van een sturingsvoorschrift.

Aangezien het beheer van de inkomende afvalstoffen voldoet aan de uitgangspunten en de desbetreffende sectorplannen is er sprake van een doelmatig beheer van afvalstoffen. Aspecten als verbrandings- en vergassingscapaciteit, volume van aanbod van het groenafval en het afvalhout hoeven dan ook geen afweging te ondergaan en zijn in deze procedure niet relevant.

Dat de aanvoer van groenafval in de winter beperkt is ook geenszins een afwegingscriterium in deze procedure en behoort niet tot de aspecten genoemd in artikel 8.8 en 8.9 van de Wm. Binnen de inrichting wordt overigens niet alleen hout afkomstig van groenafval, maar ook overig onbehandeld afvalhout verwerkt, waarvan de aanvoer in de winter zeker niet stagneert.

Te allen tijde dient er overigens voldaan te worden aan de opgenomen emissiewaarden in dit besluit, anderszins wordt er handhavend opgetreden. De vrees voor hogere emissies is echter onterecht gezien de aard van de installaties en de getroffen voorzieningen in ogenschouw nemende de opgedane ervaring met vergelijkbare installaties elders.

2. Aangezien duidelijk op pagina 7 is opgeschreven dat de 40.000 MWh gebaseerd is op de worst-case-situatie, dus de maximale continue omstandigheden en de beschreven bedrijfssituatie in de aanvraag daar ook van uitgaat is hier de vergunning logischerwijs ook op gebaseerd. De milieubelasting is daar dus ook aan gerelateerd. Dat er met aannames, verwachtingen en met informatie van de leverancier wordt gewerkt is onoverkomelijk, aangezien het in casu gaat om een oprichtingsvergunning. Om die reden zijn dan ook doelvoorschriften (o.a. emissie-eisen) aan de vergunning verbonden welke met voorgeschreven metingen vergewist zullen moeten worden na het in werking zijn van de installaties. Op pagina 72 en 77 is duidelijk aangegeven wat de reden is van de onbekendheid van de leverancier met de werkelijke emissies van zwaveloxiden en koolwaterstoffen. In het buitenland, in concreto in Duitsland, Oostenrijk en Zwitserland, waar de vergelijkbare installaties in werking zijn, gelden geen emissie-eisen voor deze luchtcomponenten, aangezien deze bij dit soort installaties in het geheel niet relevant geacht worden. In de bijzondere regeling van de NeR (F7) wordt wel gesproken over koolwaterstoffen, maar ook daar wordt de emissie van zwaveloxiden niet genoemd als zijnde een relevante emissie. In deze regeling wordt tevens gesteld dat aan de normering van koolwaterstoffen kan worden voldaan door een zodanige bedrijfsvoering dat een goede (dat wil zeggen: volledige) verbranding gewaarborgd wordt. Tevens wordt aanbevolen om naast een goed te keuren onderhoudsregime slechts éénmalig een garantiemeting te laten uitvoeren.

3. Er is geen sprake van inconsistentie, aangezien in de voorschriften onder C duidelijk is bepaald welke opslagfaciliteiten aan welke CPR-richtlijnen dienen te voldoen. De voorschriften zijn uiteindelijk bepalend, indien deze anders zijn dan wat in de aanvraag staat weergegeven (zie het dictum); KCA/KGA is voor de duidelijkheid nog eens toegevoegd aan voorschrift C.8. Overigens zijn voorschriften C.5 en C.8 nog aangepast uit rechtszekerheidsoogpunt.

Logischerwijs impliceert 44 vrachtwagens per dag 44 aan- en 44 afvoerbewegingen (vrachtwagens komen laden of lossen en vertrekken weer, dit is in diverse beschouwde routes aangegeven in het akoestisch onderzoek) welke dus ook akoestisch beschouwd dienen te worden. Het totaal aantal bewegingen wordt geschat op 53 (aan- en afvoer, dus totaal 106 bewegingen). Dat is niet inconsistent met tabellen 5a en 5b, maar nu juist de optelling van de vervoersbewegingen uit tabellen 5.a en 5.b. In het akoestisch rapport is ook uitgegaan van de worst-case-situatie en dat is voor wat betreft de aan- en afvoerbewegingen weergegeven in tabel 2.1 van het akoestisch onderzoek. Hier wordt ook uitgegaan van 53 aan- en afvoerbewegingen van vrachtwagens, lichte bedrijfswagens en personenwagens m.b.t. de inrichting. Aangezien het akoestisch onderzoek en de vergunde

geluidwaarden hierop zijn gebaseerd zijn deze verkeersbewegingen logischerwijs het uitgangspunt.

Het bladafval wordt op pagina 27 inderdaad wel geaccepteerd en op pagina 55 van de aanvraag niet. Ons inziens is de acceptatieprocedure (bijlage 5 v/d aanvraag) beslissend. Hier wordt uitgegaan, hetgeen ook de bedoeling is op pagina 27 en 55 van de aanvraag weer te geven, dat integraal groenafval wordt geaccepteerd dat voor maximaal 5 volume % bestaat uit bladafval, agrarisch afval en overige groenafvalstromen. Dit is reeds in de acceptatievoorschriften (B.1) aangegeven.

Voorschrift B.6 is verduidelijkt zodat onduidelijkheden volledig weg zijn genomen.

4. In het kader van het beoordelen van een aanvraag om een Wm-vergunning mogen ingevolge art. 8.8 en 8.9 van de Wm louter planologische aspecten niet meegenomen worden. Strijd met het vigerende bestemmingsplan is ook geen weigeringsgrond, aangezien de bescherming van het milieu hier niet mee gemoeid is. Zo wordt door de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) o.a. in haar uitspraak van 22 mei 2002, 200102897/1 overwogen dat bezwaren van planologische aard geen betrekking hebben op het beschermen van het milieu als bedoeld in de artikelen 8.10, lid 1 en 8.11, lid 3 van de Wm. In casu staat slechts ter beoordeling of we de gevraagde vergunning met de daaraan verbonden voorschriften uit een oogpunt van de bescherming van het milieu kunnen verlenen. Desondanks zal aanpassing van het bestemmingsplan dienen plaats te vinden om het verlenen van de noodzakelijke bouwvergunningen mogelijk te maken en de Wm-vergunning in werking te laten treden op basis van art. 20.8 van de Wet milieubeheer. Het oprichten van een 16-meter hoge schoorsteen zal eveneens onderdeel uitmaken van de te verlenen bouwvergunning. In de procedure tot het wijzigen van het bestemmingsplan middels artikel 19 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening zal ook de hoogte van de schoorsteen toegestaan worden. De artikel 19 procedure met betrekking tot de bestemmingsplanwijziging is in april 2002 opgestart. Volgens een vertegenwoordiger van de gemeente Sittard-Geleen heeft de provincie Limburg reeds aangegeven dat zij geen bezwaar hiertegen hebben. Zij kunnen dit schriftelijk echter pas officieel bevestigen nadat een bodemnulsituatie-onderzoek overlegd is.

Voor wat betreft het aspect visuele hinder wordt verwezen naar onze overwegingen in het besluit.

De onderhavige inrichting en het warmtenet of het afleverpunt van het warmtenet vormen overduidelijk verschillende inrichtingen in de zin van art. 1.1, lid 4 van de Wm. Er is allereerst sprake van installaties welke tot verschillende ondernemingen of instellingen behoren, aangezien het warmtenet en het afleverpunt, waaraan overigens ook warmte van andere leveranciers dan Hacalls BV wordt geleverd, behoren tot een andere eigenaar, namelijk de eigenaar van het stadsverwarmingsnetwerk, zijnde Essent Energie Systemen BV (bijlage 14 van de aanvraag). De verantwoordelijkheid van Hacalls BV eindigt op het fysiek aanwezig afleverpunt ter plaatse van de woonwijk 't Hoogveld. Thans is zowel bij aanvraagster als de afnemer (Essent Energie Systemen BV) van de warmte, (nog) niet bekend waar dit afleverpunt gerealiseerd wordt. Het één en ander met betrekking tot het voorafgaande is ook als zodanig opgenomen in paragraaf 4.6 op pagina 41 van de vergunningaanvraag, d.d. 13 januari 2003.

Er is geen sprake van bijvoorbeeld het gezamenlijke gebruik van bedrijfsmiddelen, bedrijfsruimten, nutsvoorzieningen of personeel en anderzijds bestaat er geen zeggenschap van één van beide rechtspersoon over alle installaties of activiteiten.

Zo is o.a. in de uitspraak van de ABRS van 8 augustus 2000, M en R 2001, 6 overwogen dat er geen sprake is van één inrichting indien er sprake is van verschillende personen/ondernemingen die geen zeggenschap hebben over elkaars bedrijven, zoals in casu duidelijk het geval is. Doorslaggevend voor het sprake zijn van zeggenschap is de 'feitelijke zeggenschap', hetgeen impliceert dat er één (rechts)persoon aanwijsbaar is die feitelijk alle installaties exploiteert, beheert en ook toeziet op en verantwoordelijk is voor de naleving van vergunningsvoorschriften⁸. In casu is dat duidelijk niet het geval. Sprake van technische bindingen is er evenmin. Onder technische binding wordt in de jurisprudentie verstaan: gemeenschappelijke voorzieningen, zoals: bedrijfsriolering, afvalopslagplaats, kantine, gas-, water- en elektriciteitsvoorzieningen⁹. Het moge duidelijk zijn dat ook hiervan in casu geen sprake kan zijn. Voor de functionele binding blijkt een uitwisseling van goederen, diensten, personeel of bedrijfsmiddelen van belang te zijn¹⁰. Deels is deze binding mogelijk aanwezig vanwege de afname van warmte door het warmtenet van Essent BV. Het warmtenet is overigens niet alleen afhankelijk van Hacalls BV. Van uitwisseling van goederen of diensten is echter geen sprake. Hacalls BV heeft enkel een overeenkomst met Essent BV tot levering van warmte. Mocht er in casu al sprake zijn van een zeer beperkte functionele (contractuele) binding tussen Hacalls en het warmtenet/warmteafleverpunt, er is geen sprake van één inrichting. Uit de jurisprudentie blijkt namelijk dat in de regel twee van de drie bindingen voldoende zijn om van één inrichting te kunnen spreken. De organisatorische binding (feitelijke zeggenschap) is bovendien van groter belang zo blijkt uit de rechtspraak. In casu is geen sprake van twee van de drie bindingen noch van enige organisatorische binding.

5. De rand van het Limbrichterbos, hetgeen kennelijk door reclamanten wordt bedoeld, ligt op een afstand van 650 meter van de inrichting verwijderd, is geen geluid- of geurgeoelig object in de zin van de Wet milieubeheer en ligt bovendien ten noord westen van de inrichting, terwijl de wind in Nederland in het merendeel van de tijd uit zuidwestelijke richting komt. Er zal dus geen invloed van het bedrijf ondervonden worden in het bos. Het bos behoort tot het grondgebied van de gemeente Sittard-Geleen. Langs dit bosgebied lopen bovendien enkele behoorlijk intensieve verkeersaders, zoals de N 295 en de N 297, en er bevinden zich intensieve industriële activiteiten op korte afstand van het bos zodat met zekerheid kan worden geconcludeerd dat de invloed van de inrichting, welke gezien alle genoemde gegevens te verwaarlozen is. Belangrijker is echter dat de inrichting voldoet aan de daartoe gestelde (emissie)normen in wet- en regelgeving. In tegenstelling tot wat reclamanten aangeven is weldegelijk de milieubelasting van het opstarten van de verbrandingsinstallaties inzichtelijk gemaakt. In de aanvraag op pagina 80 t/m 84 worden alle bijzondere bedrijfssituaties besproken, waaronder het opstarten van zowel de verbrandingsinstallaties als de vergassingsinstallatie. Duidelijk wordt gesteld dat de emissies in die periode niet relevant zullen afwijken van de emissies die gedurende de representatieve situatie plaatsvinden. Daarnaast zullen gedurende de inregel- en testperiode ook de emissies worden bepaald en worden overlegd aan het bevoegd gezag.

⁸ ABRS 10 december 1996, BR 1997, p. 243.

⁹ O.a. ABRS 21 juni 1997, Gst. 7074, ABRS 19 maart 1998, M en R 1998, 83 en ABRS 22 juni 2000, M en R 2000, 96.

¹⁰ O.a. ABRS 13 februari 2001, 199903444/1 en 199903445/1.

Overigens wordt te allen tijde gegarandeerd dat het zuurstofpercentage afgestemd is op een volledige verbranding, zodat voor ongecontroleerde emissies nooit gevreesd hoeft te worden. Op basis van voorschrift A.1 dient vergunninghoudster ons bovendien op de hoogte te stellen van de ingebruikname van de installaties binnen de inrichting, alsmede van een stabiele bedrijfsvoering zodat ons bekend is wanneer op voorwaarden gehandhaafd kan gaan worden. Voorschrift A.1 is aangepast in dit besluit. Tenslotte heeft navraag bij andere vergelijkbare moderne installaties in Nederland geleerd dat de mogelijke overlast van het opstarten te verwaarlozen is. Er zijn bij de bevoegde vergunningverleners geen klachten bekend. Op pagina 45 van de vergunningsaanvraag wordt duidelijk aangegeven dat, voordat een proefproject gaat plaatsvinden, contact wordt gezocht met ons. Dan zal bezien worden hoe de proef te legaliseren is. Inzichten in de milieubelasting zullen noodzakelijk zijn voordat beslist kan worden hoe de proef kan worden gelegaliseerd.

Reclamanten geven aan dat onvoldoende aandacht is besteed aan de hinderaspecten (geluid, licht, schade aan natuur, vogels/insekten) van de fakkel. Bedacht moet worden dat de fakkel een veiligheidsvoorziening is van de installatie en dat weliswaar enige hinder kan optreden maar dat deze verwaarloosbaar is. De periode dat de fakkel in werking is, is overigens ook vrij beperkt (pagina 82 van de vergunningsaanvraag). Met de randvoorwaarden, zoals vastgelegd in voorschrift E.10 is de deugdelijke werking van de fakkel bovendien verankerd. Navraag bij andere vergelijkbare moderne houtvergassings-/verbrandingsinstallaties in Nederland heeft geleerd dat de mogelijke overlast van het in werking zijn van de fakkelinstallatie te verwaarlozen is.

Er is in dit besluit voldoende rekening gehouden met de kern Nieuwstadt. Deze kern ligt op een afstand van meer dan anderhalve kilometer, van de inrichtingsgrens gerekend. De milieubelasting van de inrichting is gerekend naar de dichtstbijzijnde milieugevoelige objecten. Zo is in het akoestisch rapport de geluidbelasting van de inrichting o.a. berekend naar wegrestaurant 'Op de Vos' dat nog ruim een kilometer voor de kern van Nieuwstadt ligt. Aangezien hier tijdens representatieve bedrijfssituaties geluidniveaus gerealiseerd worden welke ruim voldoen aan de richtwaarden welke ter plaatse voor woningen gelden, kan met zekerheid gesteld worden dat in de kern van Nieuwstadt zeker aan die waarden wordt voldaan. Uit handhavingsoogpunt van de geluidvoorschriften is voor punten op 50 meter afstand van de inrichting gekozen.

Bij het vaststellen van emissie-eisen op basis van de NeR moet ook worden getoetst of deze eisen toereikend zijn om te voldoen aan de wettelijke luchtkwaliteiteisen. Hiertoe wordt zonodig gebruik gemaakt van verspreidingsberekeningen voor luchtverontreiniging, volgens het geldende nationaal verspreidingsmodel voor luchtverontreiniging. In bijlage 4.3 van de NeR is een overzicht gegeven van de luchtkwaliteiteisen voor prioritaire- en aandachtstoffen die relevant zijn voor de lucht. Daarbij is aangegeven dat de MTR-waarde (maximaal toelaatbaar niveau) niet mag worden overschreden. In deze bijlage van de NeR is o.a. voor de componenten CO, fijn stof, NO₂, een MTR-waarde opgenomen. Voor de genoemde componenten zijn dit tevens wettelijke grenswaarden conform het Besluit Luchtkwaliteit (Stb. 269, 2001). Voor de overige in voorschriften E.8 en E.9 genoemde componenten is geen MTR-waarde geformuleerd.

Daarnaast is zoals reeds eerder aangegeven (zie overwegingen doelmatigheid) is op 27 juni 2001 het Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL) vastgesteld en per 1

januari 2002 in werking getreden. Voor wat betreft het beleid inzake luchtkwaliteit is in het POL opgenomen dat bij vergunningverlening rekening wordt gehouden met de wettelijke luchtkwaliteitseisen en niet alleen een overschrijding van de MTR-waarde niet is toegestaan, maar ook uitdrukkelijk moet worden bepaald of de bijdrage van de inrichting onder de 5 procent blijft van de heersende achtergrondconcentratie en/of de MTR-waarde. Indien de bijdrage boven de 5 procent uitkomt moet gemotiveerd worden overwogen om scherpere eisen te stellen en in een uiterst geval wordt de weigering van een vergunning niet uitgesloten. In het kader van dit besluit is ervan uitgegaan dat het voldoen aan de luchtkwaliteitseisen en het genoemde 5 procent-criterium geen probleem is. De reden hiervoor is dat op basis van ervaringscijfers, in combinatie met het feit dat wordt voldaan aan de emissie eisen van de NeR en het BEES A in samenhang met de lage uurvrachten en er sprake is van een geringe uitstoot die verwaarloosbaar is op leefniveau. Om deze veronderstelling nogmaals te toetsen zijn alsnog verspreidingsberekeningen uitgevoerd. Uit de door ons uitgevoerde indicatieve verspreidingsberekeningen voor CO, NO₂ en (fijn) stof blijkt dat ruim kan worden voldaan aan de MTR-waarden voor deze componenten en de bijdrage ruim onder de 5 procent blijft. De beïnvloeding van de onderhavige inrichting op de luchtkwaliteit van de omgeving (lees: o.a. Nieuwstadt) is verwaarloosbaar.

Aangezien het warmtenet niet tot de inrichting behoort, mogen hiervoor ook geen voorwaarden in dit besluit worden opgenomen. De door appellanten gebezigde bedenking zou overigens betekenen dat een installatie in Groningen waar aardgas uit de grond wordt gehaald en geschikt wordt gemaakt voor gebruik samen met een afleverpunt daarvan in Maastricht ook één inrichting zouden vormen. Verdere uitleg is hier overbodig.

Onderdeel van de aanvraag en dus ook van de vergunning vormt een door de brandweer Sittard goedgekeurd brandveiligheidsrapport. Hiervan maakt de nabijgelegen spoorlijn ook onderdeel uit. Deze is beschouwd en er zijn maatregelen in het brandveiligheidsrapport verankerd.

Bermmaaisel kan inderdaad onderdeel uitmaken van het te accepteren integrale groenafval, doch dit zal niet uit houtachtig materiaal bestaan. Bermmateriaal is grasachtig van structuur en zal dus na uitsortering binnen de inrichting afgevoerd worden naar externe verwerkers. Uit onderzoek is overigens algemeen bekend dat bermmaaisel een verhoogd gehalte aan koolwaterstoffen kan bevatten, maar nauwelijks verhoogde gehalten aan metalen bevat, waarvoor vaak wordt gevreesd. Het woord bermmaaisel impliceert dat dit vrijkomt bij maaierwerkzaamheden, bijvoorbeeld bij onderhoud van wegen, paden of sloten. Hout kan niet gemaaid worden, dus komt ook niet vrij bij maaierwerkzaamheden en valt dus niet onder de noemer bermmaaisel. De vrees voor verbranding van bermmaaisels is dan ook ongegrond.

In onderhavige situatie kan in principe geen noemswaardige emissie van fenol plaatsvinden daar geen enkele luchtstroom onbehandeld wordt geëmitteerd naar de buitenlucht. Tijdens het vergassingsproces wordt weliswaar teer (inclusief fenol) gevormd maar de nageschakelde technieken worden zodanig ontworpen en bedreven dat het aandeel in het te verbranden gas (zwakgas) in de gasmotor nagenoeg verwaarloosbaar is. Doordat vervolgens een optimale verbranding in de gasmotor wordt gerealiseerd, worden de toch nog aanwezige sporen teer(fenol) verbrand.

Indien het zwakgas niet de juiste kwaliteit heeft, als gevolg van bijvoorbeeld storingen, wordt het zwakgas (volledig) verbrand in de fakkel. Zoals op pagina 83 van de aanvraag aangegeven kan de fenol-emissie van de fakkelinstallatie maximaal 0,05 mg/m³ bedragen.

Gegeven bovenstaande en de in de aanvraag aangehaalde onderzoeken, is in onderhavige situatie geen geurhinder te verwachten en zijn, gegeven de verwaarloosbare fenolemissies, verspreidingsberekeningen niet noodzakelijk. De bestemmingsplanwijziging (welke in april 2002 reeds ingezet is) zal de 16 meter hoge schoorsteen toestaan, waartoe de bouwvergunningsaanvraag al aangevraagd is. Deze hoogte wordt aangevraagd en wordt dan ook als uitgangspunt genomen. De consequenties voor de kern Nieuwstadt zijn, zoals hierboven reeds is aangehaald, wel duidelijk en MTR-waarden worden niet overschreden op leefniveau.

Om stofhinder te voorkomen zijn afdoende maatregelen in de aanvraag (pagina's 52, 53 en 54) opgenomen. De keerwanden zijn overigens minimaal 1 meter hoog (pagina 52) en afhankelijk van de hoogten van de opslagen bieden ze dus voldoende bescherming.

Aangezien in het akoestisch rapport gerekend is met keerwanden van 2,5 meter hoog, dienen de keerwanden ook minimaal deze hoogte te bezitten, zoals nu is vastgelegd in voorschrift E.4.

Desondanks kunnen ook andere beschreven maatregelen, zoals sproeien, stofhinder voorkomen, ondanks de aanwezigheid van keerwanden. De hoeveelheid op het buitenterrein opgeslagen materiaal is bovendien beperkt en minder stuifgevoelig. De beschreven maatregelen vormen samen met de voorschriften, waaronder afdekking van opslagen, in dit besluit een afdoende beschermingsniveau tegen stofhinder. Stofhinder voor het treinverkeer wordt allereerst voorkomen door de beschreven maatregelen in de vergunningsaanvraag. Bovendien wordt tussen de inrichtingsgrens en de spoorlijn, welke zich al op drie meter (talud) boven het maaiveld bevindt, op die plaatsen waar stuifgevoelige materialen liggen opgeslagen een dichte begroeiing van 5 tot 6 meter hoog geplaatst, zodat de kans op stofverspreiding buiten de inrichting dan wel op de spoorlijn nihil is.

De opgelegde voorschriften vloeien voort uit de NeR waarbij we in alle redelijkheid hebben kunnen aansluiten. De stuifgevoelige goederen welke in stuifklasse S2 vallen, worden bovendien volgens de aanvraag eveneens inpandig of in dichte containers opgeslagen, zodat hierop de windinvloed in het geheel niet van toepassing is. Op basis van bijlage 3 van de aanvraag worden assen altijd inpandig opgeslagen en worden grond en verkleind groenafval eventueel in containers of in bulk opgeslagen. Vergunninghoudster heeft dus de vrije keuze, mogelijk al naar gelang de weersomstandigheden, om de stuifgevoelige stoffen zodanig op te slaan dat weersomstandigheden daar geen invloed op kunnen uitoefenen, zodat werkzaamheden daarmee wel plaats kunnen vinden.

Van beperking van bedrijfsvoering is geen sprake, maar slechts van het vergunnen van activiteiten onder voorwaarden ter bescherming van het milieu.

Op basis van voorschrift E.4 en hetgeen aanvraagster in haar aanvraag stelt, dient stofverspreiding altijd voorkomen te worden. Één van de maatregelen om die te voorkomen is het aanbrengen van dichte begroeiing rondom de inrichting, zoals aanvraagster heeft aangegeven. Deze begroeiing wordt volgens de aanvraag buiten de inrichting aangebracht. In zoverre maakt de begroeiing dus geen onderdeel uit

van de inrichting en is deze ook niet afdwingbaar. Desondanks dient stofverspreiding op basis van de aanvraag en de vergunningsvoorschriften te allen tijde voorkomen te worden. Hiertoe is voorschrift E.4 reeds opgenomen hetgeen vergunninghoudster de mogelijkheid biedt om verspreiding van stuifgevoelig materiaal naast het besproeien ervan te voorkomen door afdekking of anderszins, zodat ook bij de afwezigheid van de begroeiing afdoende maatregelen genomen worden om verspreiding van stuifgevoelig materiaal buiten de inrichting te voorkomen.

In voorschrift E.6 is expliciet opgenomen dat het groenafval met uitzondering van stobben en takken binnen 72 uur na binnenkomst in de inrichting afgevoerd dient te worden. In de acceptatieprocedure is vastgelegd dat inkomende en afgevoerde afvalstromen worden geregistreerd, zodat te allen tijde is vast te stellen dat de stromen ook daadwerkelijk binnen 72 uur na binnenkomst zijn afgevoerd. Er bestaat aan onze zijde geen enkele reden om te twifelen aan de aangevraagde bewerkingsmethoden van het groenafval en de tijdsduur die hiermee gepaard gaat. Het betreft de eigen bedrijfsvoering van aanvraagster waarin wij niet mogen ingrijpen, tenzij dat in het belang van de bescherming van het milieu is geboden. In de considerans is uitgebreid overwogen waarom geen geurhinder zal optreden. In het door de brandweer goedgekeurde brandveiligheidsrapport (bijlage 17 van de vergunningsaanvraag), hetgeen onderdeel uitmaakt van de aanvraag en als zodanig als beperking van de vergunde activiteiten is te beschouwen is de brandveiligheid voldoende gewaarborgd.

Reclamanten miskennen kennelijk dat het gemengd groenafval in onverkleinde toestand nauwelijks gaat composteren. Het composteringsproces treedt pas na jaren in werking, indien het groenafval niet wordt bewerkt. Pas na verkleining/omzetting van het groenafval, waardoor het aangrijpingsoppervlak voor bacteriën en de zuurstoftoevoer wordt vergroot, treedt het composteringsproces na drie dagen op. Hiertoe dienen de hopen groenafval echter wel regelmatig te worden omgezet, zodat de zuurstoftoevoer voor de bacteriën welke voor compostering zorgen, gegarandeerd is. Het moge duidelijk zijn dat deze activiteiten niet zijn vergund binnen de inrichting. Aangezien het verkleinde groenafval binnen 72 uur de inrichting dient te verlaten is gegarandeerd dat er nooit enige geurhinder door of vanwege het composteringsproces kan optreden, zo is ons nogmaals uitdrukkelijk medegedeeld door de Branchevereniging voor Verwerkingsbedrijven van Organische Reststoffen (BVOR). Afdekking is dus ook geheel overbodig en betekent enkel onnodig ingrijpen in de bedrijfsvoering. Aangezien het verkleinde materiaal binnen 72 uur moet zijn afgevoerd, zorgt ook de handling, gezien het hierboven overwogene, niet voor het ontstaan van geurhinder.

Reclamanten zijn van mening dat de geluidhinder vanwege de inrichting onvoldoende is onderzocht en dat de feitelijke emissie hoger ligt dan de berekende waarden. De vergunde geluidgrenswaarden maken de bedrijfsvoering volgens reclamanten onmogelijk.

De bodemgesteldheid van het inrichtingsterrein is gedeeltelijk verhard/vloeistofdicht (zoals de rijwegen, de vloeistofdichte ondergrond bij de dieseltank en de opslagplaatsen van groenafval, welke laatste weer niet als hard kunnen worden beschouwd, aangezien hier nagenoeg constant groenafval ligt opgeslagen). In het kader van de berekening van de geluidimmissie dient echter rekening te worden gehouden met een bepaalde bodemhardheid, gerekend vanaf de geluidsbron tot de ontvanger van het geluid. In casu is in alle redelijkheid de

bodemfactor halfzacht (0,5) ingevoerd in het rekenmodel en hoeven de berekende resultaten niet onderschat te worden. Dat de inrichting zelf gedeeltelijk verhard is doet hier niets aan af, aangezien, zoals gesteld de hele afstand van bron tot ontvanger in rekening moet worden gebracht. Een bodemfactor van 0,5 is hier alleszins redelijk.

Uit het akoestisch rapport (figuren 5b - 5k en bijlage 1) is af te leiden dat voor de berekening van de bedrijfsuren van de voertuigbewegingen uitgegaan is van alleszins redelijke uitgangspunten. Er is eerder sprake van een overschatte situatie dan van een onderschatte. Zo is bijvoorbeeld de meegewogen route van de vrachtwagens en lichte bedrijfswagens (figuur 5e en 5f) erg ruim genomen, terwijl de route in de praktijk een stuk korter kan zijn. Met laad- en loswerkzaamheden is dan ook voldoende rekening gehouden. Er wordt zelfs rekening gehouden met het in alle redelijkheid lang gebruik gedurende 0,8 uren per dag van de weegbrug door vrachtwagens (stationaire bron).

De schoorsteenuitstraling (bron 110) is overigens wel degelijk meegenomen in de berekende geluidsuitstraling van de inrichting. Op pagina 8 en 9 van het akoestisch rapport (2001.2406-3/31.01.2003) wordt het bronvermogen van de verbrandings-/vergassingsinstallatie (inclusief de zuigventilator van de schoorsteen) expliciet genoemd als relevante meegewogen geluidsbron. Het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau zal geen 48 dB(A) bedragen, aangezien de situaties A, B en C zich nooit tegelijkertijd kunnen voordoen. Het verkleinen en afzeven vindt immers middels één zeefmachine en één shredder (zie pagina 49 van de aanvraag) plaats, zodat cummulatie van de situaties zich niet voor kan doen. In het akoestisch rapport is inderdaad gerekend met keerwanden van 2,5 meter hoog. De berekende waarden zijn dus o.a. aan de ingevoerde 2,5 meter hoge keerwanden gerelateerd. Dit impliceert inderdaad dat de keerwanden minimaal 2,5 meter hoog moeten zijn. Dit wordt in voorschrift E.4.b verankerd. De considerans is hier ook op aangepast. Terecht wordt opgemerkt dat in de considerans inderdaad 47 dB(A) moet worden opgenomen als hoogst berekende waarde bij een geluidgevoelig object. Dit is in dit besluit dan ook aangepast.

Waarborging van de verkeersveiligheid is een aspect dat in het kader van een te verlenen vergunning in de zin van de Wet milieubeheer op basis van bestendige jurisprudentie van de ABRvS niet meegewogen mag worden.

Het lozen van het afvalwater in de bodem is getoetst aan de voorwaarden die daartoe gelden in het Lozingenbesluit bodembescherming en voldoet hieraan. Deze overweging is uitgebreid gemaakt in de considerans onder de kop 'Afvalwater'. Het al dan niet aanwezig zijn van een boringvrije zone vormt geen afwegingskader om een lozing in de bodem te beoordelen op basis van Lozingenbesluit bodembescherming. De aanleg van warmteleidingen doet eveneens niets af aan het niet kunnen aansluiten op een riolering. Reclamanten ontberen overigens aan te geven waarom aansluiting op het bestaande rioleringsstelsel, mede gezien de financiële en technische belemmeringen, dan toch mogelijk is. In de considerans is uitgebreid overwogen waarom de ontheffing van het Lozingenbesluit bodembescherming voor de duur van vier jaren is toegestaan, mede onder verwijzing naar de gemeentelijke bouwverordening, het beleid van de waterkwaliteitsbeheerder en de aanzienlijke afstand tot het aangelegde rioleringsstelsel.

In bijlage 6d, 8e, 8f, 8g en 9 van de vergunningsaanvraag worden de beveiligingssystemen van de verbrandings- en vergassingsinstallaties uitvoerig

beschreven. Het verbrandings- en vergassingsproces werkt volautomatisch, zodat de aanwezigheid van personeel gedurende het in de avond- en nachtperiode in werking zijn van de installaties niet noodzakelijk is. Via de aanwezige beveiligingssystemen wordt er bij een storing in het proces hierop automatisch geanticipeerd. Via doormelding wordt de desbetreffende functionaris bovendien ingelicht, zodat deze ter plaatse kan komen. Door de beveiligingen wordt te allen tijde voorkomen dat er calamiteiten, persoonlijk letsel, warmteverlies of afwijkende emissies zullen ontstaan. Een calamiteitenplan is overigens wel degelijk aanwezig en is in de vergunningsaanvraag als bijlage 10 van het door de lokale brandweer goedgekeurde brandveiligheidsplan (bijlage 17) verankerd.

Incidenten bij installaties zijn niet direct van tevoren in te schatten. Op pagina 101 van de vergunningsaanvraag worden brand en explosies genoemd. De externe veiligheid is echter gewaarborgd, gezien de uitgebreide geïntegreerde waarborgen, beveiligingssystemen, noodstoppen, het opleidingsniveau van de operators (VVA-1-diploma) en het voldoen aan het in de brandveiligheidsrapportage weergegevene. Het ontstaan van calamiteiten en ongeoorloofde procesgangen worden in voldoende mate tegengegaan.

De risico's van het ontstaan van brand, de eventuele gevolgen daarvan voor de omgeving (inclusief spoorweg) en de te treffen maatregelen om de risico's op het ontstaan van brand tot een minimum te beperken, dan wel de gevolgen van het ontstaan van brand afdoende te kunnen bestrijden, zijn allen in overleg met de lokale brandweer onderzocht en vastgelegd in het door de lokale brandweer goedgekeurde brandveiligheidsrapport (bijlage 17 van de vergunningsaanvraag). De lokale brandweer is bij uitstek de instantie om zich over deze aspecten uit te spreken en bezit in dit opzicht de beste expertise. De externe veiligheid in samenhang met het ontstaan van brand is dan ook voldoende gewaarborgd. Een bedrijfsriolering is normaliter, zoals ook in casu, gedimensioneerd op het af te voeren afval- en hemelwater. Afvoer van bluswater betreft een calamiteit en dus een incidentele situatie waarop een riool niet gedimensioneerd wordt. Het is overigens niet mogelijk om een riool op de bluswateropvang te dimensioneren, aangezien vantevoren nooit is vast te stellen hoeveel bluswater bij een eventuele brand verbruikt wordt. Indien verontreinigd bluswater wordt geloosd op de bodem zal dit als ongewoon voorval gemeld dienen te worden bij ons. De bepalingen uit hoofdstuk 17 van de Wet milieubeheer treden dan in werking. De wetgever heeft dit hoofdstuk bewust in het leven geroepen, aangezien dergelijke zaken niet in een Wm-vergunning geregeld kunnen worden.

6. Volgens reclamanten vergunnen wij geluid- en luchtemissieoverschrijdingen welke niet voldoen aan de stand der techniek en derhalve niet aanvaardbaar zijn. Allereerst dient te worden opgemerkt dat zowel de vergunde emissiewaarden als de vergunde geluidbelasting voldoet aan de richtlijnen en regelgeving (lees: de Handreiking Industrielawaai en vergunningverlening, Nederlandse emissie Richtlijn en het Besluit Emissie Eisen Stookinstallaties A) die daarvoor in Nederland gelden. De vergunde waarden zijn dus wel degelijk aanvaardbaar. Zo voldoet de houtverbrandingsinstallatie bij het voldoen aan de emissie-eisen uit de NeR aan de stand der techniek, de inrichting als geheel aan de MTR-waarden en het 5 procent-criterium uit het POL voor wat betreft de luchtkwaliteit. Verdere emissiereducties kunnen dan ook in alle redelijkheid niet verlangd worden. In de reeds aangehaalde Knelpunteninventarisatie L36 van infoMil m.b.t. de circulaire Emissiebeleid voor energiewinning uit biomassa en afval overweegt VROM

uitdrukkelijk dat voor installaties kleiner dan 5 MWth waarin schoon resthout wordt verstoekt evenmin een termijn van 5 jaar geldt voordat de NO_x- en stofemissie-eisen uit de circulaire gaan gelden omdat de nieuwe normen een zware inspanning betekenen. De termijn van vijf jaar geldt voor bestaande en nieuwe situaties (pagina 10 van Knelpunteninventarisatie). We mogen dan ook in alle redelijkheid niet van vergunninghoudster verlangen om nu al deze verzwaarde emissie-eisen te voldoen. De considerans is hierop ook enigszins aangepast. Bovendien worden in de vergunningsaanvraag maximale emissies weergegeven. De emissies fluctueren, zoals gebruikelijk is, hetgeen zou kunnen betekenen dat de feitelijke emissies wel eens lager zouden kunnen zijn, bijvoorbeeld 300 mg/m³ voor NO_x. Het is dan nog maar zeer de vraag of maatregelen om de NO_x-emissies te reduceren nog wel kosteneffectief zijn. In dat opzicht is het eveneens geenszins redelijk om nu al maatregelen te verlangen van aanvraagster. Allereerst is inzicht nodig in de feitelijke emissies. Desondanks moge het duidelijk zijn dat de emissie-eisen voor de onderhavige inrichting in de toekomst (over vijf jaar), op basis van de nu ter beschikking staande circulaire van VROM, aangescherpt zullen worden. Mogelijk worden de eisen in een rechtstreeks werkend besluit vastgelegd. Dit betekent dat vergunninghoudster dan op basis van dat besluit aan die eisen moet voldoen, zonder dat aanpassing van de vergunning hoeft plaats te vinden. Mochten de eisen in bijvoorbeeld de NeR worden aangepast dan zullen wij die eisen gaan opleggen en daarmee na vijf jaar na het in werking treden van dit besluit de vergunning op basis van artikel 8.22 Wm gaan actualiseren. De considerans van dit besluit is dienovereenkomstig gewijzigd.

In de aanvraag wordt terecht aangegeven dat wij als grens voor de kosteneffectiviteit, berekend met de methodiek van de NeR, voor NO_x een bedrag aangehouden van € 5,00/kg vermeden emissie. Volgens de aanvraag bedraagt de kosteneffectiviteit, uitgaande van de maximaal te verwachte emissieconcentratie gedurende het gehele jaar, € 4,27/kg. Indien de NO_x-emissie inderdaad jaargemiddeld de maximale concentratie zou bedragen is de maatregel, ureuminjectie bij de verbrandingsinstallaties, kosteneffectief. De marge is echter smal en de emissie hoeft op jaarbasis maar circa 15 % lager uit te vallen en de maatregel is niet meer kosteneffectief. In de aanvraag wordt aangegeven dat de emissies fluctueren, hetgeen betekent dat het reëel is rekening te houden met het feit dat de feitelijke emissies wel eens lager zouden kunnen uitvallen. In dat opzicht is het eveneens geenszins redelijk om nu al maatregelen te verlangen van aanvraagster.

Het energetisch rendement ligt, zelfs rekening houdend met de rendementsfactor van 0,47, overigens boven de 40 %, zodat volgens de Circulaire 'Emissiebeleid energiewinning biomassa en afval' de NO_x-eis wel degelijk 200 mg/Nm³ bedraagt. Desondanks is terecht de rendementsfactor van 0,67 gehanteerd, aangezien het ministerie van VROM expliciet in de (aanvulling op de) Knelpunteninventarisatie L 36 van infoMil m.b.t. de circulaire Emissiebeleid voor energiewinning uit biomassa en afval (hoofdstuk 4, pagina 8), zoals in de considerans reeds is aangehaald, heeft overwogen dat de factor 0,67 toegepast dient te worden in plaats van de 0,47 (pagina 2 van de knelpunteninventarisatie).

De vergassingsinstallatie voldoet aan de eisen van de stand der techniek, het is een innovatieve installatie waarvan uit navraag bij de leverancier is gebleken dat geen verdere NO_x-reductie haalbaar is. Aangezien de techniek nieuw is en nog in ontwikkeling is, zijn elders ook geen reductietechnieken bekend. Aangezien de

emissies voldoen aan de van toepassing zijnde regelgeving (BEES A) hebben we in alle redelijkheid die emissiewaarden kunnen opnemen in dit besluit.

In dit besluit is overigens eveneens voldoende aandacht geschonken aan het ALARA-principe voor wat betreft de akoestische uitstraling van de inrichting. De installaties voldoen immers aan de stand der techniek, er zijn 2,5 meter hoge keerwanden voorzien binnen de inrichting en voor het overige is geluidsreductie enkel met maatregelen te bereiken welke onnodig zwaar drukken op en ingrijpen in de bedrijfsvoering en de financiële situatie van aanvrager.

Aangezien de richtwaarde (voor de desbetreffende woonomgeving) voor het langtijd gemiddelde beoordelingsniveau en de maximaal te vergunnen waarde voor het maximaal A-gewogen geluidniveau ruimschoots worden gerespecteerd kunnen verdere geluidreducerende maatregelen in redelijkheid niet van aanvrager verlangd worden. De hoogst berekende waarde voor het piekniveau bedraagt overigens 53 dB(A), terwijl in dat punt het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau 47 dB(A) bedraagt. Er wordt dus wel degelijk voldaan aan de streefwaarde gelijk aan het optredende langtijdgemiddelde beoordelingsniveau + 10 dB(A).

7. Volgens reclamanten had aan de verlening van de onderhavige vergunning een integrale afweging ten aanzien van het Bottleneckgebied ten grondslag moeten liggen. De milieubelasting van de onderhavige inrichting heeft daar ten onrechte geen onderdeel van uitgemaakt, aldus reclamanten. Cumulaties van bedreigingen per afzonderlijk milieucompartiment, veroorzaakt door de onderscheiden projecten binnen het Bottleneckgebied dienen volgens reclamanten alsnog te worden onderzocht.

In het kader van de vergunningverlening in de zin van de Wet milieubeheer voor onderhavige inrichting dienen de effecten van deze inrichting voor het milieu te worden beschouwd en zonodig te worden gebonden aan voorwaarden. Effecten van andere inrichtingen dienen in het kader van specifiek daartoe te volgen of reeds gevolgde vergunningenprocedures te worden beschouwd. In de onderhavige procedure is gedegen per milieucompartiment afgewogen wat de gevolgen zijn voor het milieu en die zijn in samenhang met de opgelegde voorwaarden in dit besluit aanvaardbaar voor het milieu. Onze bevoegdheden reiken niet verder op basis van de Wet milieubeheer. Privaatrechtelijke overeenkomsten, zoals de genoemde afspraken tussen de bestuurders, mogen geen afweging vinden in het onderhavige besluit. In ons Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL) wordt overigens nergens enige melding gemaakt van genoemde afspraken, noch van het integrale afwegingskarakter dat in het Bottleneckgebied plaats zou moeten vinden per project. In het POL wordt, integendeel, zelfs gesproken over een onvoorwaardelijke uitbreiding van de industrie in het Bottleneckgebied in verband met de noodzakelijke uitbreiding van Ned Car en de benodigde toeleveranciers.

Ad 2 & Ad 3

De identieke bedenkingen van reclamanten 2 en 3 kunnen als volgt worden weergegeven:

1. Er is ten onrechte nagelaten een Mer-beoordelingsprocedure te volgen m.b.t. de vergunde activiteiten;
2. Ten onrechte is er een vergunning op hoofdzaken verleend;
3. Er is geen maximale opslagduur opgenomen voor het bewaren van de afvalstoffen binnen de inrichting;
4. Visuele controle van de aangevoerde afvalstoffen is ontoereikend;

5. Het is niet toegestaan het bodem-0-onderzoek na vergunningverlening te laten plaatsvinden;
 6. Er is geen garantie opgenomen in de vergunning m.b.t. wie voor veroorzaakte bodemverontreinigingen aansprakelijk is als de bedrijfsactiviteiten worden gestaakt;
 7. De beplanting rondom de inrichting staat haaks op het advies van de brandweer en de stofbeperkende voorschriften bieden onvoldoende garanties tegen stofoverlast;
 8. Een risico-inventarisatie ontbreekt, er zijn ongewenste dubbelfuncties van personeel en voorschrift 6, onder b is onvoldoende gekwantificeerd en gekwalificeerd;
 9. Probleemafvalstoffen behoren niet binnen de inrichting te worden opgeslagen, dan wel binnen 24 uur te worden afgevoerd;
 10. Geurhinder is onvoldoende onderzocht;
 11. Gevreesd wordt voor dioxine-emissies;
 12. De woonomgeving is onjuist gekarakteriseerd en er wordt meer geluid geproduceerd dan toegestaan;
 13. Een energiebesparingsplan had bij de aanvraag moeten zitten;
 14. Ten onrechte is verzuimd het groenafval mee te nemen bij het vrijkomende afval in de inrichting;
 15. Onterecht is geen informatie verstrekt over herbruikbare afvalstoffen welke binnen de inrichting vrijkomen;
 16. Onterecht is geen aandacht besteed aan verontreinigd gas- en waswater uit de gasreinigungsunit;
 17. Infiltratie in de bodem van percolaatwater is niet toegestaan;
 18. Er is sprake van visuele hinder vanwege de schoorstenen van 16 meter hoog;
 19. De opslagcapaciteit staat in geen enkele verhouding tot de capaciteit van de installatie;
 20. Er wordt veel laagcyclische CO₂ geproduceerd, hetgeen strijdig is met het Kyoto-verdrag.
- De bezwaarpunten van reclamanten nopen ons als volgt daarop te reageren:
1. Reclamanten miskennen dat voor de aangevraagde activiteiten geen Mer-beoordelingsplicht geldt. Volgens reclamanten zou deze aanwezig zijn aangezien er in de beide verbrandingsinstallaties en de vergassingsinstallatie tezamen meer dan 50 ton per dag aan niet gevaarlijk afval zou worden verbrand. Categorie 18.1, a, onderdeel D van het Besluit milieu-effectrapportage 1994 spreekt namelijk over de verbranding van niet gevaarlijke afvalstoffen. In het Besluit wordt onder verbranden het volgende verstaan: Onder het begrip **verbranden van afvalstoffen** wordt in het Besluit milieueffectrapportage verstaan: het verbranden, zijnde de definitieve verwijdering, als bedoeld in bijlage IIA van Richtlijn 75/442/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 15 juli 1975 betreffende afvalstoffen (Pb EG L 194/396). In casu kan noch de verbranding in de twee verbrandingsinstallaties, noch de vergassing van het hout gezien worden als definitieve verwijdering. De verwerkingen die in deze installaties plaatsvinden worden beschouwd als nuttige toepassing van de afvalstoffen in de vorm toepassing als brandstof. Zo wordt o.a. op pagina 182 van Deel 1 van het LAP de toepassing van afvalstoffen met een hoofdgebruik als brandstof of voor een andere wijze van energieopwekking (brandstof) genoemd als een vorm van nuttige toepassing in tegenstelling tot het vernietigen van afvalstoffen door ze te verbranden in een AVI of een DTO. Verder willen we ten overvloede nog verwijzen naar paragraaf 1.9 (Mer-

- toetsing) van de aanvraag, waaruit blijkt dat maximaal 37,2 ton per dag verwerkt kan worden en bij lange na de 50 ton/dag niet behaald kan worden.
2. Het onderhavige besluit betreft overduidelijk een vergunning op maat. Het lvb bepaalt aan welke eisen een aanvraag om vergunning moet voldoen. Als leidraad hierbij geldt dat de aanvraag voldoende duidelijkheid dient te verschaffen over de milieugevolgen van de inrichting zodat wij tot een volwaardige milieuhygiënische toetsing kunnen komen en derden, zoals reclamanten, in staat zijn in de vergunningprocedure effectief voor hun rechten op te komen en de aanvrager uiteindelijk zal beschikken over een vergunning die in termen van rechtszekerheid en uitvoerbaarheid als adequaat is aan te merken. In casu is hier overduidelijk sprake van. Van slechts beperkte, globale informatie in de aanvraag is geenszins sprake. Dat de bodemkwaliteit nog niet bekend is, er geen energiebesparingsplan is, er geen preventieonderzoek naar afvalstromen is, doen hier helemaal niks aan af, maar hebben te maken met het feit dat hier sprake is van een inrichting welke nog opgericht moet worden en dus bepaalde gegevens gewoonweg nog niet bekend kunnen zijn. De gevraagde plannen hieromtrent dienen bovendien onze goedkeuring te krijgen. Desondanks is ruim voldoende inzichtelijk welke activiteiten in de inrichting zullen plaatsvinden en wat de hiermee gemoeide milieugevolgen voor de omgeving zijn. Daarnaast is in handhaafbare voorschriften ter bescherming van het milieu duidelijk vastgesteld wat de plichten van vergunninghoudster zijn. Overigens miskennen reclamanten dat aanvraagster in het geheel niet voldoet aan de eisen die de Minister van VROM ooit heeft gesteld om een vergunning op hoofdlijnen te kunnen verkrijgen, zoals de beschikking over een gecertificeerd bedrijfsintern milieuzorgsysteem, bedrijfsmilieuplannen en een milieujaarverslag. Bedrijven moeten bovendien een goed nalevingsgedrag aangetoond hebben, hetgeen bij een oprichtingsvergunning niet mogelijk is. Om die redenen kan dus nooit sprake zijn van de verlening van een vergunning op hoofdzaken. Voorschrift E.7 wordt overigens aangepast in die zin dat het voldoende concreet wordt voor eenieder.
 3. De termijn van 72 uur is wel degelijk opgenomen in een vergunningsvoorschrift en wel in voorschrift E.6. Geheel onduidelijk is de verwijzing naar bijlage 4, pagina 3. Deze bijlage bevat geenszins de informatie die reclamanten noemen. Het genoemde voorschrift geldt te allen tijde. Vergunninghoudster zal zorg dienen te dragen voor de afvoer binnen 72 uur. Zij vraagt dit bovendien zelf aan. Vergunninghoudster is tevens op basis van dit besluit en haar acceptatiebeleid verplicht inkomende en uitgaande stromen te registreren, zodat te allen tijde is te controleren hoe lang materiaal binnen de inrichting was opgeslagen.
 4. Het acceptatiebeleid (bijlage 5 van de vergunningsaanvraag) voldoet aan de richtlijnen die in de aanbevelingen van de commissie Hoogland en Inspectieonderzoek zijn vastgelegd en hierin ligt gewaarborgd (m.n. pagina's 6 en 7) dat de kwaliteit van het feitelijk geaccepteerde hout voldoet aan het in het acceptatiebeleid gestelde. Acceptatie vindt in twee fases plaats en naast visuele controle vindt ook analytische controle plaats. Visuele controle is overigens maar één enkel onderdeel van de hele acceptatieprocedure. Deze controle is bovendien wel degelijk uiterst geschikt om onregelmatigheden te controleren, aangezien het verschil tussen A-hout enerzijds en B- en C-hout anderzijds overduidelijk is te zien. A-hout is namelijk onbehandeld, dus bij de geringste visuele afwijking (bijvoorbeeld een verf- of laklaag, dan wel enige andere bewerking) is duidelijk dat het hout niet geaccepteerd mag worden.

5. Het niet aanwezig zijn van een bodem-nul-situatie vormt in casu geen beletsel om deze vergunning te kunnen verlenen. Op die locatie waar immers in potentie bodembedreigende activiteiten gaan plaats vinden, dienen allereerst zodanige beschermende voorzieningen op basis van deze vergunning te worden aangebracht dat er, in samenhang met de opgelegde controlevoorschriften, sprake is van een verwaarloosbaar risico op bodemverontreiniging (in de zin van de NRB). In dergelijke gevallen kan vergunning verleend worden zonder dat er überhaupt een bodem-nul-situatie aanwezig hoeft te zijn (vóór of na vergunningverlening).¹¹ Als men dan toch kiest voor het inzichtelijk maken van de bodemsituatie om later te kunnen vaststellen of als gevolg van de inrichting bodemverontreiniging is opgetreden, kan deze bodem-nul-situatie na vergunningverlening pas inzichtelijk worden gemaakt, als er nog maar geen bodembedreigende activiteiten vanwege het in werking zijn van de inrichting hebben plaatsgevonden aldaar. In casus is hier sprake van, aangezien de hele inrichting nog opgericht moet worden. Ruim voordat activiteiten binnen de inrichting gaan plaatsvinden, zullen wij over de bodemgegevens beschikken, zodat wordt voldaan aan de hierboven weergegeven doelstelling. De bedenking treft dan ook geenszins doel. Ten overvloede verwijzen wij nog naar voorschrift D.3 ten aanzien van de verplichting tot het uitvoeren van een bodemnulsituatieonderzoek.
6. Er wordt miskend dat in dit besluit voorschrift D.6 is opgenomen, hetgeen vergunninghoudster verplicht om verontreinigingen boven de nul-situatie op eigen kosten te saneren. Financiële garanties daartoe mogen wij op basis van het Besluit financiële zekerheid milieubeheer in het geheel niet stellen, aangezien er binnen de inrichting, gezien de voorzieningen, controlevoorschriften en activiteiten sprake is van een verwaarloosbaar risico op bodemverontreiniging in de zin van de NRB.
7. Uit bijlage 17 van de vergunningsaanvraag blijkt overduidelijk dat het brandveiligheidsrapport inclusief de weergave van de situatie met de begroeiing rondom de inrichting zijn goedkeuring heeft van de lokale brandweer. Hiervan mogen wij dan ook in alle redelijkheid uitgaan. Voor wat betreft de weerlegging van de bedenking t.a.v. stofoverlast wordt verwezen naar ad 1, onder 5.
8. Voor wat betreft de weerlegging van de bedenking m.b.t. de risico-inventarisatie en de afwezigheid van personeel in de nachtperiode en in de weekends wordt volledig verwezen naar de ad 1, onder 5. Het al dan niet voeren van dubbelfuncties binnen de inrichting dient allereerst te worden overgelaten aan de eigen bedrijfsvoering van vergunninghoudster. Ingrijpen hierin mag slechts indien dat in het belang van de bescherming van het milieu geboden is. Deze noodzaak is onvoldoende gebleken, noch hebben reclamanten enige concrete motivatie gegeven waarom deze noodzaak zou bestaan. Niet moet worden vergeten dat het in casu om een relatief klein bedrijf gaat met een beperkt aantal werknemers. In dergelijke situaties is het economisch en financieel gezien niet reëel om te verlangen dat voor iedere functie een ander persoon verantwoording moet dragen. Overigens wordt in de vergunningsaanvraag op pagina 20 weergegeven dat iedere functionaris beschikt over de benodigde diploma's. Voorschrift A.6 behoeft dan ook geen verdere invulling te krijgen.
9. Normaliter zullen de zogenoemde probleemafvalstoffen niet binnen de inrichting worden aangetroffen, gezien de gedegen acceptatieprocedure. Desondanks kan het

¹¹ ABRvS 19 juni 2002, 20010103641/1 Hierin werd geoordeeld dat het voorschrijven van een bodemnulonderzoek redelijkerwijs niet noodzakelijk werd geacht aangezien de voorschriften in de vergunning de bodem in voldoende mate beschermd werd, mede gezien de reguliere activiteiten binnen de inrichting.

- voorkomen dat er bij de sortering van groenafval andere afvalstoffen worden geconstateerd. Het betreft dan met name KCA/KGA, zoals in bijlage 3 van de vergunningsaanvraag is aangegeven. De maximale opslag bedraagt 0,5 ton en jaarlijks zal maximaal 1 ton worden doorgezet. Aangezien de afvalstoffen op basis van het voorschrift zodanig opgeslagen dienen te worden dat het milieu optimaal wordt beschermd is de noodzaak tot frequente afvoer, laat staan een afvoer binnen 24 uur, totaal overbodig en ineffectief. Voldaan dient te worden aan voorschrift B.9.
10. Voor wat betreft de weerlegging hiervan wordt verwezen naar ad 1 onder 5. Voor het overige dient te worden opgemerkt dat het bestreden geuronderzoeksvoorschrift in dit besluit is aangepast tot een concreet en helder voorschrift. Een voorschrift tot opname van volledige verbranding is overbodig aangezien dit al in de aanvraag is vastgelegd, welke ook onderdeel uitmaakt van de vergunning. In de bijzondere regeling F 7 van de NeR waarbij is aangesloten, wordt overwogen dat als aan de emissie-eisen voor CO en koolwaterstoffen wordt voldaan, er geen aanvullende emissie-eisen behoeven te worden gesteld ter beperking van PAK-emissies. Bovendien zal volgens een passage uit bijzondere regeling F 7 van de NeR doorgaans geen geurhinder optreden zodat aanvullende maatregelen ter beperking van geurhinder in het algemeen eveneens onnodig zijn.
 11. In de bijzondere regeling F 7 van de NeR waarbij is aangesloten in dit besluit wordt overwogen dat schoon resthout hout is dat geen verontreinigingen bevat (zoals verfresten, laminaten, impregneermiddelen en dergelijke), waarvan aan de hand van de samenstelling mag worden verondersteld dat deze bij verbranding aanleiding geven tot verhoogde milieubelastende emissies, zoals dioxines. In alle redelijkheid hebben wij dan ook in dit besluit geen aandacht besteed aan emissies van dioxines. Overigens is algemeen bekend dat dioxines normaliter pas vrijkomen bij het verwarmen/verbranden van moleculaire chloorverbindingen. Aangezien deze in het algemeen niet voorkomen in onbehandeld hout hoeft voor de emissie hiervan ook niet gevreesd te worden. In de circulaire Emissiebeleid voor energiewinning uit biomassa en afval wordt overigens ook in het geheel geen aandacht besteed aan de eventuele emissies van dioxines bij de verbranding van onbehandeld hout en schone biomassa.
 12. De beschouwde woonomgeving is terecht gekarakteriseerd als woonwijk in de stad, aangezien ze grenst aan het niet gezonde Industrie park Sittard-Noord, omgeven is door de spoorlijn (Venlo - Maastricht) en de drukke verkeersaders de Rijksweg-Noord (Roermond - Sittard), de Dr. Nolenslaan en de Hasseltsebaan. Het betreft bovendien dichte woonbebouwing in een stedelijk gebied. Vergunde geluidwaarden zijn dan ook alleszins in redelijkheid opgenomen. Overigens is niet zo zeer de directe omgeving van de inrichting van Hacalls BV van belang, maar het karakter van de nabij liggende geluidgevoelige bestemmingen (woningen). Hierdoor wordt bepaald of de geluidemissie vanwege de inrichting bij die bestemmingen aanvaardbaar is. In het akoestisch rapport is rekening gehouden met 2,5 meter hoge keerwanden. De geluidemissie is mede hierop afgestemd, zonder dat rekening wordt gehouden met de continue aanwezige houtopslagen. Het gevraagde voorschrift is derhalve niet noodzakelijk.
 13. Aangezien de inrichting nog opgericht dient te worden, kan logischerwijs vooraf geen inzicht worden verschaft in het werkelijke energieverbruik. Een betrouwbaar energiebesparingsplan kan dus ook geenszins vooraf al gemaakt worden, daar men een aantal benodigde (ervarings)gegevens daarvoor nog niet in het bezit kan hebben. Aangezien het om nieuwe moderne installaties gaat, welke primair tot doel

hebben om energie op te wekken in plaats van dat te verbruiken, kan in alle redelijkheid gesteld worden dat wordt voldaan aan de stand der techniek, zodat energiebesparingsanalyses vooraf geenszins in de rede liggen.

14. Groenafval is terecht niet meegenomen in het hoofdstuk afvalstoffen, aangezien het in casu een inrichting betreft welke bewust groenafval van buiten de inrichting accepteert en geschikt maakt tot enerzijds brandstof (houtchips) voor verwerking binnen haar eigen inrichting en anderzijds tot 'grondstof' voor de productie van compost of energie (nuttige toepassing in de vorm van materiaalhergebruik of brandstof) elders. Preventie is derhalve in het geheel niet aan de orde, aangezien het een expliciete activiteit van de inrichting is om groenafval voor hergebruik geschikt te maken en vervolgens af te voeren naar diegene die het hergebruiken conform de minimumstandaard uit het LAP. Een betrouwbaar onderzoek waarin het voorkomen of het beperken van het ontstaan van afvalstoffen wordt verdisconteerd kan echter pas plaats vinden nadat de inrichting een tijd in werking is en bepaalde noodzakelijke gegevens inzichtelijk zijn, zoals de daadwerkelijke hoeveelheid aan afvalstoffen welke binnen de inrichting vrijkomen. Los hiervan dienen reclamanten zich te realiseren dat deze aspecten behoren tot de zogenaamde 'verruimde reikwijdte' van de Wet milieubeheer en dat het opnemen van voorschriften en het verlangen van onderzoeken in dit kader geen plichten zijn, maar slechts bevoegdheden, waarvan het bevoegd gezag gebruik kan maken.
15. In dit besluit wordt wel degelijk aandacht besteed aan herbruikbare afvalstoffen in het vrijkomende bedrijfsafval. Verwezen wordt naar voorschrift B.8.
16. Het afvalwater dat gebruikt wordt voor eventuele sproeiwerkzaamheden betreft het water dat van het verharde inrichtingsterrein afkomstig is hetgeen vervolgens middels nageschakelde technieken wordt gezuiverd. Op pagina 96 en 97 van de vergunningsaanvraag is duidelijk vermeld dat het proceswater (in het gasreinigingssysteem) ten behoeve van de gasreiniging wordt gezuiverd en gerecirculeerd in het proces. Het waswatersysteem is te allen tijde in evenwicht. Er hoeft geen water gespuid te worden dat afgevoerd dient te worden. Desondanks wordt bij eventuele storingen het waswater (3 m³) opgevangen in een opvangbak welke bij de voorraadbuffer aanwezig is. Waswater wordt dan afgevoerd per as en kan derhalve nooit gebruikt worden voor sproeiwerkzaamheden.
17. In dit besluit is uitvoerig gemotiveerd waarom de verzochte lozing van het water bij overloop van het bufferbassin toegestaan wordt. Het Lozingenbesluit bodembescherming is het enige toetsingskader in deze. De ontheffing op basis van het Lozingenbesluit voldoet aan het gestelde in het Lozingenbesluit en er is dan ook geen risico aanwezig voor eventuele verslechtering van het ter plaatse aanwezige grondwater. De afstand tot de dichtstbijzijnde riolering is wel degelijk een belang dat op basis van het Lozingenbesluit betrokken dient te worden bij de beslissing om de lozing in de bodem al dan niet toe te staan. De term percolaatwater is overigens erg ongelukkig gekozen. Gezien de korte duur van de opslagen groenafval en het wateropnemend vermogen ervan zal er nauwelijks water uit de opslagen treden. Het merendeel van het afvalwater zal hemelwater betreffen afkomstig van het verharde inrichtingsterrein. Het water dat uit de opslagen zal treden en uiteindelijk geloosd kan worden, zal, zoals al is gesteld, geen bedreiging voor de kwaliteit van het grondwater vormen. De ontheffing wordt inderdaad voor de duur van vier jaren verleend conform de bepalingen uit het Lozingenbesluit bodembescherming. Een langere termijn is niet mogelijk. Daarna zal opnieuw bezien moeten worden aan de hand van de dan geldende wet- en regelgeving of er

afvalwater op de bodem geloosd mag worden of dat andere opties mogelijk of verplicht zijn. De verwijzing naar een vergunning op hoofdlijnen is niet terecht. Voor een ieder is het namelijk duidelijk wat de gevolgen voor het milieu zijn en wat, onder welke voorwaarden en voor welke periode wordt toegestaan.

18. Dit aspect komt primair aan de orde in desbetreffende planologische regelingen. Aangezien van de zijde van de gemeente Sittard-Geleen expliciet is toegezegd dat 16 meter hoge schoorstenen zullen worden toegestaan in het ter plaatse geldende bestemmingsplan, zijn daarmee de voornaamste eisen ter voorkoming van visuele hinder gesteld. Voor het overige wordt verwezen naar de tekst in de considerans onder 'Visuele hinder'.
19. Binnen de inrichting mag op enig moment maximaal 2250 ton aan groenafval, houtafval en verkleind en afgezeefd groenafval tezamen aanwezig zijn. Dit zijn relatief beperkte hoeveelheden. De opslag, be- en verwerking hiervan voldoen aan de desbetreffende sectorplannen uit het LAP, zoals in de aanheft van dit besluit is overwogen. Reclamanten trekken dit ook niet in twijfel. Milieuhygiënisch gezien zijn de opslagen voor het overige eveneens acceptabel. Er is dan ook geen instrument voor ons beschikbaar om de opslagcapaciteit in casu verder te beperken. Dit zou bovendien onnodig beperkend ingrijpen betekenen in de vrije bedrijfsvoering van vergunninghoudster. De overige gevaarlijke afvalstoffen worden zodanig opgeslagen dat het milieu optimaal is beschermd, zodat hier ook geen reden aanwezig is om de opslag te beperken.
20. In tegenstelling tot hetgeen reclamanten beweren, draagt dit vergunde initiatief juist bij aan de doelstellingen van het verdrag van Kyoto, namelijk voorkoming van de opwarming van de aarde. In het verdrag worden tussen verdragspartners afspraken gemaakt die moeten leiden tot een verminderd gebruik van fossiele brandstoffen en een verhoogd gebruik van alternatieve brandstoffen zoals bijvoorbeeld afvalhout. Met lang-cyclische CO₂ wordt immers bedoeld het koolzuur dat vrijkomt bij gebruik van fossiele brandstoffen als olie en kolen. Biomassa, snoeihout en dergelijke is altijd kortcyclisch, omdat de periode waarin de CO₂ is gefixeerd in verhouding tot de miljoenen jaren van fixatie van CO₂ in olie, gas of kolen maar zeer klein is. Jong of oud hout maakt dus niet uit, het is allebei kortcyclisch. Ergo, het verbranden van oud hout is niet strijdig met het Kyoto-verdrag.
De in casu vergunde installaties zorgen er voor dat voor de levering van energie en warmte door Hacalls BV geen fossiele brandstoffen van elders hoeven te worden gebruikt.

Ad 4 & Ad 5

De bedenkingen van reclamanten sub 4 en sub 5, welke gelijkloidend zijn, kunnen als volgt weergegeven worden.

1. Er wordt enkel van minimumstandaarden uitgegaan en geen aanvullende voorschriften gesteld. De vermelde afstanden van de inrichting tot huizen spreken elkaar tegen;
2. Een voorschrift tot de verwijdering van het groenafval binnen 72 uur ontbreekt ten onrechte;
3. Bodemonderzoek en -maatregelen achteraf zijn niet acceptabel, aangezien in de tussenperiode geleefd moet worden met vervelende consequenties van bodemverontreiniging;

4. Vanwege de activiteiten welke in potentie voor stofverspreiding kunnen zorgen, het verwerken van bewerkte houtsoorten, het op zwakgas draaien, het vrijkomen van PAK's, de aantrekking van ongedierte wordt de gezondheid van reclamanten extra belast. Het niet mogen optreden van visueel waarneembare stofverspreiding is niet afdoende volgens reclamanten;
5. De enkele gissing dat er geen geuroverlast optreedt is onvoldoende. Het vrijkomen van teer is ook geen prettig vooruitzicht, voor zowel de lucht alsook de bodem;
6. Er zijn volgens reclamanten geen normen voor piekgeluidniveaus opgenomen en er wordt aangesloten bij normen uit de Circulaire Industrielawaai' uit 1979. Hier liggen de streefwaarden aanzienlijk hoger hetgeen kan leiden tot een van overheidswege acceptatie van meer dan 50 dB(A);
7. De hantering van de geluidrichtwaarden van een woonwijk in de stad wordt bestreden;
8. Vervuiling van grondwater heeft verstrekkende gevolgen voor de gezondheid van omwonenden en ondermijnt de doelstelling het regenwaterinfiltratiesysteem te respecteren.

Ten aanzien van deze bedenkingen overwegen wij het hierna volgende.

1. De aangevraagde be- en verwerkingsactiviteiten van de te accepteren afvalstoffen zijn conform de systematiek uit het LAP (deel 1, hoofdstuk 10 v/h LAP) getoetst aan de desbetreffende minimumstandaarden in desbetreffende sectorplannen (deel 2 v/h LAP). De voorgestane be- en verwerkingen zijn minstens even hoogwaardig als de minimumstandaard en derhalve wordt voldaan aan art. 10.14 van de Wet milieubeheer. Voor het niet binnen de inrichting te verwerken geschikt gemaakte groenafval (voor verwerking elders) is conform het LAP een sturingsvoorschrift opgenomen. Nadere aanvullende voorschriften zijn overbodig. De vermeldingen van de afstanden tot woningen zijn niet tegenstrijdig, aangezien enerzijds wordt gesproken van de kortste afstand van de inrichtingsgrens tot woningen, welke 60 meter bedraagt en anderzijds van de kortste afstand van woningen tot de potentiële geurbronnen binnen de inrichting. Dit wordt in bijlage 20, kadastrale tekening 4, van de vergunningsaanvraag duidelijk weergegeven.
2. Aangezien de aanvraag onderdeel uitmaakt van de vergunning, is deze als beperking op de vergunde activiteiten te beschouwen en zal vergunninghoudster verplicht zijn om het niet bruikbare groenafval binnen 72 uur af te voeren. Hierop zal ook gehandhaafd worden door ons. Middels de verplicht bij te houden acceptatie-, registratie- en afvoergegevens is bovendien te controleren dat het materiaal daadwerkelijk binnen 72 uur is afgevoerd. Ten overvloede verwijzen wij naar voorschrift E.6 inzake de maximale opslagtermijn van het af te voeren groenafval
3. Vrees voor eventuele bodemverontreiniging is ongegrond, aangezien door de opgelegde en aangevraagde controle-, keurings- en bodembeschermende voorzieningen het risico op bodemverontreiniging verwaarloosbaar is. Het opnemen van een bodemnulsituatie-onderzoek (voorschrift D.3) en een eindonderzoek bij beëindiging van de activiteiten binnen de inrichting (voorschrift D.5) voor die plaatsen waar bodembedreigende activiteiten hebben plaats gevonden dient enkel om te kunnen vaststellen of bodemverontreiniging als gevolg van het in werking zijn van de inrichting heeft plaats gevonden. Dit is door de ABRS geaccepteerd, zo blijkt o.a. uit haar uitspraak van 21 augustus 2002, 200102079/2.
4. Om diffuse stofverspreiding vanwege activiteiten met stuifgevoelige goederen binnen de inrichting te voorkomen zijn voldoende maatregelen in aanvraag

beschreven, dan wel aanvullend in dit besluit gesteld, zodat de vrees van reclamanten als ongegrond dient te worden beschouwd. Aansluiting is hiertoe gezocht bij de Nederlandse emissie Richtlijn (NeR) in hoofdstuk 3.8. Het expliciete uitgangspunt van de NeR in deze is dat er geen visueel duidelijk waarneembare stofverspreiding mag optreden in de onmiddellijke nabijheid van de bron. In alle redelijkheid is hier aansluiting bij gezocht en verdere bescherming is in het belang van de bescherming van het milieu niet noodzakelijk. Binnen de inrichting mag overigens, en zo is het ook aangevraagd, enkel onbehandeld hout worden verwerkt, dus de vrees voor de gevolgen van het verwerken van bewerkt hout is ongegrond. De emissies van de installaties voldoen aan de in wet- en regelgeving gestelde eisen en zorgen geenszins voor overschrijdingen op leefniveau van de maximaal toegestane grenswaarden voor desbetreffende componenten, zo is uit berekeningen gebleken. Ongedierte zal nauwelijks aangetrokken worden door de aangevraagde activiteiten. Desondanks dient vergunninghoudster dit te allen tijde te ongedierte te bestrijden en te voorkomen dat hierdoor overlast ontstaat. De vrees voor overlast door ongedierte is dan ook ongegrond.

5. In dit besluit en eveneens in de vergunningsaanvraag inclusief bijlagen, zoals bijlage 10 a (onderzoeksresultaten bij een vergelijkbare installatie in Oostenrijk) is uitvoerig gemotiveerd aan de hand van ervaringscijfers uit o.a. de NeR en geïntegreerde maatregelen in de verbrandings- en vergassingsinstallaties waarom geuroverlast bij geurgevoelige objecten niet plaats zal vinden. Dit zijn bepaald geen gissingen. Hier wordt eveneens verwezen, en als ingelast beschouwd, naar onze reacties op de bedenkingen van reclamanten sub 1 onder 5.
6. In voorschrift F.2 zijn wel degelijk maximale waarden opgenomen voor het maximale A-gewogen geluidniveau (L_{Amax}) op de vergunde immissiepunten. In het akoestisch rapport dat tot de vergunningsaanvraag behoort is inzicht gegeven in de geluiduitstraling van de inrichting inclusief de te veroorzaken maximale geluidniveaus bij woningen. De hoogst berekende waarde bedraagt bij één woning 53 dB(A), terwijl de te vergunnen grenswaarde (uit de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening van 21 oktober 1998) 70 dB(A) bedraagt.
7. Terecht is uitgegaan van de karakterisering van de woonomgeving als 'woonwijk in de stad', aangezien het allereerst dicht op elkaar liggende woningen in een stedelijk gebied betreffen, de woonwijk grenst aan een industrieterrein en de woonwijk bovendien omgeven is door de spoorlijn (Venlo-Sittard) en enkele verkeersintensieve verbindingswegen. Onze reactie op de bedenking van reclamanten 2 en 3 onder punt 12 wordt hier als ingelast beschouwd.
8. Voor verontreiniging van de bodem en het grondwater hoeft niet gevreesd te worden, daar het in de bodem te infiltreren terreinwater van zodanige kwaliteit is, hetgeen door controle ook vier maal per jaar aangetoond dient te worden, dat hierdoor de bodem en het grondwater niet verontreinigd kan worden. Hiertoe heeft uitgebreid toetsing plaats gevonden aan het Lozingenbesluit bodembescherming.

Ad 6

De bedenkingen van reclamanten sub 6 kunnen als volgt weergegeven worden.

1. De te vergunnen activiteiten veroorzaken op de aangevraagde locatie stankoverlast voor omwonenden, welke middels voorschriften niet zal zijn te vermijden;
 2. De vergunde activiteiten zouden op een andere locatie plaats dienen te vinden.
- Ten aanzien van de bedenkingen van reclamanten sub 6 overwegen wij het hierna volgende.

1. Hiertoe verwijzen wij volledig naar onze reacties op de bedenkingen van reclamanten sub 1, onder 1.
2. In het kader van dit besluit mogen wij enkel beoordelen of de aangevraagde activiteiten op de aangevraagde locatie op een zodanige wijze gelegaliseerd kunnen worden dat het milieu afdoende is beschermd. Dit hebben wij in dit besluit dan ook gedaan. Over alternatieve vestigingslocaties voor deze inrichting mogen en kunnen wij ons in dit besluit niet uitspreken.

Ad 7

De bedenkingen van reclamanten sub 7 kunnen als volgt weergegeven worden.

1. Gezien de afstanden tot woningen zal er geur- en stofoverlast verwacht worden alsmede emissies van schadelijke stoffen naar de lucht;
2. Een gedeelte van de inrichting ligt dicht bij woningen, indien hier ook opslag van groenafval gaat plaatsvinden, dan wordt gevreesd voor nog grotere overlast;
3. Het wordt als ondoenlijk beschouwd om na te gaan of het niet bruikbare groenafval daadwerkelijk binnen 3 dagen wordt afgevoerd;
4. Er wordt groenafval van gemeenten en andere overheden geaccepteerd, maar geen natte bermmaaisels. Dit is tegenstrijdig. Er wordt aangenomen dat er geen groenafval van huishoudens wordt geaccepteerd vanwege de daarmee gemoeide stank;
5. Dat er geen geuroverlast is te verwachten van verbranding en vergassing is niet door geur- en emissiemetingen onderbouwd bij vergelijkbare installaties. Hiertoe wordt een persbericht van Milieudefensie uit 2001 (installatie in Cuijk), waaruit zou blijken dat ook bij de verbranding van schoon hout schadelijke stoffen als kwik, fijn stof, chloor en zelfs dioxines worden geëmitteerd. Volgens overheidsbeleid zullen deze stoffen helemaal niet geëmitteerd mogen worden;
6. Gevreesd wordt eveneens om stofoverlast vanwege het zeven en verkleinen van groenafval. Sproeien is dikwijls niet afdoende ter voorkoming hiervan;

Ten aanzien van de bedenkingen van reclamanten overwegen wij het hierna volgende.

1. Zowel in dit besluit, waaronder de vergunningsaanvraag, als in onze reacties op de bedenkingen van reclamanten sub a is gemotiveerd aangegeven waarom, ondanks de aangehaalde afstanden niet gevreesd hoeft te worden voor geur- en stofoverlast. Onze desbetreffende reacties worden hier dan ook als ingelast beschouwd. De vergunde emissies naar de lucht voldoen aan hetgeen in wet- en regelgeving daartoe is gesteld.
2. Het meest zuidelijke gedeelte van de inrichting ligt inderdaad op relatief korte afstand van woonbebouwing. Hier zijn echter geen activiteiten voorzien, welke dus middels dit besluit ook niet gelegaliseerd worden. Mocht dit in de toekomst voorzien zijn dan zal dit middels de daartoe geëigende procedure dienen te geschieden. Hierbij zijn te allen tijde inspraak- en bezwaar- of beroepsmogelijkheden voorzien. Bovendien zal e.e.a. enkel gelegaliseerd kunnen worden indien het milieu afdoende beschermd zal zijn.
3. Deze aangelegenheid betreft primair onze controle- en handhavingsmogelijkheden. Door middel van registraties van aangevoerde en afgevoerde partijen welke zijn vastgelegd in dit besluit (o.a. de in de vergunningsaanvraag weergegeven acceptatieprocedure) is te allen tijde te achterhalen of partijen groenafval daadwerkelijk binnen 72 uur na binnenkomst zijn afgevoerd.
4. Er wordt inderdaad groenafval van overheden geaccepteerd, waaronder bermmaaisels. Aangezien aanvraagster expliciet aangeeft geen natte bermmaaisels

te accepteren, zal zij deze ook niet mogen accepteren. Van een tegenstrijdigheid is dan ook geen sprake. Er is namelijk sprake van enerzijds bermmaaisels en anderzijds natte bermmaaisels, welke op basis van pagina 55 van de vergunningsaanvraag en vergunningsvoorschrift B.6 niet mogen worden geaccepteerd. Groenafval van particulieren wordt inderdaad niet geaccepteerd. Dit is vastgelegd op pagina 5 van bijlage 5 van de vergunningsaanvraag.

5. Er is wel degelijk vergelijkingsmateriaal aanwezig. Bijlage 10a van de vergunningsaanvraag bevat onderzoeksresultaten van de Oostenrijkse NÖ Umweltschutzanstalt, afkomstig van een houtvergassingsinstallatie in Wiener Neustadt. Hiervan uitgaande kan gesteld worden dat voor geuroverlast door Hacalls BV, mede gezien de afstanden van geurgevoelige objecten tot de potentiële geurbronnen (o.a. emissiepunten) niet gevreesd hoeft te worden. Voor het overige worden onze reacties op bedenking 5 van reclamanten sub 4 en 5 hier als ingelast beschouwd. De vergelijking met de installatie in Cuijk (aangehaalde persbericht van de Gelderse milieufederatie) gaat overigens niet op, aangezien hier naast A-hout eveneens B-hout wordt verwerkt. Het betreft dus behandeld hout. Meetcijfers die daaraan gerelateerd zijn, zijn in casu onbruikbaar. Onze reactie op bedenking 11 van reclamanten sub 2 en 3 wordt hier eveneens als ingelast beschouwd.
6. Voor wat betreft de beschouwing van stofemissies bij o.a. de bewerking van stuifgevoelige stoffen (zeven en verkleinen van groenafval) hebben wij aansluiting gezocht bij paragraaf 3.8 van de NeR. Als maatregelen om diffuse stofemissies ten gevolge van het opwerken (verkleinen, zeven, etc.) van stuifgevoelige goederen te voorkomen, draagt de NeR o.a. het zo mogelijk stofdicht afsluiten van machines en apparaten en het bevochtigen van bevochtigbare goederen aan. Deze maatregelen beschrijft ook aanvraagster op pagina 54 van haar vergunningsaanvraag, welke als beperking van haar vergunning dienen te gelden. Tezamen met de opgenomen voorschriften in dit besluit is de kans op diffuse stofverspreiding, laat staan stofoverlast buiten de inrichting verwaarloosbaar. Voorschrift E.4.b is hiertoe nog aangevuld in dit besluit.

Ad 8

De bedenkingen van reclamanten sub 8 kunnen als volgt weergegeven worden.

1. Er wordt gevreesd voor geur- en stofoverlast vanwege de op- en overslag van groenafval en het in werking zijn van de verbrandings- en vergassingsinstallaties. Van een andere firma wordt ook overlast ondervonden door het verkleinen van hout;

2. Andere locaties voor Hacalls BV zijn veel geschikter.

Beide aangevoerde bedenkingen zijn reeds uitvoerig weerlegd in onze reacties op met name de bedenkingen van reclamanten sub 1, 2, 3 en 6. Onze daar weergegeven reacties worden hier dan ook als ingelast beschouwd.

Ad 9

De bedenkingen van reclamant sub 9 kunnen als volgt weergegeven worden.

1. Op- en overslag van groenafval zal enige stankoverlast tot gevolg hebben;
2. De verbranding en thermische verwerking zal daar zeker ook zorg voor dragen;
3. Bij normale dagen zal al gauw de hele wijk Hoogveld last hebben van deze geuroverlast;
4. Waarom is niet gekozen voor een andere locatie voor de inrichting, zodat overlast beperkt blijft.

De door reclamant sub 9 aangevoerde bedenkingen zijn reeds uitvoerig weerlegd in onze reacties op met name de bedenkingen van reclamanten sub 1, 2, 3 en 6. Onze daar weergegeven reacties worden hier dan ook als ingelast beschouwd.

Ad 10

De bedenkingen van reclamant sub 10 zijn op 28 juli 2003 bij ons ingekomen en blijkens de poststempel op 25 juli 2003 verstuurd. Op basis van artikel 3:24, lid 1 van de Awb kan een ieder binnen 4 weken na de dag waarop het ontwerp van het besluit ter inzage is gelegd schriftelijk bedenkingen indienen. De bedenkingen zijn dus niet tijdig ontvangen, noch tijdig ingediend, zodat de bedenking, bij afwezigheid van een verschoonbare reden, op basis van artikel 6:11 van de Awb niet ontvankelijk dient te worden verklaard. Het feit dat reclamant meent belanghebbend te zijn doet hieraan niets af.

De inrichting is overigens gelegen in de gemeente Sittard-Geleen en de gemeentegrens tussen de gemeente Sittard-Geleen en Echt-Susteren ligt op 418 meter van de dichtstbijzijnde inrichtingsgrens verwijderd. Op basis van artikel 7.2, lid 2, sub a van het Inrichtingen en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb) wordt de gemeente Echt-Susteren, welke op meer dan 200 meter van de inrichting ligt, niet als betrokken bestuursorgaan beschouwd. Tevens is in redelijkheid niet te verwachten dat de invloed van de inrichting voor het milieu zich in die gemeente doet gevoelen, zodat de gemeente Echt-Susteren in alle redelijkheid niet als betrokken bestuursorgaan beschouwd hoefde te worden. Sub b van lid 2, artikel 7.2 van het Ivb is dus eveneens niet van toepassing. Overigens wordt reclamant in het geheel niet geschaad, aangezien zijn bedenkingen eveneens door andere ontvankelijke reclamanten zijn ingediend en dus ook voldoende aandacht en weerlegging hebben gekregen in onderhavig besluit.

Ad 11

De voorlopige bedenkingen van reclamant sub 11 zijn op 31 juli 2003 bij ons ingekomen en blijkens de poststempel op 30 juli 2003 verstuurd. Op basis van artikel 3:24, lid 1 van de Awb kan een ieder binnen 4 weken na de dag waarop het ontwerp van het besluit ter inzage is gelegd schriftelijk bedenkingen indienen. De bedenkingen zijn dus niet tijdig ontvangen, noch tijdig ingediend, zodat de bedenking, bij afwezigheid van een verschoonbare reden, op basis van artikel 6:11 van de Awb niet ontvankelijk dient te worden verklaard. Reclamant heeft een Shell brandstofverkooppunt met LPG (autogas) in de nabijheid van de inrichting en vreest door de komst van de inrichting, gezien de jongste ontwikkelingen m.b.t. vergunningen van LPG-verkooppunten, mogelijk niet aan afstandseisen te kunnen voldoen. De vrees is overigens ongegrond aangezien Hacalls Biomassa BV op een geruime afstand komt te liggen van de ondergrondse LPG-tank van reclamant. Deze afstand van het LPG-reservoir tot de inrichtingsgrens bedraagt meer dan 120 meter, hetgeen de afstandseis is tot woningen van derden en categorie II objecten zoals genoemd in het Besluit LPG-tankstations milieubeheer. De afstand, gemeten vanaf de leidingen van de LPG-tank tot de installaties binnen de inrichting van Hacalls Biomassa BV bedragen namelijk ruim 130 meter.

Besluit

Gelet op de betreffende bepalingen van de Wet milieubeheer en de Algemene wet bestuursrecht, besluiten wij:

- I. aan Hacalls BV, te Sittard, gemeente Sittard-Geleen, de gevraagde vergunning ingevolge artikel 8.1, eerste lid onder a en c van de Wet milieubeheer te verlenen ten behoeve van de inrichting aan de Oude Rijksweg Noord ongenummerd te Sittard;
- II. dat de vergunning wordt verleend voor een termijn van 10 jaar voor activiteiten die betrekking hebben op de op- en overslag, be- en verwerking van afvalstoffen (groenafval en afvalhout) en voor onbeperkte duur voor de activiteiten die geen betrekking hebben op het beheer van van buiten de inrichting afkomstige afvalstoffen;
- III. de aanvraag d.d. 13 januari 2003, ingekomen 15 januari 2003, geregistreerd onder 03/2306 inclusief de ingekomen aanvullingen d.d. 4 februari 2003 en 7 april 2003, deel te laten uitmaken van de vergunning;
- IV. aan deze vergunning de navolgende voorschriften te verbinden, met dien verstande dat de voorschriften D.5 en D.6 blijven gelden tot een mogelijke bodemsanering, indien deze noodzakelijk is, is voltooid;
- V. een ontheffing in de zin van artikel 25a, lid 1 jo. art. 25, lid 2, onder a en b v/h Lozingenbesluit bodembescherming 1997, zoals daar in de aanvulling op de vergunningsaanvraag d.d. 7 april 2003 om is verzocht, voor de duur van vier jaren te verlenen en in dit besluit onder voorschriften (J.1 a en J.3) vast te leggen;
- VI. aan de vergunning een lijst te verbinden, waarin de diverse begrippen worden verklaard, die in de vergunning worden gebruikt;

VOORSCHRIFTEN

A. ALGEMEEN

1. Stabiele bedrijfsvoering
Het moment van het in bedrijf nemen van de verbrandings- en vergassingsinstallaties, alsmede het verkrijgen van de stabiele bedrijfsvoering hieromtrent dient binnen een termijn van 2 weken schriftelijk aan het afdelingshoofd te worden gemeld.
2. Zorgplicht
De inrichting moet schoon worden gehouden en in goede staat van onderhoud verkeren.
3. Erfafscheiding
Ter plaatse van de erfafscheiding van de inrichting dient een zodanige afscheiding aanwezig te zijn dat de toegang tot de inrichting voor onbevoegde redelijkerwijs niet mogelijk is.
4. Verlichting
 - a. De inrichting moet zodanig zijn verlicht dat een behoorlijke oriëntatie mogelijk is en gedurende de nacht normale werkzaamheden, waaronder begrepen controlewerkzaamheden, kunnen worden verricht.
 - b. De verlichting van de inrichting en de lichtuitstraling in verband met de te verrichten werkzaamheden moeten zodanig zijn afgeschermd, dat buiten de inrichting geen hinderlijke lichtstraling en/of lichtflitsen kunnen worden waargenomen.
5. Installaties
 - a. (Proces)installaties moeten zodanig zijn geconstrueerd en worden onderhouden dat het optimaal functioneren van alle onderdelen gewaarborgd is. Ze moeten bestand zijn tegen druk, temperatuur welke hierin optreden en het medium waarvoor ze bestemd zijn. Elk defect aan een installatie dat gevaar, schade of hinder buiten de inrichting kan veroorzaken, alsmede elke lekkage dient zo spoedig mogelijk te worden hersteld.
 - b. Gebouwen/installaties en opslagvoorzieningen moeten ten alle tijden goed bereikbaar zijn voor alle voertuigen die in geval van calamiteiten toegang tot de inrichting/installatie moeten hebben.
 - c. Binnen of nabij de installaties mogen geen andere goederen of stoffen worden opgeslagen dan die welke voor het proces nodig zijn of daardoor zijn verkregen, met uitzondering van brandbestrijdingsmiddelen.
 - d. De dieselolietank moet zodanig staan opgesteld of zijn beschermd dat aanrijding niet mogelijk is.
6. Personeel
 - a. De vergunninghoudster is verplicht binnen de inrichting (tijdelijk) werkzame personen te instrueren omtrent de voor hen van toepassing zijnde

voorschriften van deze vergunning en de van toepassing zijnde veiligheidsmaatregelen.

- b. Tijdens het in bedrijf zijn van installaties die in geval van storingen of onregelmatigheden kunnen leiden tot nadelige gevolgen voor het milieu, moet steeds voldoende, kundig personeel aanwezig zijn om in voorkomende gevallen te kunnen ingrijpen.
7. Metingen, keuringen en controles
- In de gevallen waar in deze vergunning is voorgeschreven dat metingen, keuringen en controles aan installaties of installatie-onderdelen moeten worden verricht, moeten de resultaten daarvan worden bewaard in de inrichting tot ten minste het beschikbaar zijn van de resultaten van de eerstvolgende meting, keuring of controle en ter inzage worden gehouden voor de toezichthoudende ambtenaar, tenzij in enig voorschrift anders is bepaald. De resultaten van de metingen, keuringen en controles dienen bovendien worden toegezonden aan het afdelingshoofd.

B. ACCEPTATIE/REGISTRATIE

1. Acceptatie en verwerking van de te accepteren afvalstoffen dient plaats te vinden conform de schriftelijk vastgelegde acceptatie- en verwerkingsprocedure, zoals in bijlage 5, hoofdstuk 1, van de vergunningsaanvraag is weergegeven.
2. De administratie organisatie en interne controle ten behoeve van de acceptatie en verwerking van afvalstoffen dient plaats te vinden conform de schriftelijk vastgelegde procedure, zoals in bijlage 5, hoofdstuk 2, van de vergunningsaanvraag is weergegeven.
3. Monstername- en analyseprocedures ten behoeve van de acceptatie en verwerking van afvalstoffen dienen te voldoen aan randvoorwaarden zoals vastgelegd in paragraaf 1.4 van Bijlage 5 van de vergunningsaanvraag.
4. Acceptatieprocedure
 - a. Vergunninghoudster is verplicht zich ervan te overtuigen (visueel en administratief) dat de aard, samenstelling en eigenschappen van elke in ontvangst te nemen partij afvalstoffen overeenkomen met de gegevens zoals die door de aanbieder zijn verstrekt. De acceptatie dient te geschieden overeenkomstig de door vergunninghoudster in bijlage 5 van de aanvraag opgenomen acceptatieprocedure.
 - b. Acceptatie van afvalstoffen is slechts toegestaan indien de vergunde maximale opslagcapaciteit van de te accepteren afvalstoffen niet wordt overschreden.
 - c. De ter acceptatie aangeboden afvalstoffen dienen binnen de inrichting te worden gewogen. Weging dient te geschieden op een door het IJkwezen geijkte weeginstallatie.
5. Wijzigingen in de procedures als bedoeld in de voorschriften B.1 t/m B.3 dienen op de daartoe juridisch geschikte wijze gelegaliseerd te worden. De wijzigingen dienen het volledige traject te beschrijven van de vooraanmelding door de primaire

ontdoener tot en met het moment dat de aangeboden afvalstoffen in ontvangst zijn genomen. Tevens moet beschreven worden hoe de geaccepteerde afvalstoffen worden opgeslagen en verwerkt. Deze procedures dienen tenminste de navolgende gegevens te bevatten:

- ♦ Een expliciete beschrijving van de afwijkingen ten opzichte van de "Richtlijn basis acceptatie en verwerkingsbeleid", de "Richtlijn opstellen administratie organisatie en interne controle" en "Randvoorwaarden monsternamen- en analyseprocedures zoals opgenomen in bijlage VIII, IX en VI van het eindrapport "De verwerking verantwoord" van de Commissie Hoogland en Inspectieonderzoek (februari 2002);
 - ♦ Per afvalstof moeten de acceptatiegrenswaarden en randvoorwaarden worden gedefinieerd. Daarbij moet onderscheid gemaakt worden in drie risicocategorieën (Hoog, matig, en laag) en moet een relatie worden gelegd met de toe te passen be-/verwerkingstechnieken;
 - ♦ De gegevens van de afvalstof die de primaire ontdoener bij de vooraanmelding tenminste moet leveren;
 - ♦ Een beschrijving van het moment waarop de feitelijke ontvangst (eigendomsoverdracht) plaatsvindt;
 - ♦ Een beschrijving van de afvalstoffen die alleen al op basis van herkomst niet worden geaccepteerd alsmede eventuele verdere beperkingen met betrekking tot het accepteren van afvalstoffen;
 - ♦ Een beschrijving van de aanleveringscondities waarin tenminste de wijze van aanlevering (in bulk of in verpakte vorm), de wijze van verpakking en de minimale en maximale partijgrootte vermeld zijn;
 - ♦ Een beschrijving van de wijze van bepalen of aan de acceptatievoorwaarden wordt voldaan. Tenminste moeten worden beschreven de wijze en frequentie van bemonstering alsmede de wijze van analyseren en de gebruikte analysemethoden;
 - ♦ Een beschrijving per afvalstof van de vaststelling van de opslag- en be-/verwerkingsroute, de meetpunten bij kritische momenten in het be-/verwerkingsproces en de interne en externe vervolgbestemmingen;
 - ♦ Een beschrijving van de administratieve organisatie. Deze beschrijving dient onderscheid te maken tussen de operationele administratie (stoffen en processen) en de financiële administratie, een risicoanalyse en de interne beheersmaatregelen;
 - ♦ Een beschrijving van de wijze waarop de gegevens van de acceptatieprocedure en de financiële registratie worden gekoppeld.
6. In de inrichting mogen uitsluitend de in tabel A van bijlage 3 juncto bijlage 5 van de vergunningsaanvraag - van buiten de inrichting afkomstige- afvalstoffen (m.u.v. natte bermmaaisels) worden opgeslagen en be- of verwerkt.
7. Aanvullende acceptatie-eisen
Tenzij uit de sloopvergunning blijkt dat het om niet-verontreinigd, na selectieve sloop verkregen bouw- en sloopaafval-hout gaat, mag aangeboden bouw- en sloopaafval-hout niet worden geaccepteerd indien dit afkomstig is van verdachte locaties (bijvoorbeeld procesinstallaties of schoorsteenkanalen) of anderszins

zodanig is verontreinigd en dus niet meer voldoet aan de kwalificatie van A-hout, dat bewerking met de hoofdstroom niet milieuhygiënisch verantwoord kan worden.

8. Hergebruik afvalstoffen

Bedrijfsafvalstoffen die binnen de inrichting ontstaan dienen met het oog op hergebruik naar soort gescheiden te worden verzameld, opgeslagen en afgevoerd te worden naar een bedrijf dat deze afvalstoffen kan hergebruiken of nuttig kan toepassen conform de daartoe geldende minimumstandaard in het Landelijk Afvalbeheersplan. Dit geldt in ieder geval voor:

- gevaarlijk afval;
- aangeleverd, uitgesorteerd, verkleind en afgezeefd groenafval dat niet voor thermische verwerking binnen de inrichting in aanmerking komt;
- assen;
- papier en karton;
- glas;
- metalen;
- kantoor- en kantineafval;
- kunststoffen;
- grond;

9. Afvoer van (gevaarlijke) afvalstoffen

De geaccepteerde en tijdens werkzaamheden vrijkomende (gevaarlijke) afvalstoffen dienen met het oog op verwerking naar soort te worden verzameld, opgeslagen en zo vaak als nodig naar een aangewezen vergunninghouder te worden afgevoerd. Gevaarlijke afvalstoffen moeten tenminste 1 maal per jaar uit de inrichting worden afgevoerd.

10. Antimengbepaling afvalstoffen

Partijen (gevaarlijke) afvalstoffen mogen niet worden samengevoegd, tenzij dit expliciet is vergund. Uitsluitend partijen die tot dezelfde afvalcategorie behoren en waarvan de verontreiniging van dezelfde aard (verontreinigingsparameters) en omvang (concentratie afzonderlijke verontreinigingen) is mogen worden samengevoegd.

11. Het is verboden gevaarlijke afvalstoffen als niet-gevaarlijk afval af te geven indien deze gevaarlijke afvalstoffen zijn vermengd met andere afvalstoffen en/of grondstoffen met het kennelijke effect dat de concentratiegrenzen zodanig zijn gewijzigd dat de stof niet langer wordt aangemerkt als gevaarlijke afvalstof. Het is uitsluitend toegestaan deze stoffen als gevaarlijke afvalstof te verwijderen.

12. Registratie en rapportage

- a. Vergunninghouder is verplicht een overzichtelijke registratie bij te houden van:
 - de geaccepteerde partijen afvalstoffen (datum, soort afvalstof, hoeveelheid, ontdoener en transporteur);
 - de aangevoerde maar geweigerde partijen afvalstoffen (datum, soort afvalstof en reden van weigering);
 - de afgevoerde partijen afvalstoffen (datum, soort afvalstof, hoeveelheid, afleveradres en transporteur);

- de hoeveelheid afvalstoffen die in elke be-/verwerkings- of verwijderingsinstallatie is verwerkt, indien relevant uitgesplitst naar de mogelijke kwaliteiten van de te be-/verwerken of te vernietigen afvalstoffen;
 - de hoeveelheid en aard van de geproduceerde reststromen alsmede de wijze waarop deze zijn verwijderd en/of aan wie wordt afgegeven.
- b. Vergunninghouder dient de registratie gedurende tenminste 3 jaar te bewaren.
- c. Per kalenderjaar dient vergunninghouder binnen 3 maanden na afsluiting van het kalenderjaar aan het afdelingshoofd de getotaliseerde gegevens als bedoeld onder a te rapporteren. Daarbij moeten de gegevens getotaliseerd worden per be-/verwerking of verwijderingsinstallatie. In deze rapportage dient verder een vergelijking te worden opgenomen van de op grond van lid a geregistreerde gegevens en de in het voorgaande jaar geregistreerde gegevens.

13. Probleemafvalstoffen

- a. Afvalstoffen die niet op het terrein van de inrichting mogen worden gebracht en die onverhoopt op het terrein van de inrichting of tussen het afval worden aangetroffen, dienen tijdelijk te kunnen worden opgeslagen op een zodanige wijze dat zij zich niet kunnen verspreiden, of in de bodem kunnen geraken. Deze afvalstoffen dienen naar be- of verwerkingsinrichtingen met vergunning te worden afgevoerd.
- b. Indien het (afval)stoffen betreft die ingevolge de Eural als gevaarlijke afvalstoffen moeten worden aangemerkt, dient de tijdelijke opslag plaats te vinden in een vloeistofdichte opslagvoorziening. Deze voorziening mag niet toegankelijk zijn voor onbevoegden en moet, behalve tijdens het inbrengen of uitnemen van afvalstoffen, zijn afgesloten.

C. OPSLAGFACILITEITEN

1. Producten die ongewenste reacties met elkaar kunnen aangaan, moeten al dan niet verpakt zodanig gescheiden worden opgeslagen dat deze reacties niet kunnen plaatsvinden.
2. Op in gebruik genomen opslagvoorzieningen (silo's, tanks, vaten e.d.) moet duidelijk d.m.v. een productnaam met hoofdbestanddelen of codering, en gevaarcodering volgens het "Besluit verpakking en aanduiding milieugevaarlijke stoffen en preparaten" (Stb. 1987, 516, zoals gewijzigd bij besluit van 6 april 1994, Stb. 1994, 287) zijn aangegeven welke producten zij bevatten.
3. Opslag van grond-, bouw- en afvalstoffen in bulk
 - a. De opslag van integraal gemengd groenafval, de niet-houtachtige fractie uit groenafval, grond van onbekende samenstelling en grond die boven de samenstellingseisen van categorie 1 van het Bouwstoffenbesluit is verontreinigd, moet plaatsvinden op een vloeistofdichte vloer/verharding of in vloeistofdichte containers.
 - b. De opslag van het diverse houtafval, grond, zeefresidu, ferro/nonferro-metalen, houtchips en groenafval als los gestort materiaal dient te geschieden

- conform kolom 1 en 2 van tabel 6-a, pagina 19 van bijlage 17 (brandveiligheidsrapportage) van de vergunningsaanvraag.
- c. Indien geen keerwanden aanwezig zijn dient de afstand van de opslag tot de erfafscheiding ten minste 1 meter te bedragen.
4. Laden en lossen van K1-, K2- en K3-producten en brandbare vloeistoffen met een vlampunt boven de 100 °C
 - a. De laad- en losplaats moet zijn voorzien van een vloeistofdichte verharding die zich vanaf het laad- en lospunt uitstrekt over een afstand van ten minste de lengte van de laad/losslang plus 1 m, met een minimum van 5 m.
 - b. De vloeistofdichte verharding moet afwateren naar de bedrijfsriolering die voorzien moet zijn een slibvangput en een olie-afscheider.
 - c. Het afleveren van vloeistof is slechts toegestaan indien de transportmiddelen en afleverinstallaties geschikt zijn voor het te verladen product.
 - d. Alvorens de afleverslang wordt aangesloten dient het voertuig zodanig te zijn vastgezet dat weggrijden tijdens het afleveren niet mogelijk is.
 - e. Het laden en lossen van K1- en K2-producten en producten waarbij elektrostatische oplading mogelijk is, is slechts toegestaan indien aan het reservoir van het voertuig een aarding is aangebracht.
 - f. Tijdens het laden en lossen dienen de hiermee belaste personen er toezicht op te houden dat correct wordt afgeleverd, geen lekkages bij afsluiters optreden en alle deksels, afsluiters e.d. in de juiste positie staan.
 - g. Onmiddellijk na het beëindigen van het laden/lossen en nadat de losslang is afgekoppeld, moet de los/vulopening met een goed sluitende dop of afsluiter worden afgesloten.
 5. Opslag van zoutzuur, natronloog, afgewerkte olie, smeerolie, hydrauliekolie K3-producten, vloeibare afvalstoffen in vaatwerk
 - a. Voornoemde stoffen moeten worden opgeslagen in vloeistofdicht, doelmatig en goed gesloten vaatwerk. Het vaatwerk moet bestand zijn tegen de erin opgeslagen vloeistoffen.
 - b. Het vaatwerk moet zijn opgeslagen in of boven een vloeistofdichte opvangbak met tenminste een inhoud van het grootste vat, vermeerderd met 10 % van de gezamenlijke inhoud van de overige vaten.
 - c. Indien de opslag buiten plaatsvindt dient deze tegen inregenen zijn beschermd.
 6. Opslag van dieselolie in een nieuwe bovengrondse tank (maximaal 5.000 liter) met afleverinstallatie.
 De opslaginstallatie (tank, leidingen en appendages), afleverinstallatie, alsmede het afleveren moet voldoen aan de navolgende paragrafen/voorschriften van de richtlijn CPR 9-6, uitgave 1999 (tweede druk):
 - paragrafen 4.1, 4.2, 4.3 en 4.4;
 - paragraaf 4.5, met uitzondering van de voorschriften 4.5.9 tot en met 4.5.12;
 - paragraaf 4.6;
 7. Opslag van chemicaliën (ureumoplossing, zoutzuur en natronloog) in een bovengrondse tank.

- a. Een opslaginstallatie, tank, leidingen en appendages moeten blijvend vloeistofdicht zijn en zodanig zijn geconstrueerd en worden onderhouden dat het optimaal veilig functioneren van alle onderdelen gewaarborgd is. Ze moeten bestand zijn tegen de druk en temperatuur welke hierin optreden en het medium waarvoor ze bestemd zijn.
 - b. Een tank moet zijn geplaatst in een lekbak of op een vloeistofdichte vloer met opstaande randen. De opstaande randen moeten samen met de vloer een vloeistofdichte bak vormen. Deze opvangbak moet voldoende sterk zijn om weerstand te kunnen bieden aan de als gevolg van een lekkage optredende vloeistofdruk. De inhoud van de vloeistofdichte opvangbak moet tenminste gelijk zijn aan de inhoud van de tank. De opvangbak moet bestand zijn tegen het in de tank opgeslagen medium.
 - c. Een tank moet zijn voorzien van een vulleiding en een ontluchtingsleiding. Het vulpunt moet zijn voorzien van een duidelijk opschrift van het in de tank op te slaan medium.
 - d. Een tank moet zijn voorzien van een overvulbeveiliging en een niveaumeetinstallatie. De tank mag slechts voor 95% worden gevuld. Het vullen van een tank moet zonder lekken en morsen geschieden
 - e. Het vulpunt, alsmede een eventuele (doseer)pomp moet zijn geplaatst in of boven een vloeistofdichte opvangbak met een inhoud van ten minste 300 liter. De opvangbak moet bestand zijn tegen het in de tank opgeslagen medium.
 - f. Indien de tank is voorzien van een aansluiting onder het hoogste vloeistofniveau moet zo dicht mogelijk bij de tank een afsluiter zijn geplaatst
 - g. Een tank dient ten minste binnen 5 jaar na datum van ingebruikname of laatste herbeoordeling door of namens het KIWA op vloeistofdichtheid en deugdelijkheid te worden onderzocht.
8. Opslag van gevaarlijke (afval)stoffen (KCA/KGA, ureumpoeder en gevaarlijke (vloeï)stoffen in vaatwerk, zoals in C.5 bedoeld) in een gedeelte van een gebouw
- a. Gevaarlijke (afval)stoffen moeten zijn opgeslagen in een speciaal daartoe ingericht(e) gedeelte(n) van het gebouw. Het/de gedeelte(n) in het gebouw moet(en) voldoen aan de navolgende paragrafen/voorschriften van de richtlijn CPR 15-1, uitgave 1994 (tweede druk):
 - paragraaf 6.1, 6.4, 6.5;
 - paragraaf 6.6 voorschrift 6.6.1;
 - paragraaf 6.7, 6.8;
 - paragraaf 9.1, 9.2, 9.3;
 - paragraaf 11.1 voorschrift 11.1.1;
 - paragraaf 11.3.
 - b. In ieder gedeelte van het gebouw, zoals in sub a wordt bedoeld, mag ten hoogste 2.000 kilogram of liter gevaarlijke (afval)stoffen zijn opgeslagen.
9. Buiten gebruik stellen van een bovengrondse tank
 Bij het buiten gebruik stellen van een tank moet de tank worden geledigd, worden schoongemaakt en afgevoerd door een tanksaneerder die door KIWA is gecertificeerd overeenkomstig BRL-K 905/01 (of BRL-K 902 voor een dieselolietank) en BRL-K 904.

10. Opslag en gebruik van gasflessen (acetyleen, zuurstof en argon)
 - a. In de inrichting mogen uitsluitend gasflessen aanwezig zijn die zijn goedgekeurd door het Stoomwezen B.V. of een ten minste gelijkwaardige instelling, dan wel door een dergelijke instelling erkende deskundige. Deze goedkeuring blijkt uit de op de gasfles ingeponste datum.
 - b. Gasflessen moeten zodanig zijn opgesteld dat zij niet gemakkelijk kunnen omvallen, steeds gemakkelijk bereikbaar zijn en niet in de onmiddellijke nabijheid van brandgevaarlijke stoffen staan.
 - c. Nabij de opslagplaats voor gasflessen moet duidelijk zichtbaar en ten alle tijden bereikbaar een draagbaar poederblustoestel aanwezig zijn met een inhoud van ten minste 6 kg.
 - d. De gasflessenopslag dient zodanig overkapt te zijn dat de gasflessen beschermd zijn tegen zonnestraling.

D. BODEM EN GRONDWATER

1. Bodemverontreiniging
 Het is in de inrichting, met uitzondering van het gestelde in voorschrift J.3 a, verboden om voor de bodem en het grondwater schadelijke stoffen in of op de bodem te brengen.
 Voor de bodem en het grondwater schadelijke stoffen moeten zodanig worden bewaard en worden gebezigd dat geen verontreiniging van de bodem en grondwater kan optreden.
2. Onder aftap- en bemonsteringspunten dienen lekbakken of andere voorzieningen aanwezig te zijn, zodanig dat gelekte of gemorste vloeistoffen worden opgevangen en bodemverontreiniging wordt voorkomen. De opgevangen vloeistoffen moeten op een milieuhygiënisch verantwoorde wijze worden afgevoerd.
3. Bodemnulonderzoek
 - a. Binnen 4 maanden na het van kracht worden van deze vergunning dient een bodemonderzoek waarin de bestaande bodemkwaliteit - op die plaatsen van de inrichting waar potentieel bodembedreigende handelingen zullen plaatsvinden - is vastgelegd (nulsituatie), te zijn uitgevoerd. Dit onderzoek richt zich op de stoffen die door de activiteiten ter plaatse een bedreiging voor de bodemkwaliteit vormen.
 - b. Voor de onderzoeksstrategie moet gebruik worden gemaakt van:
 - de methodiek zoals omschreven in de publicatie "Bodemonderzoek Milieuvergunning en BSB met protocol voor gecombineerd bodemonderzoek"; of:
 - de Nederlandse voornorm NEN 5740 " Bodem, Onderzoeksstrategie bij verkennend onderzoek".
 - c. Het bodemnulonderzoek dient binnen 6 maanden na het van kracht worden van de vergunning ter goedkeuring aan het afdelingshoofd te worden overgelegd. Ter zake van de uitvoering van het bodemonderzoek kunnen - binnen 3 maanden nadat voornoemde rapportage is overgelegd - nadere eisen worden gesteld door het afdelingshoofd, inhoudende dat meerdere monsternemingen of analyses moeten worden verricht.

4. Indien op enig moment na uitvoering van voornoemd bodemonderzoek de verontreinigingssituatie van de bodem wordt gewijzigd - door bijv. sanerende maatregelen - dienen deze wijzigingen middels een evaluatierapport aan het afdelingshoofd te worden overgelegd.
5. Bedrijfsbeëindiging
 - a. Binnen 4 maanden na het beëindigen van de activiteiten of een gedeelte van de activiteiten dient een bodemonderzoek, waarin de bodemkwaliteit - op die plaatsen van de inrichting waar bodembedreigende handelingen hebben plaatsgevonden - is vastgelegd, te zijn uitgevoerd. Dit onderzoek richt zich op de stoffen die door de werkzaamheden ter plaatse een bedreiging voor de bodemkwaliteit hebben gevormd.
 - b. Voor de onderzoeksstrategie moet gebruik worden gemaakt van:
 - de methodiek zoals omschreven in de publicatie "Bodemonderzoek Milieuvergunning en BSB met protocol voor gecombineerd bodemonderzoek"; of:
 - de Nederlandse voornorm NEN 5740 " Bodem, Onderzoeksstrategie bij verkennend onderzoek".
 - c. De resultaten van het bodemonderzoek dienen binnen 3 maanden na uitvoering van het onderzoek ter goedkeuring aan het afdelingshoofd te worden overgelegd. Ter zake van de uitvoering van het bodemonderzoek kunnen - binnen 3 maanden nadat voornoemde rapportage is overgelegd - nadere eisen worden gesteld door het afdelingshoofd, inhoudende dat meerdere monsternemingen of analyses moeten worden verricht, indien dit op grond van de overgelegde hypothese(n) en onderzoeksstrategie noodzakelijk blijkt.
6. Saneringsvoorschrift

Bij geconstateerde verontreiniging van de bodem boven de nulsituatie dient de vergunninghoudster deze toename van de verontreiniging van de bodem - voor zover deze is ontstaan ten gevolge van het inwerking zijn van de inrichting - in overleg met het afdelingshoofd te verwijderen of te behandelen.
7. Vloeistofdichte vloeren/verhardingen
 - a. De vloeren/verhardingen van de tankplaats, opslagplaats chemicaliën gemengd, verkleind en gezeefd groenafval, opslag Kca/Kga afval, alsmede de opslag van grond met onbekende samenstelling en grond die verontreinigd is boven de samenstellingseisen van categorie 1 van het Bouwstoffenbesluit moeten vloeistofdicht zijn uitgevoerd.
 - b. Voor de onder a genoemde vloeistofdichte vloeren/verhardingen gelden de navolgende voorwaarden:
 - De vloer/verharding moet voldoende sterkte bezitten voor de activiteiten die in de inrichting worden uitgevoerd.
 - De vloer/verharding moet bestand zijn tegen de stoffen waarmee ze in aanraking kan komen; de eventueel aanwezige coating mag geen gebreken vertonen waardoor de vloeistofdichtheid wordt aangetast.

- De vloer/verharding moet zodanig zijn aangebracht dat scheuren in de vloer/verharding worden voorkomen.
 - De vloer/verharding moet aan alle zijden zodanig zijn begrensd of op afschot zijn gelegd, dat geen vloeistof buiten de vloer/verharding kan treden. De op de vloer/verharding opgevangen vloeistof moet naar een bedrijfsriolering worden afgevoerd.
 - Eventuele dilatatievoegen moeten vloeistofdicht zijn afgewerkt met daartoe geschikt voegvullingsmateriaal.
Doorvoeringen van kabels en leidingen moeten vloeistofdicht zijn afgewerkt.
- c. Een vloer/verharding moet binnen een termijn van 6 maanden na de datum van het gereed worden van de aanleg van de verhardingen door een deskundige overeenkomstig paragraaf 4.5.1 van de CUR/PBV-Aanbeveling 44 derde herziene uitgave (Beoordeling vloeistofdichte voorzieningen) worden beoordeeld op vloeistofdichtheid. De deskundige die de beoordeling heeft uitgevoerd dient tevens een herkeuringstermijn vast te stellen. De vergunninghoudster is verplicht de herkeuring binnen de door de deskundige vastgestelde termijn uit te voeren.
 - d. De vergunninghoudster moet jaarlijks een bedrijfsinterne controle uitvoeren overeenkomstig paragraaf 4.5.2 van de CUR/PBV-Aanbeveling 44 derde herziene uitgave (Beoordeling vloeistofdichte voorzieningen) op de vloeistofdichtheid van de vloer/verharding.
 - e. Het controlerapport, van de onder d bedoelde bedrijfsinterne controle, dient jaarlijks aan het afdelingshoofd toegezonden te worden.
8. Transformator
Een oliegevulde transformator moet zijn opgesteld boven een vloeistofdichte bak, die de gehele inhoud van de transformator moet kunnen bevatten of moet op een andere even doeltreffende wijze zijn voorkomen dat bij lekkage van olie uit de transformator bodemverontreiniging kan worden veroorzaakt.
 9. Bedrijfsriolering
De bedrijfsriolering, het leidingstelsels voor het transport van afvalwater, proceswater, percolatiewater en verontreinigd hemelwater en de in het stelsel opgenomen voorzieningen, waaronder de septictank en het waterbufferbassin moeten vloeistofdicht zijn uitgevoerd en moeten bestand zijn tegen de invloed van het te transporteren afvalwater.
 10. Nieuw aan te leggen bedrijfsriolering
 - a. Elk nieuw aan te leggen stelsel voor het transport van afvalwater, proceswater, percolatiewater en hemelwater dient voor het in gebruik nemen te worden afgeperst conform het gestelde in de Standaard RAW-bepalingen.
 - b. Indien bij afpersen blijkt, dat het betreffende stelsel niet voldoet aan het gestelde in de Standaard RAW-bepalingen, dan mag dit niet in gebruik worden genomen.
 - c. Vergunninghoudster dient een verslag te maken van het afpersen van de leidingstelsels; dit verslag dient binnen één maand na de datum van het afpersen aan het afdelingshoofd te worden overgelegd.

11. Controle bedrijfsriolering

- a. De bedrijfsriolering dient ten minste binnen 6 jaar na datum van ingebruikname of laatste controle te worden gecontroleerd op de technische toestand en de vloeistofdichtheid. De controle dient plaats te vinden overeenkomstig NPR 3398. De beschrijving van de toestandgegevens dient plaats te vinden overeenkomstig NEN 3399.
- b. Van de controle dient een rapport te worden gemaakt, waarin ten minste de volgende gegevens zijn opgenomen:
 - de datum en de plaats van inspectie;
 - de wijze van uitvoering;
 - profielafmetingen van de buis, buislengte en buismateriaal;
 - afmetingen, opbouw en materiaal van de put(ten);
 - gebreken aan het riool en vervuiling van het riool;
 - een eenduidige plaatsaanduiding van de rapportagegegevens.
- c. Het controlerapport dient binnen 2 maanden na de controle aan het afdelingshoofd te worden overgelegd. Indien uit de controle blijkt dat de bedrijfsriolering niet vloeistofdicht is dient binnen 3 maanden na de controle ter goedkeuring aan het afdelingshoofd een herstelprogramma te worden overgelegd.

12. Septic-/Buffertank

- a. De septic-/buffertank dient te worden aangelegd en gedimensioneerd overeenkomstig de Regeling Wvo septic tank van het Lozingsbesluit Wvo huishoudelijk afvalwater (27 januari 1997/HW/RH 97/1665; Stcr. 1997, nr.21).
- b. De septic-/buffertank wordt zo dikwijls, doch minimaal één maal per jaar, door een daartoe deskundige persoon/bedrijf geledigd als voor een goede werking daarvan noodzakelijk is.
- c. Het is verboden de bij het ledigen van de septic-/buffertank vrijkomende stoffen te lozen.

13. De gezamenlijke buffercapaciteit van de zandvangsers, de opvangbassins en het rioleringsstelsel moet zodanig zijn ontworpen, uitgevoerd en worden onderhouden dat de bergingscapaciteit voor het van het terrein afstromende afvalwater blijft gewaarborgd.

E. LUCHT

1. Alle apparatuur en voorzieningen ter voorkoming van ongewenste gas-, damp- of stofuitwerp moet steeds afdoende functioneren.
2. In de inrichting moeten een goed functionerende windsnelheidsmeter en een windrichtingswijzer op daartoe geschikte plaatsen in de buitenlucht zijn opgesteld, zodat o.a. te allen tijde aan voorschrift E.4.f voldaan kan worden.
3. Indien zich een lekkage van giftige, brandbare en/of stankverwekkende stoffen voordoet, moet de ontstane vloeistofplas onmiddellijk met een daarvoor geschikt

middel worden afgedekt om verdamping zoveel mogelijk te voorkomen of te beperken danwel dient op gelijkwaardige wijze verdamping te worden voorkomen/beperkt. Het afdekmiddel moet steeds voor onmiddellijk gebruik beschikbaar zijn en in voldoende mate op het terrein van de inrichting aanwezig zijn.

4. Maatregelen ter voorkoming van stofhinder ten gevolge van op- en overslag van stuifgevoelige goederen (vlieg- en ovenassen, fijn zand, en fijn/verkleind groenafval en hout)
 - a. Wanneer door meteorologische omstandigheden stofverspreiding kan ontstaan of ontstaat van opgeslagen stuifgevoelige goederen dient deze door besproeiing en/of afdekking of anderszins voorkomen of opgeheven te worden.
 - b. Indien sproeien met water wegens de weersomstandigheden (bijv. vorst) of andere maatregelen niet mogelijk zijn, mogen handelingen (waaronder overslag in de open lucht van stuifgevoelige stoffen) die stofvorming kunnen veroorzaken niet worden uitgevoerd.
 - c. De keerwanden dienen minimaal 2,5 meter hoog te zijn (gerekend vanaf het maaiveld).
 - d. Het laden en/of lossen door middel van grippers in stortvakken en/of vulbunkers is uitsluitend toegestaan indien de storthoogte, gemeten aan de onderzijde van de gripper tot aan het reeds gestorte materiaal c.q. de bodem niet meer bedraagt dan 1 m.
 - e. Het laden en lossen en het transport binnen de inrichting van stuifgevoelige goederen moet zodanig geschieden dat geen hinderlijke stofverspreiding buiten de inrichting kan optreden.
 - f. Het lossen en verplaatsen van verwaaibaar fijnkorrelig materiaal is niet toegestaan bij een windsnelheid welke hoger is dan vermeld in onderstaande tabel:

–	Klasse *	Windsnelheid in m/sec.
–	S1	8
–	S2	8
–	S3	14
–	S4	20
–	S5	20

* Klasse-indeling stuifgevoelige stoffen overeenkomstig bijlage 4.6 van de Nederlandse emissie Richtlijn (NeR).

- g. Indien de inrichting niet in bedrijf is moeten voorzieningen zijn getroffen om verspreiding van zand, stof of ander fijnkorrelig materiaal buiten de inrichting te voorkomen.
5. Bij het verlaten van de inrichting moeten voertuigen zodanig schoon en/of afgedekt zijn dat geen vervuiling van de transportweg en omgeving kan plaatsvinden.
6. De kwaliteit van het ingenomen groenafval moet worden gecontroleerd. Er mag géén materiaal in staat van ontbinding worden ingenomen. Het aangeleverde groenafval moet aantoonbaar binnen maximaal 72 uur na binnenkomst in de inrichting afgevoerd worden naar een vergunninghouder welke de afvalstoffen

conform de minimumstandaard van sectorplan 9 van het LAP be-/verwerkt. Structuurmateriaal als stammen, takken en stobben zijn hiervan uitgezonderd.

7. Onderzoeksverplichting geur.

- a. Indien wijzigingen van de werkzaamheden of de aard dan wel de samenstelling van de te verwerken afvalstoffen/grondstoffen daartoe aanleiding geven wordt op aanwijzing van het afdelingshoofd een onderzoeksverplichting voor geur opgelegd.
- b. Indien - op basis van een aantal gevalideerde geurhinderklachten - de in het provinciaal geurhinderbeleid gedefinieerde indicatieve geurhinderdrempelwaarde wordt overschreden, dient vergunninghoudster een geuronderzoek uit te voeren.
- c. Binnen 1 maand nadat een onderzoeksverplichting door het afdelingshoofd is opgelegd, dient vergunninghoudster een hiertoe strekkend onderzoeksvoorstel ter goedkeuring aan het afdelingshoofd voor te leggen. In dit voorstel dient tevens te worden aangegeven binnen welke termijn het onderzoek zal plaatsvinden en een rapportage van de onderzoeksresultaten aan het bevoegd gezag wordt overlegd. Dit onderzoek dient zich te richten op:
 - ◆ De gebruikte onderzoeksmethode;
 - ◆ Het vaststellen van de geuremissie (bronsterkte) van de inrichting en haar onderscheidenlijke geurrelevante onderdelen;
 - ◆ Het vaststellen van de geurimmissieconcentratie rond de inrichting tijdens representatieve bedrijfsvoering. De verspreiding van de geur dient te worden berekend met behulp van het Nieuw Nationaal Model;
 - ◆ Bepalen relatie hinder en geurconcentratie;
 - ◆ Toetsing aan die waarde (in ge/m^3) welke de hedonische waarde van -1 vertegenwoordigt;
 - ◆ Uitwerken en rapporteren van de mogelijke maatregelen (incl. kosten), welke kunnen worden getroffen om te komen tot een vermindering van de geurhinder, dan wel een verdergaande reductie van de geuremissie.
- d. Op basis van het onderzoeksrapport kan het bevoegd gezag nadere voorschriften opleggen.

8. Emissienormering Houtverbrandingsinstallatie

De emissienorm van de uitgeworpen stoffen/gassen/dampen via het emissiepunt van de Houtverbrandingsinstallatie mag de in de onderstaande tabel aangegeven emissiewaarden niet overschrijden.

Stof/gas	Maximale concentratie in mg/m^3_0	Maximale Vracht in Kg/h
NO_x , uitgedrukt als NO_2	400	4,35
CO	250	2,7
C_xH_y , uitgedrukt als CH_4	50	0,55
Stof	25	0,27

Concentratie als halfuurwaarde en betrokken op:

- droog afgas onder standaardcondities (101,3 kPa en 273 °K);
- afgas met een volumegehalte aan zuurstof van 11%.

9. Emissienormering Gasmotor

De NO_x-emissie van de gasmotor mag maximaal 140 gram/GJ, vermenigvuldigd met ééndertigste van het motorrendement bedragen. Het motorrendement is daarbij gedefinieerd als het procentuele aandeel van de warmte-inhoud van de toegevoegde brandstoffen, dat bij de hoogste belasting waarbij de zuigermotor continue kan worden bedreven, bij ISO-luchtcondities in arbeid wordt omgezet.

10. Fakkelinstallatie

- a. Het fakkelsysteem moet zodanig zijn ontworpen en onderhouden dat de naar de fakkel gevoerde afgassen zo volledig mogelijk worden verbrand;
- b. In het fakkelsysteem moet een beveiliging zijn aangebracht die voorkomt dat vlamterugslag in het leidingsysteem kan optreden. Onder alle omstandigheden dient een vrije doorstroming van de fakkelgassen te worden gewaarborgd;
- c. De hoeveelheid zwakgas dat in het fakkelsysteem wordt verbrand alsmede de tijdsduur moet worden geregistreerd;
- d. De fakkel dient optimaal doch in ieder geval zodanig te zijn ontworpen en afgeregeld dat de vlamtemperatuur tenminste 900 graden Celsius bedraagt en de verblijftijd van de afgassen in de vlam tenminste 0,3 seconden bedraagt.

11. Emissie meet- en beheersprogramma

Binnen een termijn van 3 maanden na de ingebruikname van de verbrandings- en vergassingsinstallatie(s) dient in overleg met en ter goedkeuring aan het afdelingshoofd een "Emissie meet- en beheersprogramma" te worden overgelegd. Het "Emissie meet- en beheers-programma" dient ten minste te bevatten:

- aantal en de situering van de meetpunten;
- de meetfrequentie;
- een beschrijving van monsternamen- en meetmethode;
- de verwerking van de meetgegevens en/of een nadere omschrijving van de gebruikte rekenmethoden;
- een opgave van het aantal emissie-uren en de productiecapaciteit.

12. Emissiemetingen

Overeenkomstig het gestelde in het goedgekeurde "Emissie meet- en beheersprogramma" als bedoeld in voorschrift 11. moeten emissiemetingen worden uitgevoerd. Jaarlijks dient binnen drie maanden na afloop van het voorgaande kalenderjaar een rapportage over de emissies, gebaseerd op metingen dan wel berekeningen, aan het afdelingshoofd te worden overgelegd. Alle meetgegevens moeten worden geregistreerd en gedurende minimaal 5 jaar worden bewaard en moeten voor de bevoegde ambtenaren ter inzage liggen.

13. Emissiemetingen door bevoegd gezag

Indien het bevoegd gezag controlemetingen t.a.v. emissies wenst uit te voeren moet in overleg met en op aanwijzing van het afdelingshoofd maatregelen worden getroffen met betrekking tot:

- de constructie van de afvoerkanalen;
- de plaats en de bereikbaarheid van de meetpunten;
- de uitvoering van de aansluitvoorzieningen;
- datgene wat voor de uitvoering van een meting is vereist.

F. GELUID [EN TRILLINGEN]

1. Langtijdgemiddelde beoordelingsniveau $L_{Ar,LT}$

Het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau $L_{Ar,LT}$ veroorzaakt door de inrichting, mag ter plaatse van de immissiepunten - zoals aangegeven in figuur 4b van het bij de aanvraag gevoegde akoestisch rapport (2001.2406-3 d.d. 31 januari 2003 van Cauberg-Huygen) en Bijlage I - niet meer bedragen dan in navolgende tabel is aangegeven:

Het langtijdgemiddeld beoordelingsniveau $L_{Ar,LT}$ [dB(A)]

Immissie- punt	Dagperiode			Avondperiode			Nachtperiode		
	(7:00 – 19:00 uur)			(19:00 – 23:00 uur)			(23:00 – 7:00 uur)		
	$L_{Ar,LT}$	H	Gevel- reflectie	$L_{Ar,LT}$	H	gevel- reflectie	$L_{Ar,LT}$	H	gevel- reflectie
15	67	5,0 m	n.v.t.	48	5,0 m	n.v.t.	48	5,0 m	n.v.t.
16	64	5,0 m	n.v.t.	49	5,0 m	n.v.t.	49	5,0 m	n.v.t.

2. Het maximale A-gewogen geluidniveau L_{Amax}

Het maximale A-gewogen geluidniveau L_{Amax} veroorzaakt door de inrichting, mag ter plaatse van de immissiepunten - zoals aangegeven in figuur 4b van het bij de aanvraag gevoegde akoestisch rapport (2001.2406-3 d.d. 31 januari 2003 van Cauberg-Huygen) en Bijlage I - niet meer bedragen dan in navolgende tabel is aangegeven:

Het maximale A-gewogen geluidniveau L_{Amax} [dB(A)]

Immissie- punt	Dagperiode			Avondperiode			Nachtperiode		
	(7:00 – 19:00 uur)			(19:00 – 23:00 uur)			(23:00 – 7:00 uur)		
	L_{Amax}	H	Gevel- reflectie	L_{Amax}	H	gevel- reflectie	L_{Amax}	H	gevel- reflectie
15	73	5,0 m	n.v.t.	58	5,0 m	n.v.t.	58	5,0 m	n.v.t.
16	70	5,0 m	n.v.t.	59	5,0 m	n.v.t.	59	5,0 m	n.v.t.

3. Tonaal en impuls geluid

Het van de inrichting afkomstige geluid mag, beoordeeld ter plaatse van de gevel van enige niet tot de inrichting behorende woningen, geen tonaal of impulsachtig karakter hebben.

4. Berekenings- en beoordelingsmethode

Geluidmetingen en/of -berekeningen alsmede de beoordeling van de resultaten moeten geschieden overeenkomstig de "Handleiding meten en rekenen industrielawaai" uitgave 1999 van VROM.

G. EXTERNE VEILIGHEID

1. Gas-gestookte installatie
 - a. Een gas-gestookte installatie en bijbehorende appendages moeten voldoen aan de NEN 1078 en/of de NEN 2078.
 - b. Een gas-gestookte installatie met een nominale belasting van meer dan 130 kW op bovenwaarde moet voor ingebruikneming en vervolgens telkens na 2 jaar door een SCIOS-gecertificeerde instantie op goed en veilig functioneren worden gecontroleerd, alsmede jaarlijks door een een SCIOS-gecertificeerde instantie worden onderhouden.
2. Elektrische installaties moeten voldoen aan NEN 1010.
3. Blusmiddelen en brandbestrijding
 - a. Het bedrijfsterrein moet zodanig zijn ingericht en de toegankelijkheid moet zodanig worden bewaakt, dat de bestrijding van brand onder alle omstandigheden mogelijk is.
 - b. Er moet zijn voorzien in maatregelen en middelen voor brandpreventie (inclusief bereikbaarheid objecten) en adequate brandbestrijdingsapparatuur overeenkomstig het door het Brandweerbureau Westelijke Mijnstreek goedgekeurde brandveiligheidsrapport. Wijzigingen in de maatregelen en middelen die toegepast worden, de capaciteit, de opstelplaatsen en de hoeveelheden moeten in overleg met en onder goedkeuring van het Brandweerbureau Westelijke Mijnstreek zijn vastgesteld.
 - c. Elk blusmiddel moet duidelijk zichtbaar, steeds onbelemmerd bereikbaar en tot onmiddellijk gebruik gereed en beschikbaar zijn.
 - d. Elk blusmiddel moet tenminste één keer per jaar door een terzake kundige op zijn goede werking worden gecontroleerd. De datum en het resultaat van de laatst uitgevoerde controle moeten op het blusmiddel zijn aangegeven.
4. Beveiliging tegen blikseminslag

Gebouwen en procesinstallaties met ontploffings- en brandgevaar moeten tegen blikseminslag zijn beveiligd met een afleiderinstallatie overeenkomstig de norm NEN 1014. De aarding moet regelmatig, overeenkomstig de termijnen gesteld in de NEN 1014, door een deskundige (instantie) op deugdelijkheid worden geïnspecteerd.
5. Statische elektriciteit

Procesinstallaties moeten, als dit op grond van het Arbo-informatieblad AI-25 "Preventie van zware ongevallen door gevaarlijke stoffen" noodzakelijk wordt geacht, tegen elektrostatische oplading zijn beschermd. De aangebrachte voorzieningen dienen jaarlijks door een erkende instantie te worden gecontroleerd.

6. Transformator(ruimte)
 - a. De transformator(en) moet(en) deugdelijk zijn beveiligd tegen oververhitting, brand, explosie en overbelasting.
 - b. De constructie en deuren van de transformatorruimte moet een brandwerendheid hebben van ten minste 30 minuten, bepaald overeenkomstig NEN 6069.
 - c. De transformatorruimte moet door middel van een doelmatige ventilatiesysteem op de buitenlucht zijn geventileerd. De ventilatieopeningen van het ventilatiesysteem mogen niet zijn afgesloten.
 - d. De transformator(en) moeten voldoen aan de volgende normen: algemeen - NEN 2761, temperatuur - NEN 2762, isolatieniveau en diëlektrische proeven - NEN 2763, aftakken en schakelingen - NEN 2764 en kortsluitsterkte - NEN 2765.
7. Stagnatie elektriciteitsvoorziening
 - a. Indien zich ten gevolge van een stagnatie in de elektriciteitsvoorziening een kritieke situatie zou kunnen voordoen, moeten bij het optreden van een dergelijke stagnatie onmiddellijk en bij voorkeur automatisch, doeltreffende noodvoorzieningen in werking treden om deze kritieke situatie op te heffen.
 - b. De onder a vermelde noodvoorziening moet minimaal inhouden het op een veilige wijze stoppen van de diverse processen met alle daaruit voortvloeiende werkzaamheden en alle activiteiten welke nodig zijn voor de bestrijding van en de hulpverlening bij calamiteiten of bijzondere omstandigheden.
 - c. Noodstroomvoorzieningen moeten ten minste éénmaal per maand op de juiste werking worden gecontroleerd en mogen slechts als zodanig worden gebruikt. De bevindingen van de controles moeten zijn vastgelegd in een logboek. Dit logboek moet minimaal 3 jaar in de inrichting worden bewaard en aan een daartoe bevoegde ambtenaar kunnen worden getoond.

H. Energie

1. Bedrijfsenergieplan
 Binnen één jaar na het onder representatieve omstandigheden in werking zijn van de inrichting, de inregelperiode daarbij dus niet meegerekend, dient vergunninghoudster aan het afdelingshoofd ter goedkeuring een bedrijfsenergieplan te overleggen. Het plan moet een overzicht bevatten van de energiebesparings-analyses die zeker zullen/kunnen worden uitgevoerd alsmede de daarmee gepaard gaande maatregelen en verbetering van de energie-efficiency. In het plan dienen alle maatregelen met een terugverdientijd tot en met vijf jaar te worden opgenomen. Hierbij is fasering in de tijd toegestaan. Het plan dient tevens de elementen te bevatten zoals vermeld in bijlage E van de circulaire "Energie in de milieuvergunning" (versie oktober 1999).
2. Uitvoering bedrijfsenergieplan
 Vergunninghoudster is verplicht uitvoering te geven aan het goedgekeurd bedrijfsenergieplan binnen de daarin aangegeven termijnen. Er mogen vervangende maatregelen worden getroffen, mits daardoor een zelfde verbetering

van de energie-efficiency wordt bereikt.

3. Rapportage energie-efficiency

De vergunninghoudster dient jaarlijks, nadat het energiebesparingsplan door het afdelingshoofd is goedgekeurd, in het eerste kwartaal aan het afdelingshoofd een rapportage te overleggen inzake de energie-efficiency. De rapportage moet tenminste bevatten:

- ◆ Het energieverbruik (TJ) per eenheid product (ingevoerde ton hout) of de bereikte verandering van de energie-efficiency index van afgelopen jaar.
- ◆ Een overzicht van de gerealiseerde maatregelen van afgelopen jaar, alsmede datum van invoering.
- ◆ Een overzicht van de in het komend jaar voorgenomen energiebesparingsmaatregelen.
- ◆ Afwijkingen ten opzichte van het bedrijfsenergieplan met motivering.

I. INDIRECTE HINDER

1. Schoonmaken voertuigen

Eigen voertuigen naar de inrichting alsmede alle voertuigen die de inrichting verlaten moeten zodanig schoon zijn en zodanig zijn beladen en/of afgedekt dat geen verontreiniging van de openbare weg kan plaatsvinden.

2. Ongediertebestrijding

Insecten, knaagdieren en ander ongedierte moeten zo vaak als nodig is, worden bestreden.

J. AFVALWATER

1. Afvalwater moet, voordat het in het bufferbassin wordt gebracht, zodanig worden behandeld in een slibvangput, olie-/water afscheider en coalescentiefilter of van zodanige samenstelling zijn dat:

- a. de concentratie aan minerale oliën niet hoger is dan 5 mg/l in enig steekmonster, bepaald volgens NEN 6675;
- b. het geen grove of snel bezinkende afvalstoffen bevat;
- c. het geen zand bevat met een gemiddelde korreldiameter van meer dan 0.5 mm, bepaald volgens DIN 4188.

2. Slibvangput en olie/waterafscheider

Een slibvangput en olie/waterafscheider als bedoeld in voorschrift J.1 moet:

- ◆ voldoen aan en worden gedimensioneerd, geplaatst en onderhouden overeenkomstig NEN 7089;
- ◆ ten alle tijden voor controle bereikbaar zijn;
- ◆ zo dikwijls als dit voor de goede werking daarvan noodzakelijk is, worden ontdaan van olie/vetafzetting.

3. Infiltratie hemel- en bedrijfsafvalwater

- a. Het is niet toegestaan om hemelwater c.q. bedrijfsafvalwater in de bodem te laten infiltreren indien de toetsingswaarden, met uitzondering van die voor (minerale) olie, van bijlage 1 van het Infiltratiebesluit bodembescherming van 20 april 1993, Stb. 233 worden overschreden. Het in de bodem te infiltreren hemelwater c.q. bedrijfsafvalwater mag verder de waarde van 1 mg/l voor wat betreft de concentratie aan NO_2^- (nitriet) niet overschrijden.
 - b. Het water in het infiltratiebassin dient éénmaal per 3 maanden te worden bemonsterd en te worden gecontroleerd op in ieder geval de concentratie aan minerale olie, NO_2^- , NO_3^- (nitraat) en NH_4^+ (ammonium). Middels een honorering van het afdelingshoofd van een daartoe ingediend schriftelijk verzoek van vergunninghoudster kan de onderzoeksfrequentie verlaagd worden als de eerder uitgevoerde analyses daar aanleiding toe geven en de bescherming van het milieu zich daartegen niet verzet.
 - c. Van het onder b genoemde onderzoek dienen de analyseresultaten na afloop van ieder kwartaal aan het afdelingshoofd te worden toegezonden.
 - d. De monsternamen en conservering van de monsters, zoals in b genoemd, dienen plaats te vinden volgens de geldende norm NEN 6600-1. De monsters dienen door een STERLAB gecertificeerd laboratorium te worden geanalyseerd.
4. Het terrein van de inrichting moet zodanig zijn ingericht en worden onderhouden dat de bergingscapaciteit voor het van het terrein afstromende hemel- en afvalwater en het in de bodem infiltrerende hemel- en afvalwater voldoende blijft gewaarborgd. Het is niet toegestaan hemel- en afvalwater via belendende percelen, die niet tot de inrichting behoren, te laten afvloeien.

BEGRIPPEN

AFDELINGSHOOFD:

het hoofd van de afdeling Vergunningen van de provincie Limburg;

AFVALHOUT (A-KWALITEIT):

onbehandeld hout;

BESTRIJDINGSMIDDEL:

een stof of mengsel van stoffen zoals gedefinieerd in artikel 1 van de Bestrijdingsmiddelenwet (Stb. 1962);

BODEM:

het vaste deel van de aarde met de zich daarin bevindende vloeibare (onder andere grondwater) en gasvormige bestanddelen en organismen (verhardingslagen, worden, indien ze voor meer dan 50% uit bodemvreemd materiaal bestaan, niet als onderdeel van de bodem beschouwd); (als bedoeld in NEN 5740)

BODEMBEDREIGENDE STOF:

stofgroepen I t/m VII zoals vermeld in het eindrapport van de Commissie Bodemsanering in gebruik zijnde bedrijfsterreinen van 1991, alsmede de stoffen zoals vermeld in lijst 2 van bijlage 1 van de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming van juli 2001;

BODEMBELASTING:

het proces waarbij verontreinigde stoffen op of in de bodem terecht komen;

BODEMVERONTREINIGING:

situatie waarbij stoffen zich op een zodanige wijze in de bodem bevinden, dat deze stoffen zich met de bodem kunnen vermengen, met de bodem kunnen reageren, zich in de bodem kunnen verspreiden en/of ongecontroleerd kunnen verplaatsen en één of meer van de functionele eigenschappen, die de bodem voor mens, plant of dier heeft, verminderen of bedreigen (hoeveelheid aan verontreinigde stoffen per volume eenheid bodemmateriaal) (als bedoeld in NEN 5740).

BOUWSTOF:

materiaal in de hoedanigheid waarin het is bestemd in een werk te worden gebruikt en waarin de totaalgehalten aan silicium, calcium of aluminium tezamen meer dan 10% (m/m) van dat materiaal bedragen (als bedoeld in het Bouwstoffenbesluit bodem- en oppervlaktewaterenbescherming);

BOUWSTOFFENBESLUIT

het Bouwstoffenbesluit bodem- en oppervlaktewaterenbescherming (Stb 567, 1995));

BRANDBARE (VLOEI)STOF:

een (vloeistof) die aan lucht van normale samenstelling en druk onder vuurverschijnselen blijft reageren, ook nadat de ontstekingsbron is weggenomen;

BRL:

door het KIWA bindend verklaarde beoordelingsrichtlijn waarin de eisen zijn opgenomen die door het KIWA worden gehanteerd als grondslag voor de afgifte en instandhouding van certificaten;

BSB:

BodemSanering in gebruik zijnde Bedrijfsterreinen;

CATEGORIE 1-BOUWSTOF:

Categorie 1- bouwstof als bedoeld in het bouwstoffenbesluit;

CPR:

uitgaven van de Commissie Preventie van Rampen door Gevaarlijke Stoffen, uitgegeven door het Directoraat Generaal van de Arbeid (DGA);

CUR/PBV:

Stichting civieltechnisch centrum uitvoering, research en regelgeving/ Projectbureau Plan Bodembeschermende Voorzieningen;

DEBIET:

Afgashoeveelheid die per tijdseenheid wordt geëmitteerd (m^3/uur).

DIN:

een door het Deutsches Institut für Normung e.v. (DIN) uitgegeven publicatie;

EMBALLAGE:

verpakkingsmateriaal, zoals: glazen en kunststof flessen, blikken en kunststof cans, metalen en kunststof vaten of fiberdrums, laadketels, papieren en kunststof zakken, houten kisten en big-bags;

EURAL:

Europese afvalstoffenlijst zoals middels het Besluit Europese Afvalstoffenlijst per 8 mei 2002 van kracht is geworden;

GASFLES:

een voor herhaald gebruik bestemde, cilindrische metalen drukhouder, die voorzien is van één aansluiting met klep- of naaldafsluiter en een waterinhoud heeft van ten hoogste 150 liter;

GELUIDGEVOELIGE BESTEMMINGEN:

gebouwen of objecten, aangewezen bij algemene maatregel van bestuur krachtens de artikelen 49 en 68 van de Wet geluidhinder (Stb. 1982, 465);

GELUIDGEVOELIGE RUIMTE VAN EEN WONING:

een verblijfsruimte als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel o, van het Bouwbesluit;

GELUIDSNIVEAU IN dB(A):

het niveau van het ter plaatse optredende geluid, uitgedrukt in dB(A), overeenkomstig

de door de Internationale Elektrotechnische Commissie (IEC) terzake opgestelde regels, zoals neergelegd in de IEC-publicatie no. 651, uitgave 1989;

GEURCONCENTRATIE:

de concentratie van geurveroorzakende componenten in lucht, uitgedrukt in geureenheden per m^3 (ge/m^3). Per definitie is 1 ge/m^3 de concentratie die door 50% van een panel onderscheiden wordt van de achtergrondgeur;

GEURIMMISSIECONCENTRATIE

De concentratie van geurveroorzakende componenten, zoals hierboven uitgedrukt, in de omgeving (op leefniveau).

De immissie-concentratie is o.a. afhankelijk van de emissievracht, de afstand tot het emissiepunt, de hoogte van het emissiepunt, de meteorologie en kenmerken van de omgeving (ruwheid, aanwezigheid van obstakels zoals gebouwen).

GEUREENHEID (GE):

1 geureenheid (1 ge) is een dusdanige hoeveelheid van een gas of een gasmengsel dat na opmenging van de hoeveelheid geurvrije lucht tot een volume van 1 m^3 het verkregen mengsel door de helft van de leden van een geurpanel wordt onderscheiden van geurvrije lucht;

GEVAARLIJKE STOFFEN:

stoffen waarop de Wet milieugevaarlijke stoffen van toepassing is;

GROND:

niet-vormgegeven bouwstof met een vaste structuur, die van natuurlijke oorsprong is, niet door de mens is geproduceerd en onderdeel van de Nederlandse bodem kan uitmaken;

HEDONISCHE WAARDE

De waardering van een geur die aangegeven wordt op een schaal van extreem aangenaam tot extreem onaangenaam (VDI 3882, 2). In Nederland is er geen standaard methode voor het meten van de hedonische waarde. Laboratoria gebruiken vaak een eigen methode afgeleid van de Duitse norm VDI 3882, Blatt 2.

IMMISSIERELEVANTE BRONVERMOGEN (LWR):

het geluidvermogen van een rondom afstralende puntbron die op een plaats van de echte geluidsbron c.q. het broncentrum van een stelsel geluidsbronnen staat en op het immissiepunt hetzelfde geluidsniveau geeft als deze geluidsbron(nen);

K0-VLOEISTOF:

een brandbare vloeistof met een vlampunt lager dan 0 °C (273 K), bepaald volgens NEN-EN 57, en een kookpunt van ten hoogste 35 °C (308 K);

K1-VLOEISTOF:

een brandbare vloeistof met een vlampunt van 0 °C (273 K) tot 21 °C (294 K), bepaald volgens NEN-EN 57;

K2-VLOEISTOF:

een brandbare vloeistof met een vlampunt gelijk aan of boven 21°C (294 K) en ten hoogste 55°C (328 K), bepaald volgens NEN-EN 57;

K3-VLOEISTOF:

een brandbare vloeistof met een vlampunt boven 55°C (328 K), bepaald volgens NEN-EN 2719;

KIWA:

KIWA N.V., Instituut voor certificatie, keuringen en advisering integrale kwaliteitszorg voor bouw-, water- en milieusector, gevestigd te Rijswijk;

KLEIN CHEMISCH/GEVAARLIJK AFVAL (KCA/KGA):
afvalstoffen als bedoeld in hoofdstuk 13 van de Eural;

LANGTIJDGEMIDDELD BEOORDELINGSNIVEAU ($L_{Ar,LT}$):
de beoordelingsgrootte die gebaseerd is op het equivalent ($L_{Aeg,T}$) waarbij tevens rekening gehouden wordt met de afzonderlijke geluidsbijdragen tijdens de verschillende bedrijfstoestanden van de inrichting, alsmede met het karakter van het geluid (impulsachtig, tonaal, muziek) en variaties van het immissieniveau als gevolg van verschillende weersomstandigheden (meteocorrectie);

MAXIMAAL GELUIDNIVEAU (L_{Amax}):
het hoogste A-gewogen geluidniveau, afgelezen in de meterstand 'fast', verminderd met de meteocorrectieterm C_m . De meterstand 'fast' komt overeen met een tijdconstante van 125 ms;

NEN:

door het Nederlands Normalisatie Instituut (NNI) uitgegeven norm;

NEN-EN:

door het Comité Européen de Normalisation opgestelde en door het NNI als Nederlandse norm aanvaarde en uitgegeven norm;

NEN-ISO:

door de International Organization for Standardization opgestelde en door het NNI als Nederlandse norm aanvaarde en uitgegeven norm;

NIET-VLUCHTIGE STOFFEN:

de groep van stoffen met een kookpunt hoger dan circa 500°C (773 K) (bij een druk van 101,3 kPa);

NIEUW NATIONAAL MODEL:

Het nationaal model voor de verspreiding van luchtverontreiniging is in de periode '95 tot '97 ingrijpend herzien omdat het model was verouderd. De juistheid van de berekeningen van de verspreiding ten gevolge van vooral hoge bronnen met het oude model (LFTD-model) werden betwijfeld. Het model is vastgelegd in het boek 'Nieuw Nationaal Model, Verslag van het onderzoek van de projectgroep Revisie Nationaal Model'. Van het model zijn twee software-implementaties op de markt, namelijk het

Pluim-plus model van TNO en KEMA-Stacks van KEMA.

NPR:

Nederlandse praktijkrichtlijn, uitgegeven door het NNI;

NRB:

Nederlandse Richtlijn bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten, uitgegeven door het informatiecentrum Milieuvergunningen in opdracht van het ministerie van VROM, uitgave juli 2001;

NVN:

Nederlandse VoorNorm, uitgegeven door het NNI, vooruitlopend op een NEN-norm;

ONBRANDBAAR:

het onbrandbaar zijn overeenkomstig het bepaalde in NEN 6064, uitgave 1991;

OPSLAAN:

het tijdelijk aanwezig hebben in min of meer statische toestand van afvalstoffen, waaronder mede bedoeld het bundelen, samenpakken, overpakken, ompakken van gelijksoortige afvalstoffen, het opbulken en samenvoegen - door overschenken, verpompen e.d. - van gelijksoortige afvalstoffen, het sorteren, scheiden en demonteren van onderdelen;

OVERSLAAN:

het (be)laden, lossen, overladen, hevelen, alsmede het opslaan gedurende een periode tot maximaal 7 dagen;

PARTIJ:

een hoeveelheid afvalstoffen, die uit het oogpunt van (deel-)proces van oorsprong en uit het oogpunt van wijze van opslag als eenheid wordt beschouwd;

PERCENTIELWAARDE:

geeft het percentage van de tijd aan, dat een zekere concentratie niet wordt overschreden;

REFERENTIELEVEL:

de hoogste waarde van de onder 1. en 2. genoemde niveaus, bepaald overeenkomstig het Besluit bepaling referentieniveau-periode (Stcrt. 1982, 162):

1. het geluidsniveau, uitgedrukt in dB(A), dat gemeten over een bepaalde periode gedurende 95% van de tijd wordt overschreden, exclusief de bijdrage van de inrichting zelf;
2. het optredende equivalente geluidsniveau (LAeq) veroorzaakt door wegverkeersbronnen minus 10 dB(A), met dien verstande dat voor de nachtperiode van 23.00 tot 07.00 uur alleen wegverkeersbronnen in rekening mogen worden gebracht met een intensiteit van meer dan 500 motorvoertuigen gedurende die periode;

RIOLERING:

een gesloten leidingsysteem voor het transport van afvalwater, percolatiewater en al

dan niet verontreinigd hemelwater;

SCHADELIJKE STOFFEN:

stoffen, of combinaties van stoffen, in welke vorm ook, waarvan hetzij in het algemeen, hetzij in het gegeven geval kan worden verwacht dat ze - op of in de bodem gerakend - de bodem verontreinigen of kunnen verontreinigen, en voor zover deze stoffen niet reeds als "gevaarlijke stoffen" zijn aangewezen;

SCIOS:

Stichting Certificatie Inspectie en Onderhoud aan Stookinstallaties;

STABIELE BEDRIJFSVOERING:

het in bedrijf hebben van een installatie of proces onder die omstandigheden waarvoor de installatie/proces is ontworpen;

STANDAARD RAW-BEPALINGEN:

een stelsel van moderne administratieve en technische bepalingen voor RAW-bestekken in de grond-, water- en wegenbouw, uitgegeven door de Stichting Centrum voor Regelgeving en onderzoek in de Grond- Water en Wegenbouw en de Verkeerstechniek, Postbus 37, 6710 BA Ede;

UURVRACHT:

het product van elke gemeten halfuursgemiddelde concentratie en de gemeten volumestroom ten tijde van de halfuursgemiddelde concentratiemeting;

VLG:

Regeling vervoer over land van gevaarlijke stoffen;

WONING:

een gebouw of deel van een gebouw dat voor bewoning gebruik wordt of daartoe is bestemd;

Voor zover een DIN-, NEN-, NEN-EN-, NEN-ISO-, of NVN-norm, of een NPR, BRL of CPR, waarnaar in een voorschrift verwezen wordt, betrekking heeft op de uitvoering van constructies, toestellen en apparaten, wordt bedoeld de voor de datum, waarop deze vergunning van kracht wordt, laatst uitgegeven norm of richtlijn met de daarop tot die datum uitgegeven aanvullingen of correctiebladen dan wel - voor zover het op voornoemde datum reeds bestaande constructies, toestellen en apparaten betreft - de norm of richtlijn die bij de aanleg c.q. installatie van die constructies, toestellen en apparaten is toegepast, tenzij in het voorschrift anders is bepaald.

Beroep

Op grond van artikel 20.1 juncto 20.6 van de Wet milieubeheer, juncto artikel 26 van de wet op de Raad van State kan beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State door:

degenen die bedenkingen hebben ingebracht tegen het ontwerp van het besluit;
de adviseurs die gebruik hebben gemaakt van de gelegenheid advies uit te brengen over het ontwerp van het besluit;
degenen die bedenkingen hebben tegen wijzigingen die bij het nemen van het besluit ten opzichte van het ontwerp daarvan zijn aangebracht;
belanghebbenden aan wie redelijkerwijs niet kan worden verweten geen bedenkingen te hebben ingebracht tegen het ontwerp van het besluit.

Een dergelijk beroep dient te zijn gemotiveerd.

Het moet worden ingesteld binnen zes weken na de datum van de terinzagelegging van het besluit.

Het moet worden gericht en in tweevoud worden gezonden aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Kneuterdijk 22, 2514 EN Den Haag.

Het besluit wordt van kracht met ingang van de dag , volgend op de beroepstermijn van zes weken. Indien tegen het besluit bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State beroep is ingesteld, kan een verzoek worden gedaan tot het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht aan de Voorzitter van voornoemde Afdeling worden gedaan. Het besluit wordt niet van kracht voordat op dat verzoek is beslist.

Indien de vergunning betrekking heeft op het oprichten of veranderen van een inrichting, dat tevens is aan te merken als bouwen in de zin van de Woningwet, wordt het besluit niet eerder van kracht dan nadat de betrokken bouwvergunning is verleend.

Voor de indiening van een beroepschrift en/of een verzoek om voorlopige voorziening is griffierecht verschuldigd. De secretaris van de Raad van State bericht de indiener over de hoogte van het verschuldigde griffierecht en voor welke datum dit griffierecht dient te zijn bijgeschreven. Het griffierecht wordt terugbetaald als de zaak gunstig voor de indiener afloopt.

Slotbepalingen

Een afschrift van dit besluit wordt gezonden aan:

- a. aanvraagster als beschikking op haar verzoek;
- b. Burgemeester en wethouders van de gemeente Sittard-Geleen,
Sector Stadsontwikkeling, Afd. Bouwen en Milieu, Postbus 18, 6130 AA Sittard;
- c. degenen die bedenkingen hebben ingebracht;
- d. Bibliotheek provincie Limburg;
- e. Zuiveringschap Limburg, Postbus 314, 6040 AH Roermond;
- f. VROM-inspectie Regio Zuid, Postbus 850, 5600 AW te Eindhoven;
- g. SCM Milieu BV, t.a.v. dhrn. Neelen en Küppers, Postbus 434, 6040 AK te Roermond.

Gedeputeerde Staten van Limburg,

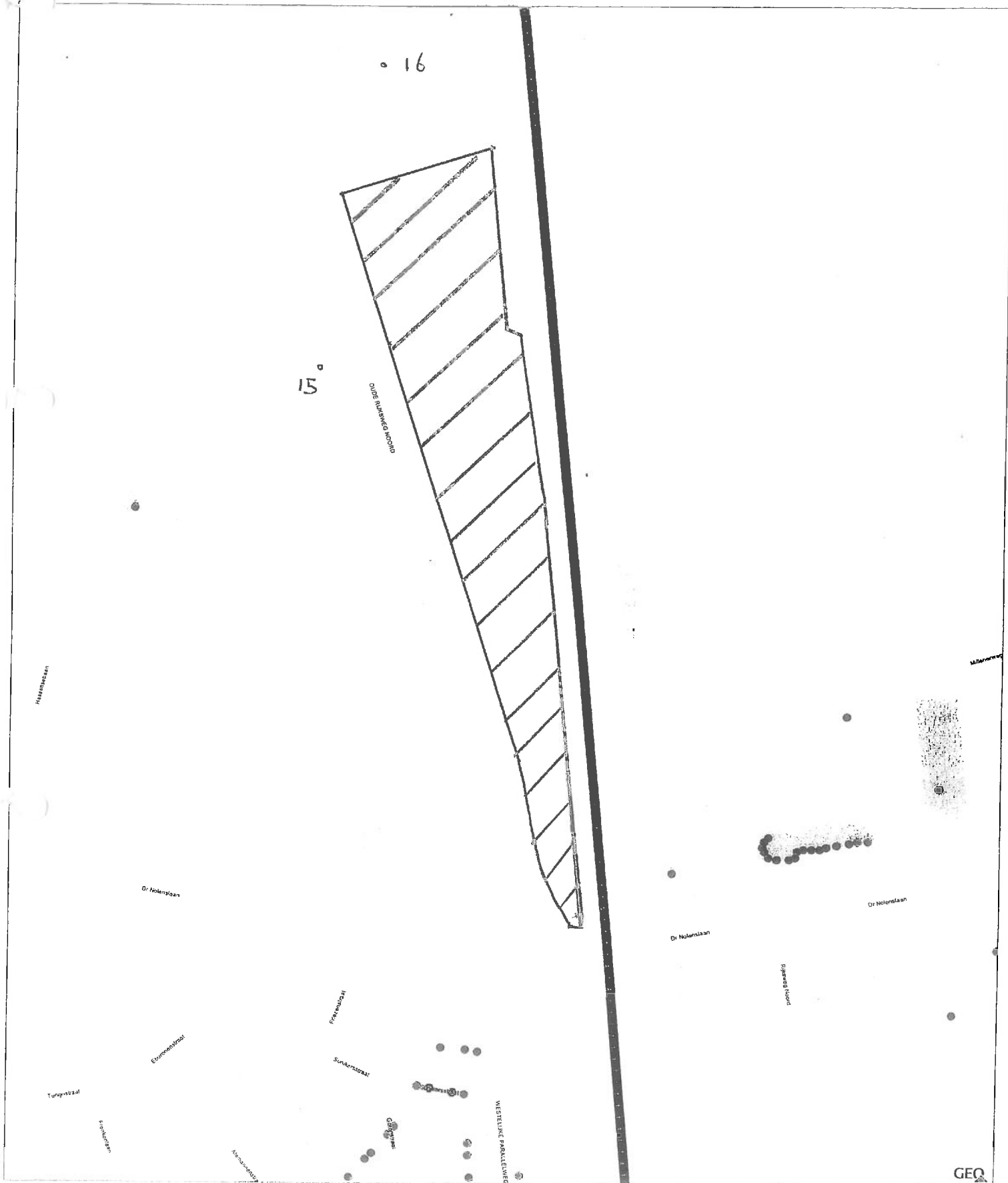
,wnd. secretaris

Immissiepunten Hacalls Biomassa te Sittard (Bijlage I)

Provincie
Limburg

GEO

s: werkkaart

SCALE 1 : 2.500

METERS

De afgebeelde punten zijn uit de meetgegevens afgeleid en zijn niet te verstaan als een verklaring van de afwezigheid van andere immissiepunten. De afgebeelde punten zijn niet te verstaan als een verklaring van de afwezigheid van andere immissiepunten. De afgebeelde punten zijn niet te verstaan als een verklaring van de afwezigheid van andere immissiepunten.